# ONOMASTICON CODICIS NASARÆI, CUI LIBER ADAMI NOMEN,

EDIDIT

MATTH. NORBERG,
S. S. THEOL. DOCT. LINGU. ORIENT. ET GRÆC. PROFESSOR,
CANCELLARIÆ REGIÆ CONSILIARIUS,
CUM INSIGNI EQUESTRI ORDINIS REGII
DE STELLA POLARI.

LONDINI GOTHORUM MDCCCXVII.
LITERIS BERLINGIANIS.

Altera hæc pars est Nomenclaturæ Nasarææ: quæ, si magnitudo spectetur, parva volumine, sin difficultas, opere ardua censebitur. Neque enim, quæ vis & origo est Nominum Propriorum, more Appellativorum, tam facile ex orationis serie cognosci potuit. Indaganda hæc utraque ex ingenio cujusque aut loci aut personæ fuit. Quod vero ambiguum. Abditique sui sensus index est obscurus forma appellationis, subinde sic mutata, ut antiqui verique oris vix quædam lineamenta supersint. E. g. ܕ̈ܪܢܘܢܣ, ܐܣܘܦܢܬܐ, ܐܣ̈ܦܝܪܢܝܣ, ܐܪ̈ܕܘܡܣ, ܠܝܠܝܘܬܐ &c: de quibus & similibus opinari magis, quam scire licuit.

Utcumque vero curæ hæ supremæ Nasaræismi existimatæ erunt, corrigendis quibusdam, qui in ejus primis mediisque commissi fuerunt, erroribus inservierunt. E. g. Male transscripta: ܐܘܣܦܝܢܣ, ܐܪ̈ܢܝܬܐ, ܐܡܫܪܬܐ, ܐܡܦܝܠ, ܡ̈ܪܟܝ, ܐܪ̈ܟܝ, ܐܪܩܡܐ

Transscribenda ܢܘܣܦܝܢܣ, ܟܪ̈ܢܝܬܐ, ܟܡܫܪܬܐ, ܢܡܦܝܠ, ܡ̈ܪܟܝ, ܟܪܟܝ, ܡܪܩܡܐ

Male reddita: I. 250. 9 ܬܘ (ex H. תור) per *observavit* pro (ex Aram. שור) *exsiluit*; III. 62. 18 ܬܢܝܢܐ per *Tanone* (ut N. proprium) aut per *octo* (quasi legendum esset ܬܡܢܝܐ, ut in ipso hoc Onomastico p. 26. lin. 10 animadversum est); quod vero probabiliter scriptum mendose pro ܬܢܝܢܐ (Vita) *Secunda*; ita ut hæç ibidem perinde ac Abatur (Vita Tertia) formulas etiam precationis, & quidem septem a Behram acceperit.

Male correcta: I. 232. 13. ܐܝܠܢܐ ܕܡܬܪܒܝܢ ܒܥܠܡܐ recte versa *arbores, quæ vigent in mundo;* quæ verba etiam in Lexidio p. 226. 21 citata; quæ autem in seq. p. 227. 21, vitio memoriæ (coll. ܢܙܩ), mutata in *arbores, quæ in mundo nocituræ.* Caussa erroris fuit, ne, quæ proles sit Virginis Zodiacalis, respectu ceteræ Zodiacalis & nocituræ progeniei, sola profutura videretur. Cui autem contradictioni melius medeberis, si ܒܝܫܐ *malæ* h. l. intermissum putaveris.

Omissa vero in hoc Onomastico Nomina sui Codicis:

*Consulto* 1 Hebræa, quorum etymologia cognita; exceptis nonnullis, quæ superstitioni gentili cognomen fecerunt, e. g. ܐܕܘܢܝ ܗܘܐ ܐܒܐ, ܫܡܝܫ, ܡܫܝܚܐ; 2 Persica, scil. utriusque regiæ stirpis Aschgami & Sasani, quippe quæ aut ordine præpostera, aut origine incerta sunt; 3 Nasaræa, videl. eorum, qui liturgias avitæ religionis aut olim collegerunt, aut recentius descripserunt, e. g. ܒܟܬܝܪ ex P. بختيار *fortunatus*, ܒܗܪܡ ex P. بهرم *flos* pec. *enici*, ܙܗܪܘܢ s. ܙܗܪܘܢ ex זהר *splenduit*, ܝܣܡܝܢ ex Ch. יסמין *Sisamum*, ܒܝܢ ex Ar. باين *distinctus*, ܚܫܡܠ (sæpius ܚܫܘܡܠ male transscriptum) ex חחם *insignis*, ܣܥܪܐ ex סער *fulcrum*, ܫܥܪ scribe ܫܥܪܢ ex שער *æstimatus* &c. Quæ momenti minoris mihi visa fuerunt.

*Improviso* III. 62. 8. unum ܗܘܡܐ ܪܘܡ ex רום *altus, elatus fuit*, & ܗܘܡܐ *splendor*; alterum ܥܢܢܐ ܥܢܢ ex Ch. ענן *augur* ex nubibus futura prædicens, & ܥܢܢܐ *validus*,

*potens;* quæ autem propria, illud Aeonis, qui undecim, hoc Aeonis, qui viginti & quatuor formulas precationis reliquit; sicut تحفه اسما, præter quadraginta & quatuor tales, quas ejus familia tradidit, item ipse non solum hoc suo nomine triginta & sex edidit, sed & idem ut virtutis & scientiæ Princeps, modulatæque & sacræ orationis Magister triginta adjecit, easque demum titulo احیا اسما illustris adhuc duabus, mysterium aquæ spectantibus, cumulavit. Quibus observatis, obscuri hujus loci sensus clarescet.

Brevius vero hæc materia, quam pro sua amplitudine, tractata est. Quod tamen non soli ipsius rei ignorantiæ aut monumentorum inopiæ tribuendum est. Etiam angustia temporis in culpa fuit. Festinanda est editio operis Historico-geographici, quod جهان نما *Gihán Numá* i. e. *Theatrum mundi* inscriptum, pluraque volumina expleturum, ex Turco in Latinum verti. Moramque nec patietur, quæ facem huic præferens mox sequetur; ea vero argumenti pure historici, ex Turcarum annalibus.*) excerpti vel excerpendi; quæ ingenium & regimen hujus populi ostensura, plures etiam propter totius magnitudinem partes, sed Svece compositas, continebit. Vergit enim ætas, neque procul finis.

---

*) Nomina Auctorum: 1 نعيما 2 راشد افندي 3 صبحي 4 عزبي 5 حاكيم 6 چشمي زاده ٭

ܐ

ܐܒܐ ܫܒܐ ܐܟܪܝܐ *Abo Sabo Zakrio* (ex ܐܒܐ *pater*, ܫܒ *consenuit*, & H. זכריה a זכר *recordatus est*, & יה *Dominus*) cognomen Johannis Baptistæ, quem Nasaræi suæ gentis conditorem ferunt. Ratioque appellationis *Sabo* fuit, quod parens ille (ܒܣܝܒܘܬܗ) *in sua senectute* hunc filium a sua uxore ܐܢܫܒܒܬ *Aneschbbat* (corrupte pro Ελισαβετ Luc. 1. 5. H. Exod. 6. 23.) etiam (ܒܣܝܒܘܬܗ) *in sua senectute* susceperat a).

ܥܒܕܠܐ ܒܪܒܝܐ (scribe ܒܪܒܝܐ) *Abdolo barbojo* (ex Syr. ܒܪܒ *perperam egit*, nisi אבדון, Gr. Απολλων *vastator*, malueris, & חרב *vastavit*, *desolavit*) cognomen Martis b). Neque aliud convenientius. Partitis Septem Stellaribus imperium mundi, vim artemque belli hic acceperat. Quæ vero sors licenter usurpata. Eximens se suis collegis se Deo æquavit. Numinisque sui ut culti propitius, sic neglecti horribilis ille vindex. Quam vero superbiam, sævi-

---

a) I. 108. 9. ܡܠܟܝ ܢܒܝܐ ܡܬܝܠܕܢܐ ܗܘܐ ܘܡܬܝܠܕ ܒܪܐ ܠܐܒܐ ܫܒܐ ܐܟܪܝܐ ܕܗܘܝܐ ܠܗ ܒܣܝܒܘܬܗ ܟܠܐ ܫܢܝܢ ܡܐ ܫܢܐ ܟܪܝܒܬܐ ܠܗ ܐܡܗ ܐܢܫܒܒܬ ܐܡܗ ܒܣܝܒܘܬܗ ܕܝܠܕܐ ܠܗ „nascetur filius τ8 Abo Sa„bo Zakariae, ipsi in sua senectute futurus. Nataque centum „annos hunc sua mater Aneschbat concipiet, sua in senectute „paritura“.

b) II. 96. 10. 17. 98. 2. 100. 10. 102. 2. 13. 104. 7.

tiam Spiritus, sua mater (pater Leviatan erat) ipsi exprobravit c). Nec verbis solum punitus est. Item verbera (de quibus infra, ubi plura de hoc Deo) secuta sunt d).

ܐܒܬܘܪ *Abatur* (ex ܐܒ *pater*, & ܬܘܪ *præcellens*) appellatus Vitæ Secundæ Juschamin filius. Qui autem ceteris duobus utcumque natu minor, judicio tamen major fuit. Ideoque ut Veterator in caussis dicendis, ita sui obtegens in consiliis, factorumque justus Aestimator ille dictus f).

---

c) II. 96. 17. [illegible] „alliciens contumelia Nerig (Mars) „Septem Stellares, ita eos alloquitur: non datur Deus, qui me glo- „riosior et potentior est". II. 104. 18. [illegible] „feci ego, ut vos magnifice vestiti, curruque quisque strepitante in- „ter coelum et terram vecti, itinera pinguedinis conficeretis".

d) II. 98. 4. [illegible] „obtuli tibi sceptrum et potestatem, imperium et obsequi- „um; tuique cultoribus affirmasti, te in paradisum deliciarum eos „sublime ducturum; quos vero in orcum infimum deturbasti".

e) II. 96. 15. [illegible] „sceptrum imperiumque populis eum colentibus „defert, ipsos ad firmamentum coeli evecturus". II. 98. 2. [illegible] („adversantes ipsi omnes) caedi et igni ille de- „vovet".

f) III. 190. 9. [illegible]

Sed Idem imprudens. Curiosus noscendi, quod splendidam lucis sedem (Pleroma) ambibat, chaos, hoc spatiis audentioribus petiit. Quæ autem ipsius in turbidam ejus molem intuentis imago ibi expressa fuerat, ea filii sui Fetahil Demiurgi facta est. Malique hæc caussa & origo g).

ܐܓܙܘܠ *Agzul* nomen probabiliter, mutata Gutturali litera א in Palatinam ג, idem quod אוזל, filio Joktanis Semique nepoti Gen. 10. 27. proprium, sed genti Arabicæ, etiam Hez. 27, 19. memoratæ, quam ille sibi condidit, ut & urbi, recentius Sanaa appellatæ, commune. Testisque, cum Golius, qui non modo appellationem istam hujus urbis antiquam fuisse, sed etiam Joktanidas illam Arabiæ partem insedisse, ex Camuso retulit, tum Vankuli (vertit hic Lexicon Gevhari ex Arabico in Turcicum), qui regem Hamjaritarum item ازلي i. e. *ab Uzal oriundum* nominavit. Quibus accedunt, Johannes, Asiæ Episcopus, Syrorumque historicus, qui illud nomen nec ætate

---

ܐܒܬܘܪ „Abatur, natu grandis, obtegens sui et in occulto latens, „aequa autem lance opera et praemia ponderans, quem spiritum „exspirantis perfectum ponderando deprehenderit, eum ad Vitam „evehet, quem e contrario imperfectum ponderando invenerit, eum „ibi, ubi nihil non litigii nascitur, collocabit". Cfr. I. 308. 11.

g) I. 308. 14. ܩܡ ܗܘ ܐܒܬܘܪ ܘܦܬܚܗ ܠܒܒܐ ܘܐܕܝܩ ܒܡܝܐ ܣܘܡܩܐ ܘܡܢ ܒܫܥܬܐ ܐܬܕܡܝ ܒܪܗ ܕܨܘܪܬܗ ܒܡܝܐ ܣܘܡܩܐ ܘܡܬܟܢܫ ܦܬܚܝܠ „surrexit Abatur, et, porta aperta, in aquam nigram prospexit. Fictus „autem extemplo filius, sui imago, in aqua ista nigra, et Fetahil „conformatus fuit".

suæ obsolevisse, affirmat, & Niebuhr, qui auctoritatem Indiani fide digni secutus, idem asserit h). De cultu autem Lunæ sic in Gihan Numa, Orientali Geographia, Turcice conscripta: *Auctor idololatriæ Arabicæ Amru ben Taj: cujus error ad posteros, primum Abrahami, deinde Ismaelis propagatus fuit. Idolumque, Hebel dictum, templo etiam Meccano consecratum. Neque alia defuerunt. Quorum vero unum fuit Suvag, a Beni Hezil* (in hoc nomine Uzal cognosces) *in honore habitum. Memorabile etiam,* (cujus nec minus mentio apud Geographum Nubiensem injicitur) *monumentum, Gamdan vocatum, & in colle, haud procul a Sanaa obvio, a Jabsab Homerita conditum: quod quadrangulum & variegatum, uno latere rubri coloris, altero albi, tertio flavi, quarto viridis, fuit.* Quibus hæc ex Geographo Muhammede Abi Taleb addenda: *templum Lunæ pentagonum, acclivi surgens fastigio, & intus auro argentoque cælatis literis præter tabulas argenteas distinctum: solio in eo medio conspicuo, quod, tribus sublime gradibus, idolum argento fictum tenet. — Aditumque id, Luna illustri, a Sabiis: qui thuribula aurea gestantes, alboque induti, sed retibus piscatoriis loco fasciarum accincti, ducto secum homine latæ frontis, simulacrum hoc ita allocuti sunt: Pedisseque Dei, Frater Solis splenden-*

h) Assem. Bibl. Orient. T. I. p. 360. Niehbuhr Descript. de l'Arabie p. 291. J. D. Michaëlis Specil. Geogr. Hebr. T. II. p. 164.

*tis, Stellasque quinque errantes celeritate superans, coram venimus, ut, quod tui imile sit, tibi offeramus. Quo dicto, factoque saltandi initio, hominem illum vinctum, & in conspectu idoli positum, vibratis ad cædem sagittis petere, ejusque sanguine hoc illinire, mos fuit* i). Turpis itaque & infamis sui cultrix gens omnis dicta k).

أَدْقس *Adakas* nomen magni Genii, sed incertæ originis, fueritne hæc, sive Zendica *Hadakht* (Zend-Avesta T. I. 66), sive, quæ verisimilior, Chaldaica חריכות, Ar. حاذكة *seria mentis attentio* ad rem, *ingenium*, cogn.

---

i) هيكل القمر مخمس الجدران محدب الاعلي كتابات الذهب والفضة وصفايحها التموا به وفي وسطه كرسي فوق ثلاثة درجات وعليه صنم من فضة فاذا كان القمر في شرفه اتوا الي هيكله لابسين البياض ومعهم مجامر الفضة وشبك الصيد متوشحين بها ومعهم رجل ادم كبير الوجه وهم يقولون يا مريد الاله يا اخا الشمس المنيرة يا خفيف الشخص الدراري جيناك نقرب اليك ما يشبهك ويرقصون ثم يوقفون الرجل مربوطا قدام الصنم ويرشقونه حتي يموت ثم يلطخوا الصنم بدمه . Lunam vero, ut Solem, cujus uxor haec habita est, loco Numinis colere, ut olim Tyriis, Babyloniis et Persis (Selden. de Diis Syris p. 239), sic recentius etiam Indianis in more fuit (Cod. MSS. Peg. etc. p 833). Neque non ipsi hostiis humanis in India litatum est. Festumque ejus ut Solis lactis obscoenisque cantilenis celebratum (System Brahm. p. 186 etc.).

k) I. 228. 3. ܗܢܐ ܕܡܘܬܗ ـ ܟܠܗ ܒܡܫܚܐ ܘܡܫܬܝܐ ܢܩܒܘ ܗܘܘ ܕܟܠ ܡܪܥܐ ܘܟܘܪܗܢܐ ܡܢܟܐ ܗܘܘ ܐܟܠܐ ܟܟܪܐ ܗܘܘ ܡܟܬܫܐ ܟܡܝܐ

حدق *obiit oculo* rem, حذق *obiit mente* rem, unde حذق *acumen, ingenium*, حاذق *ingeniosus*. Fuit enim ille Aeon, qui, creato Adami corpore, sed sine animo, hunc ipsi tribueret. Ejusque nomen hoc simplex. Quod autem varie pro vario officii sui genere compositum fuit. Accesserunt nomini suo appellationes, ut ܡܐܢܐ *Mano* (ex H. מין) *species* s. *imago* divinitatis, ubi illius ope Adam, corpori suo illapsa animâ, loquendi cogitandique facultatem accepit l), ita ܙܝܘܐ *Zivo* i. e. *Splendor*, ubi auctorem rationis suæ parens hic generis humani celebravit m), & ܡܠܠܐ *Malolo* i. e. *Verbum*, seu ܦܪܘܩܐ i. e. *Liberator*, ubi secreta majestatis divinæ habitacula Genio Lehdojo i. e. Anusch conspicienda præbuit n). Quibusque etiam adjectæ 1 ܢܒܛܐ *Nebto* i. e. *Scaturigo* lucis mundo accensæ: 2 ܢܡܘܣܐ *Nemuso* i. e. *Jus*, generi humano redden-

---

!,,foeda haec adspectu. Iique ex hac orti, qui cujusque doloris et af- ,,flictionis auctores, et veneficiis praestigiisque indulgentes, cordia ,,pervertunt; labefacturi vero alios, ipsi lapsantes".

l) I. 192. 13. ܢܫܡܬܐ ܒܦܓܪܐ ܗܝܟܢ ܡܡܠܠܐ ܠܗ — ܗܝܟܢ ܢܪܫܡܗ ܡܠܬܐ ,,(nesciant, quomodo) in corpore anima ita loqua- ,,tur — ratio ita resonet".

m) I. 196. 14.. ܫܒܚ ܠܐܒܘܗ ܐܕܟܫ ܙܝܘܐ ܕܡܢܗ ܢܫܡܬܗ ܐܬܢܨܒܬ ,,celebravit patrem suum Adakas Zivo, a quo animaipsius plantata ,,fuerat".

n) II. 108. 17. ܚܙܝܐ ܫܟܝܢܬܐ ܥܠ ܫܟܝܢܬܐ ܚܙܝܐ ܡܠܟܘܬܐ ܪܒܬܐ ܘܟܣܝܬܐ ,,ostendit alias aliasque sedes divinae majestatis, ejusque ma- "gna et secreta albumina monstravit".

dum; 3 ܢܫܡܬܐ i. e. *Afflatus* cœlestis; 4 (pro ܦܪܘܥܐ ܡܦܪܥܢܝܬܐ) ܦܪܝܐ ܦܪܝܘܬܐ *Furjo, Ferjoto* i. e. *Retribuens cuique suum pro merito;* 5 ܢܗܘܪܐ *Neburo* i. e. *Lux*, mundo affulgens; 6 ܢܥܡܐ (scribe ܢܥܡܬ) ܢܥܡܬ *Næmat beje* i. e. *Musa Vitæ;* 7 ܬܢܐ *Tano* i. e. *Fornax* accensi splendoris o); 8 ܐܫܬܐ ܚܝܬܐ *Escboto bajto* i. e. *Ignis vivus*, animans & lustrans *).

ܐܕܡ *Adam*, homo: qui autem una cum sua uxore Hava, respectu animæ, qua corpus afflatum fuit, in speciem divinitatis, more ceteri cujusque Aeonis, conformatus fuit p). Unusque etiam ille stirpis, quæ Familia Vitæ appellata est q). Sed ejus ultimus. Primus erat Adakas Zivo (am-

---

o) II. 114. 6. ܩܪܐ ܠܢܦܫܗ ܥܩܪܐ ܕܙܝܘܐ ܘܢܗܘܪܐ ܕܡܢ ܢܫܡܬܗ ܢܫܡ ܙܝܘܐ ܘܢܫܡ ܢܗܘܪܐ ܢܫܠܐ ܬܢܐ ܩܡܪ ܬܢܐ ܕܗܘܐ ܒܗ „vocavit „seipsum splendoris ac lucis originem: cujus ex anima accensus „splendor, accensa lux fuit, intepescente, incalescente, in qua erat, fornace". Quo autem loco etiam Scharhabil Aeon ܥܩܪܐ ܕܙܝܘܐ Origo splendoris vocatur. Hinc dubitem, annon unus et alter pro eodem Aeone habendus sit. Quomodo nec certum, an diversus ab utroque fuerit ille Adakas Zivo? qui parens Familiae Vitae vocatur, et de quo sermo mox injicietur.

*) II. 128. 16 sq.

p) I. 204. 13. ܐܕܡ ܒܕܡܘܬ ܡܪܬܐ ܬܩܢܬܗ ܘܚܘܐ ܕܗܘܬ ܒܕܡܘܬ ܐܢܢܐ ܕܢܗܘܪܐ ܬܩܢܬܗ „Adamum in similitudinem Dominae (Vitae) conformavi; ut et ejus uxorem, quae erat Hava, in similitudinem feminae „Anano di Nehuro composui".

q) I. 204. 2. Enumerati generatim, qui Familiam Vitae constituerunt; tam vero mixtim, ut vix singulatim cognosci possint. Nequ-

biguum, an a proxime memorato hic distinguendus sit). Ipsique procreati ex compare sua ܥܢܢܐ ܕܢܗܘܪܐ *Anano di nehuro* (i. e. *Nube lucis*) 1 Aebel (forsitan hic idem qui Aebel Zivo) & Anat heje (i. e. *mulier Vitæ*); 2 Anan & Anan Nesab (de quibus infra), Anhar Zivo (i. e. *Splendida lux*), Schetel ac Hava, quæ duæ personæ nec cum iis (de quibus etiam infra) confundendæ videntur; 3 primum Aebel, Schetel & Anusch (de quibus nec minus infra), qui Adami & Socii & Magistri forent, & deinde simul cum sua conjuge Hava hic generis humani parens, qui honoris caussa item ܒܪ ܚܝܐ *Ber heje* (i. e. *Filius Vitæ*), ܕܡܘܬ ܚܝܐ *Demut heje* (i. e. *Imago Vitæ*), & ܒܪ ܐܢܘܫ *Ber Anusch* (i. e. *Oriundus ab Anusch*) appellatus r). Adam vero, diu sui constans, tandem more Aeonum, qui a prima sua sanctitate desciverant, impulsu suæ uxoris Havæ traductus, pejora cupivit s). Quem vero ut ad meliora hortaretur, Aebel Zivo una cum suis fratribus Schetel & Anusch jussus fuit. Tamen mors (hujus

---

magis haec, quam cetera Aeonum, genealogia in claro posita. Satisque nec scio, annon quaedam nomina, composite expressa, divisim accipienda sint.

r) Reddita haec nomina proprie fuerunt. Quae autem, ut ܒܪ ܕܡܘܬ ܚܝ̈ܐ imago Vitae II. 224. 9. pro epitheto Vitae Secundae Juschamin accipiendum erit, etiam appellative reddenda videntur.

s) I. 202. 15. ܐܝܩܪܐ ܗܘܝܢ ܠܐܕܡ ܥܕܡܐ ܕܚܘܐ ܚܒܠܬܗ „honori Adaamo fuimus, donec eum Hava corrupit“.

caussa peccatum) inevitabilis. Quam & natus mille annos, utcumque invitus, obiit t).

ܐܕܘܢܝ Adunaj (ex H. אדני *dominus*, *moderator*) appellatus *Sol*, Septem Stellarium ordine primus I. 54. 3. I. 96. 19. Neque hic ab Adonide, quem forma præcellentem Venerisque amasium pro Sole etiam Macrobius (L. 1. Satur. c. 21) accepit, diversus. Qui vero etiam cognominatus ܐܠ ܐܠ *El El*, Gr. ἥλιος (ex H. איל *potens*, *Deus*), item ܩܕܘܫ *Kadusch* (ex H. קָדֵשׁ *Veneris cultui consecratus*). Etenim non solum loco Numinis haberi voluit u), sed etiam illicitos cum Spiritu amores miscuit x). Cultrixque sui gens Israëlis y). Quo autem modo cultus a Sabiis olim fuerit, supra citatus Muhammed Abi Taleb me-

---

t) I. 94. 9. ܡܫܠܡܟܝ ܐܕܡ ܗܢܐ ܐܠܦܐ ܫܢܝܗ ܕܒܥܠܡܐ „definiti „tibi, Adam, mille anni, quos in mundo transiges“.

u) I. 54. 6. ܕܗܒܐ ܘܟܣܦܐ ܘܪܘܚܐ ܕܟܪܣܐ ܠܡܫܒܚܢܝܗܘܢ ܡܫܒܚ ܘܫܠܝܚܐ ܡܫܕܪ ܠܥܠܡܐ ܘܥܒܕܝܢ ܘܠܣܗܪܐ ܡܣܓܕܝܢ ܠܗ ܒܢܝ ܐܢܫܐ „aurum, argentum lucrumque ventris sui cultoribus ille tri„buens, missisque in mundum nuntiis, efficit, ut ipsum Lunamque „filii hominis adorent“.

x) I. 202. 17. ܫܡܫܐ ܒܪܐܙܗ ܠܚܫܘܟܗ ܘܫܘܒܩ ܡܢ ܐܝܟܐ ܠܝܘܪܒܐ ܐܬܩܒܠܗ ܕܠܪܘܚܐ ܫܟܒ ܐܢܬܬܐ ܫܘܝܗ „Solem in arte sua obscura deprehen„di, atque hunc Jurbo (hoc quoque nomen solis, de quo infra), „quia Spiritui concubuerat, instar mulieris constitui“.

y) I. 226. 17.

moriæ prodidit. Cujus &. verba, huc spectantia, afferre juvabit z): *Templum Solis quadratum, aurique colore illitum. Neque minus ipsos parietes, quam suspensas cortinas, auriferi illius metalli pigmento distinctos videre est. Dicatum vero medium templi solio sex graduum: ubi idolum aureum, torque gemmato decoratum, regiaque tiara coronatum, eminet. Dieque hebdomadis primo, ubi signum arietis Sol ingredietur, illuc se Sabii, monilibus, striatis vestibus, fasciis & coronis ornati, se contulerunt, ita precaturi: illustrissime & augustissime Ignis, princeps luminarium, coram sistimus hanc puellam selectam, tuique similem, quam a nobis accipias, largiarisque nobis, quæ profutura sint, sed, quæ nocitura, a nobis avertas. Quæ autem puella mater pueri deinceps Jovi immolandi evasit.*

---

z) هيكل الصابية هيكل الشمس مربع الشكل مسقيط مذهب اللون مع دهان جدران بالدهان الاصفر وتعليق الستور الصفر المذهبة في وسط الهيكل مقعد فوق ست درجات وعليه صنم من ذهب مقلد بالجواهر متوج بتاج الملك واذا كان يوم الاحد الشمس في برج الحمل بشرفها اتوا لهيكل وعليهم الحلي والحلل والتيجان والكلل ويقولوا مسبح انت ايها النير الاعظم قدمنا اليك هذه الجارية المختارة الشبيهة بك وتقبلها

Ita antiquitus institutum fuit. Quod nec recentius omissum. Indianis, festum Solis in universum celebraturis, non modo non pudori, sed etiam religioni est, pudenda simulacra, de collo aut brachio suspensa, venerari, pulchrasque mulieres ad propiorem aditum obscœna inter cantica & colloquia hortari. Quæ etiam est ratio, cur Bachus s. Sol in antiquis Romanorum urnis lascivo cælatus modo videatur (Syst. Brahm. p. 188).

ࡀࡃࡀࡕࡀࡍ & ࡉࡀࡃࡀࡕࡀࡍ *Adatan* & *Jadatan* (scribe illud ࡌࡃࡀࡕࡀࡍ ex Syr. ܡܕܒܪܢܐ *antistes*, hoc ࡉࡀࡃࡏࡕࡀࡍ ex Syr. ܝܕܘܥܐ *sciens*) nominati duo Genii: qui Jordano, omnium primo, præpositi II. 222. 6. sollemne baptismi, item illius, cui Aebel Zivo initiaretur I. 238. 16., obirent. Iidemque Zehrun (de quo nomine infra) cognominati I. 238. 15, portis etiam Vitæ præfuerunt II. 280. 20.

ࡅࡓ *Ur* (ex אור أوار *ignis æstuans*, *flammans*) appellatus rex caliginis I. 158. 8. I. 162. 19. Ejusque mater

---

منا وارزقنا من خيرك واعدنا من شرك وتكون التجارية ام ذلك الصبي الذي قربوا لمشتري . Solem perinde ac cetera astra coluisse, non modo Sabios, sed etiam Aegyptios, Chaldaeos et Persas, vetus memoria est (Job. 31, 26. 27. Lucian. T. III. edit. Bas. p. 32. T. IV. p. 105. R. Moses ben Majmon in more Nebochim. Diogen. Laert. edit. Rom. p. 3. et Curt. L. IV. c. 10.

Kin, de qua infra, I. 270. 5. Atque hæc Spiritus I. 288. 3. 292. 13. Cujus autem pater Anatan I. 260. 11. I. 268. 10. Neque hic a Turo apostata diversus I. 156. 3. Natusque ille malus a), pejor adolevit, pessimusque exitium mundo anhelavit b).

ܐܛܪܦܢ *Aterfan* & ܠܝܦܝܢ *Lifin*, duo mundi antistites, qui nominati, ille ex طرف ܛܪܦ *compressit visum, palpebras inter se contrahens*, hic ab Aram. לָפַף *convolvit, in-*

---

a) I. 292. 13 — 19. (scribe [illegible]) [illegible] „eum peperisset Spiritus filium suum „Ur, hunc, quem praegnans per mille annos alvo continuerat, simi„lem prunae parvulae, nigraque in aqua, in quam praeceps ierat, „reptantem vidi".

b) II. 198. 9. [illegible] „validior ille omni„bus creaturis, omnibusque rebus creatis potentior et fortior". I. 306. 5. [illegible] „eversurus „cupide terram, nigra ex aqua surrexit: quam vero deinde, bello „eum clamore suscepto, libidinose inardescens introivit: aqua hac „nigra tum illabente in muros, mundi adversus vim orci obices, "qui agitati inde, et huc illuc commoti instar sellae fu„erunt".

ܐܠ

*volvit* rem. Ideoque illi etiam vocati, unus ܥܘܪܦܐܝܠ *Urfel* i. e. *Cæcus*, alter ܡܥܪܦܐܝܠ *Maarfel* i. e. *Cæcans* (scribe ܥܘܪܦܠ, ܡܥܪܦܠ ex H. ערפל *caligo*, Syr. ܐܬܥܪܦܠ *caligavit*). Qui vero iræ terrestri imperantes, cum cœli terræque orbem utrumque Fetahil conjunxisset, opus hoc sibi vindicarunt c).

ܐܝܠ *El.* vid. ܐܝܘܪܢܐ.

ܐܝܪ *Ajar* (ex H. אור *lux*, Ch. אויר) *aër* s. *æther* It. *Spatium aëreum* s. *æthereum*, splendidum illud & infinitum, quod *Pleroma* vocatum Numen Supremum (hujus symbolum ܦܪܚܐ *Phœnix*) ab æterno tenuit, & quod ideo tam necessarium, quam ipsum Numen, etiam per se fuisse dictum est d). Sic etiam Hebræi senserunt. Gen.

---

c) I. 184. 15. ܟܕ ܢܗܒܗ ܠܫܘܪܐ ܕܐܪܥܐ ܘܐܣܩܗ ܘܐܪܡܝܗ ܒܩܘܡܬܐ ܟܕ ܢܗܒܗ ܠܫܘܪܝܬܐ ܪܩܝܥܐ ܕܪܡܐ ܘܐܣܪܗ ܐܣܪܗ ܒܟܘܪܣܝܐ ܐܬܪܦܢ ܘܠܝܦܝܢ ܡܕܒܪ ܒܩܘܡܬܐ „Cum vero murum telluris edu„ctum elatumque fornici coeli Fetahil conjunxisset, ipsique „conum firmamenti sublimem, thronum sibi futurum, illigasset, ege„runt praecipites Aterfan et Lifin una cum Septem, Duo„decim et Quinque Stellaribus, ascensuque facto, forni„catum illud opus occuparunt".

d) I. 130. 12. ܟܕ ܗܘܐ ܦܪܚܐ ܒܢܦܫܗ ܡܢ ܗܘܐ ܐܝܪ ܒܢܦܫܗ ܐܝܪ ܡܢ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܢܗܪܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܕܡ „ut fuit Ferho (i. „e. Phoenix, Supremi Numinis symbolum) per se, aeque „ac Ajar (i. e. Pleroma, splendida et infinita ipsius se„des) per se fuit; ita ex Mano, (i. e. Rege lucis, pri„ma Divinitatis Imagine, Domino splendoris, exstitit etc."

ا

I. 2. ורוח אלהים מרחפת על פני המים vertente Syro: ܘܪܘܚܗ ܕܐܠܗܐ ܡܪܚܦܐ ܥܠ ܐܦܝ ܡܝܐ *Spiritusque Dei aquis incubuit.* Quæ verbi רחף notio manifesta Deut. 32, 11. כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף interprete item Syro: ܐܝܟ ܢܫܪܐ ܕܦܪܚ ܥܠ ܩܢܗ ܘܥܠ ܦܪ̈ܘܓܘܗܝ ܡܪܚܦ *sicut aquila, quæ volans in nidum suum, suis pullis incubat.* Neque aliter Phœnicii. Euseb. L. I. Præp. C. X. *Φοινικων ϑεολογια την των ὁλων αρχην ὑποτιϑεται αερα ζοφωδη και πνευματωδη, η πνοην αερος ζοφωδες, και χαος ϑαλερον, ερεβωδες. Phœnicum Theologia principium hujus universi ponit aërem tenebrosum & spiritalem, sive spiritum aëris tenebrosi, & chaos turbidum ac caligine involutum.* Quibus & Indiani consentiunt. Rudis illa, ajunt, globosa, indigestaque moles, atque novis mundi rebus materia ingens, fovente eam ut ave Supremo Numine, maturata ruptaque fuit: generato inde, tanquam ex ovo, quicquid universi fuerit. Scilicet, quod cæcum & deforme erat, jam vim & speciem accepit. Omneque id partes in tres divisum: servato hoc ordine, ut suprema septem cœlos, media septem continentes, & infima septem maria constitueret (Mus. Borg. Vel. Cod. MSS. p. 235. Syst. Brahm. p. 163). Latinisque loco Numinis ipse Aether habitus est. Virg. Georg. II. 325.

*Tum pater omnipotens fecundis imbribus Aether*
*Conjugis in gremium lætæ descendit.*

Cfr. Ecl. VI. 60. Horat. Epod. XIII. 1. Lucret. L. I. 51. Quibus Cicero accedat. (IV Acad. 227): *Zenoni & reliquis fere Stoicis Aether videtur summus Deus, mente praditus, qua omnia regantur.*

ܐܝܪ ܐܪܩܐ *Ajar Arko* (ex ܐܝܪ *æther*, qui Latinis *coruscus, ignifer*, & *perlucens* dictus, & ܐܪܩܐ *terra*) *splendida* cœli *regio*, quam, ministrante Haj Hin, instituit Javar: paratis ibi, non modo domiciliis, quæ Rex lucis teneret, sed & Geniis, quibus familiariter uteretur II. 246. 5.

ܐܝܪ ܙܝܘܐ *Ajar Zivo* i. e. *Aether splendoris*: qui a Rege lucis, sicut inde ܢܘܪܐ ܚܝܬܐ i. e. *Ignis vivus* exstitit e). Ita & Aetherem pro ignis elemento Anaxagoras accepit.

ܐܝܪ ܓܘܦܢܐ ܒܪ ܦܪܝܘܣ ܓܘܦܢܐ *Ajar Gufno bar Farjaves gufno* i. e. *Splendens Vitis nata Vitis patentis*; eaque admirandæ speciei & virtutis; ex qua & Verbum lucis conspiciendum se præbuit f).

---

e) I. 144. 1. ܐܝܟ ܗܘܐ ܦܪܗܐ — ܠܢܦܫܗ — ܦܪܗܐ ܗܘܐ — ܡܠܟܐ ܕܢܗܘܪܐ — ܗܟܢ ܡܠܟܐ ܕܢܗܘܪܐ — ܐܝܪ ܙܝܘܐ ܗܘܐ ܗܟܢ ܐܝܪ ܙܝܘܐ — ܗܘܬ ܢܘܪܐ ܚܝܬܐ „ut Ferho per se fuit, a quo autem Ferho Rex lucis exstitit; ita „exstitit a Rege lucis Aether Splendoris, sed ab Aethere Splendoris „Ignis Vivus exstitit".

f) III. 190. 20. ܕܟܡܟܡܗ ܗܕܐ ܘܡܪܡܗ ܟܕܐ ܕܡܫܟܢܬܐ ܟܡܟܡܗ ܐܬܪܘܬ ܘܟܠܬܗ ܟܘܫܒܬܐ ܕܢܗܘܪܐ ܐܠܗܬܐ ܡܠܐ ܐܘܪܝ ܕܡܫܟܐ ܟܡܟܡܗ ܘܟܠܐ ܟܡܟܡܗ ܐܬܪܘܬ ܐܡܠܐ ܟܠܡܬܐ ܡܢ ܟܡܟܡܗ ܘܡܪܡܗ ܠܐܝܪ ܟܕܐ ܡܟܪܘܬ

ܟܡܝܪܐ (scribe ܟܡܝܪܐ ex Ch. חכירה *caliginosus*) Dæmonum genus, a *nigredine* appellatum, ut & id constructum cum ܟܡܝܪܐ & ܟܡܝܪܬܐ *atris* & *nigris* II. 196. 10; quod I. 200. 19 male per *Caupones* versum, irritamenta peccandi poculaque Adamo propinavit; idemque forsitan, quod Gr. Κηρες, existimandum erit. Hom. Il. B.

302. — ὅς μη Κηρες εβαν θανατοιο φερεσαι.
304. — κακα Πριαμω και Τρωσι φερεσαι.
834. — Κηρες γαρ αγον μελανος θανατοιο.

Hesiod. Scutum Hercul.

156. Εν δ' Ερις, εν δε κυδοιμος εθυνεον, εν δ' ολοη Κηρ.
249. Κηρες κυανεαι, λευκες αραβευσαι οδοντος.

Eadem forma: neque notio diversa.

ܐܟܫܪ ܘܐܟܫܪ ܥܒܕ ܘܐܟܫܪ *Akschar uakschar uabad uakschar* i. e. *Recte & prospere egit, &, quam capessiverat, rem feliciter peregit*, nomina sensus abditi: quæ Javar, mundo principis inferi Zartaj Zartanaj exiturus, ubi ejus portas, firmo singulas obice clausas, obseraverat, his inscripsit. I. 280. 3.

---

ܠܐܘܟܐ „ejus calx aqua, ejus radix basis animarum, ejus cacumen „Genii, ejusque ramusculi radii lucis: sumtumque inde folium ani„ma suis oculis ubi imposuerat; sublatis ex suis oculis paxillis, aethe„rem extimum, sedemque pulcherrimam vidit". Cfr. III. 64. 9.

ܐܠܗܐ Aloho (Ch. אלקא, Hom. Z. 513 ἠλεκτωρ) proprie *Sol*, improprie *Deus;* qui instar Dei cultus, etiam Abortivis, mare rubrum trajecturis, affuit; qui indiciis autem diversis, annonæ caritatem ob æstum & aquæ inopiam (vis hæc solis) non defuturam, præsignavit g).

ܠܒܘܫܢ ܡܠܘܠܢ *Albuschan, Malolan,* i. e. *Indumentum nostrum, Verbum nostrum,* duo cognomina Genii Javar Zivo. Quibus & tertium ܡܠܘܠܐ ܕܒܝܐ *Malolo dibeje* i. e. *Verbum Vitæ additum.* II. 220. 13.

ܐܡܡܡܬ (scribe ܚܡܡܡܬ ex ܚܡܡ *calefecit*) *Hamamet* cognomen Spiritus Venerei, sicut ejus proprium *Lebebat* per sync. *Libat* (ex להב *inflammavit*) ob irritamenta libidinis ipsi inditum I. 54. 3. I. 96. 20. Neque hoc,

g) III. 74. 6. ܝܘܪܒܐ ܘܪܘܚܐ ܘܐܠܗܐ ܠܡܫܢܝܬܗ „ad verbum: „Jurbo, Spiritus, et Aloho, Numina Abortivis culta. Sensu „autem: Jurbo i. e. Sol una cum Spiritu compare, hoc „Numen, Abortivis cultum". III. 78. 12. ܡܐ ܚܪܒܐ ܡܣܟܢܘܬܐ ܡܫܬܢܝܐ ܥܠ ܥܠܡܐ ܘܐܠܗܐ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܒܐܬܘܬܐ ܫܢܝܬܐ ܚܘܝ ܥܩܪܘܬܐ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܠܐ ܚܣܪܐ ܠܗ „aqua deficiente, sterili„tas toti mundo imminibat. Ostendit Aloho (Sol) generi humano „per diversa signa, sterilitatem omni mundo non defuturam". Neque nisi unius hujus Numinis in sequentibus mentio est.

opinor, a Gnostico *Achamoth* (Vid. Præf. T. I. p. VI.) diversum.

ܐܡܒܪܐ *Ambro* (Syr. ܐܡܪܐ) *Aries* Zodiacalis, horrisoni cujusque animalis procreator *).

ܐܢܘܫ *Anusch* (ex H. אנוש, Ar. انسان *mansvetum animal*, quod *bruto* בער oppositum, i. e. *homo*) nominatus Genius, a Schetel procreatus, & tertius Adami Socius: cognominatus vero ܓܒܪܐ ܢܘܟܪܝܐ *Gabro Nukrojo* i. e. *Vir novissimus* II. 293. 12; ܐܬܪܐ ܢܝܚܐ *Utro Nibo* i. e. *Genius mansvetus* I. 203. 11; ܠܚܕܝܐ *Lehdojo* i. e. *Singularis*, & qui ܕܡܢ ܢܦܫܗ ܗܘܐ *sui juris fuit* II. 138. 1; ܗܕܢܘ *Hadonu* i. e. *Unicus*, qui ܒܚܘܒܐ ܡܝܬܪܐ *caritate præcipuus fuit* II. 138. 4; & ܥܩܘܒܐ *Explorator* II. 138. 5. Qui autem, specie corporis induta, Hierosolymam petiit, miraculisque variis ibi editis, nubem, ipsius sedem, justitiæque stateram, repetivit h).

---

*) I. 252. 1. ܒܩܠܐ ܕܐܡܪܐ ܐܡܒܪܐ ܕܗܘܐ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܚܝܘܬܐ ܕܡܬܟܪܝܢ ܒܩܠܐ ܒܝܫܐ ܗܘܐ „voce, quam Aries protulit, exstiterunt animalia omnia, „voce truculenta".

h) I. 56. 12. ܐܝܟ ܠܒܘܫܐ ܕܥܢܢܐ ܡܝܐ ܗܘ ܐܦ ܗܘ ܒܐܣܟܡܐ ܕܦܓܪܐ ܢܬܠܒܫ ܢܗܠܟ „ut indumentum nubium est aqua, etiam ille corporea specie indu„tus ambulabit". I. 56. 15. ܐܬܐ ܒܚܝܠܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܗܢܐ ܐܢܘܫ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܝܬ ܩܘܕܫܐ ܘܥܒܕ ܐܬܘܬܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܘܡܣܬܠܩ ܠܥܢܢܐ ܘܡܘܬܒܗ ܘܡܣܐܬܐ ܕܩܘܫܛܐ ܠܡܫܩܠ „veniet hic virtute

ܐܢܬܢ *Anatan* (scribe ܥܢܬܢ ex عنت *declinavit, peccavit, crimen commisit*, Syr. ܥܢܘܬܐ *flagitiosus, scelestus*), nominatus orci quidam princeps: qui vero cognominatus (ܩܪܒܢܐ ܕܚܫܘܟܐ) *Belliger caliginis*, ut Kin ejus uxor (ܡܪܬܐ ܕܚܫܘܟܐ) *Domina caliginis* cognominata est: & cujus regnum, eo relicto, quod inferorum Gaf & Gafan erat, Aebel Zivo petiit I. 260. 11.

ܐܘܣܪܐܝܠ ܐܣܛܘܢܐ *Usrail ustuno* i. e. *Israel columna*, una earum, quas Hierosolymæ Genius Anusch, a Vita irata missus, diruit. Earumque altera ܝܥܩܝܦ (scribe ܝܥܩܝܒ ex יעקוב) *Jakif* dicta, quæ portæ urbis apposita fuit. Tertia vero ܐܕܘܢܝ *Adunaj* (ex אדני *Dominus*) nominata, quæ in medio urbis collocata. Et quarta ܙܬܢ *Zatan* (ex H. זית *olea arbor*, Ar. زيتون *oliva*) vocata, muroque ejus exteriori adjuncta. Sed quinta ܩܪܩܘܡ *Karkum* (ex H. כרכם *crocus*) appellata, quam Legati tenuerunt. Quibusque accessit, cui

---

„Regis altissimi lucis, sanaturus aegros, visum caecis redditurus, le„prosos purificaturus, fractos et attritos ad iter erecturus, surdis „mutisque facultatem loquendi allaturus, vitamque mortuis datu„rus". I. 58. 1. ܘܫܩܠܝܢ — ܘܡܩܝܡܝܢ ܟܠܐ ܕܡܫܘܪܐ ܕܩܘܫܛܐ „sublimis „vero ille abiturus stateram justitiae occupabit". Quae statera sic descripta II. 312. 11: ܓܒܠܗ ܦܬܐܚܝܠ ܠܥܢܢܐ ܕܐܝܟ ܥܢܢܐ ܡܦܪܚܐ ܕܡܚܕܪܐ ܠܥܠܡܐ ܘܡܬܩܪܝܐ ܡܣܐܬܐ ܕܩܘܫܛܐ „formavit Fetahil nu„bem, quae velut nubes alata mundum circumvolitans, Statera ju„stitiae appellata est".

nomen [illegible] (ex *Aram.* סער *invisit*), ubi excubiæ actæ fuerunt; hujusque stragem ea, quæ totius urbis, secuta est. II. 302. 4.

ܐܣܘܪܡܝܐܝܠ *Asurmejal* (probabiliter ex اسرافيل apud Meninski, mutato פ in cogn. מ, *Angelus mortis*, nisi originem Pers. آذر نهال, ut آتش نهال occurrit, *ignis sarmentorum*, malueris) nomen *igniferi*, *ignivomi*, *igniplui* Satanæ i).

ܐܣܛܪܐ *Astro* i. q. Syr. [illegible], Ar. ستارة, Pers. ستاره, Gr. ἀστὴρ, Lat. *Aster*, stella Veneris, appellatio, item Spiritui Venereo ejusque progeniei adjecta I. 54. 3. I. 96. 20. Pl. [illegible] I. 188. 1. k). Sed [illegible] (scribe [illegible]) I. 186. 11. l). Neque hæc vox diversa ab H. עשתרת, nomine

---

i) II. 38. 2. [illegible] ,,ignis ex ,,terra, sua natura ex natura Septem Stellarium, suaque vis ex vi ,,caliginis atque domo Satanae Asurmejal".

k) I. 186. 18. [illegible] ,,Spiritus provocavit Chimaeras, ut et pro- ,,vocavit Astartes, paravitque Larvas omnis generis et speciei".

l) I. 186. 10. [illegible] ,,sagax pro sua calliditate Spiritus

ܐܙ

Deæ, Sidoniis vicinisque gentibus cultæ, atque profanis Scriptoribus Venus Astarte dictæ: Plurali suo עשתרות *idola Astartes* Jud. 2, 13. 10, 6. 1 Sam. 7, 3. 4. c. 31, 10. obvio. Cujus autem etymologia venditata ab עשר *dives fuit* mihi displicet. Verisimilior עשת *nitidus fuit*, cum ר epenthetico, ut ܟܘܪܣܐ ab ܟܘܣܐ, ܟܘܪܡܐ ab ܟܘܡܐ. Quemadmodum hæc Dea etiam Arabibus زهرة a زهر *splenduit, nituit*, vocata est. Ceterum nec video, curni ab עשת perinde עשתרת derivari possit, ac עשתנה derivatum fuit: interposita una literâ liquida pro altera.

ܐܘܨܪ ܚܝܐ *Usar haj* & ܦܬܚܐ ܚܝܐ *Fetab haj* duo Genii, qui nominati, ille ab H. יצר *idea, conceptus*, hic a ܦܬܚ *aperuit*, cum utriusque epitheto ܚܝܐ *vividus*, typumque Vitæ primum illi sustinentes, ab hac custodes Genio Javar præpositi fuerunt II. 228. 4. Iique indagantes Vitæ arcana, plantasque lucis serentes II. 28. 21.

ܐܘܨܪ ܢܗܘܪܐ (etiam a יצר *idea*, & ܢܗܘܪܐ *lux*) cognomen quoque Genii Aebel Zivo. Quo autem facultas sua inter-

---

„ita secum loquebatur: provocabo Chimaeras et Aschtar-„tes; quibus accedent Septem Stellares, mei filii, per suas praesti-„gias vim hostilem excitaturi; ut et insurgent, praeter Arrogantes „Duodecim Stellares, Diabolosque, quos totus mundus fugiet, „etiam Quinque Stellares, fabricae mundanae principes, bellum „conflaturi“.

pretandi futura præcipue insignita fuit. Schelmaj enim, unus Jordani (alter erat Nedbaj) custos, a Jatrun suo patre plures difficilesque quæstiones acceperat. Quibus etiam bene respondit. Quæ autem de fine mundi proposita fuerat, ea ejus intelligentiam superavit. Neque illius ponderi, nisi Genius memoratus hoc excepisset, satisfactum fuisset II. 42. 5. II. 44. 12.

ܐܢܕܪܘܡܛܐ vide ܕܘܡܬܐ.

ܐܪܛܠ *Artel* (scribe ܚܪܛܠ, Aramæe *nudavit, spoliavit*) nomen Genii, quo non alius fortior. Cui datum fuit, ut compagem universi convelleret: cœli terræque loco tantum superstite tum futuro m).

ܐܪܝܐ *Arjo* i. e. *Leo* Zodiacalis, animalium rapacium procreator *).

ܐܪܟܘܢܝ *Arkuni* Gr. αρχοντες (*ex* αρχη *principium, principatus*, forte ex روق *primordium pec. juventutis*, inde Ch. רוק *juvenis*) genus Dæmonum, qui vocati *Principes*, ut Judæis

m) II. 192. 5. ܚܪܛܠ ܢܦܩ ܪܒܐ ܕܟܠܐ ܫܘܠܡܗ ܕܥܠܡܐ „Exiit Ar„tel princeps: cujus ope consummatio mundi futura".

*) I. 232. 9. ܩܠܐ ܕܪܡܐ ܐܪܝܐ ܕܟܠܗ ܚܝܘܐ ܟܠܒܐ ܫܘܠܡܗ ܗܘܐ ܕܢܫܡ ܬܫܩܦܬܐ ܫܡܬܠܒܐ - ܘܢܫܡܘܢ ܗܘܐ ܒܥܠܡܐ „voce, quam Leo pro„tulit, omnis bestia vorax, irruens in omne, quod animam traxe„rit, rugituque in mundo strèpens, exstitit".

Sammael i. e. Diabolus שׂר העולם, & N. T. Scriptoribus ὁ ἀρχων τȣ κοσμȣ Joh. 12, 31. Eph. 2, 2. dictus est II. 196. 7.

ܐܘܪܘܣ *Urus* (ex Ch. אריס *conviva, comessator*, unde אירוס *species herbæ, cujus semen, ubi maturuit, sonum edit ut tintinnabulum*) cognomen Messiæ, quod cum suo epitheto ܡܫܟܢܐ redditum a me fuit *Tibicen blandus:* collatis sequentibus, ubi tibiis & cantilenis non modo homines, sed ipsas etiam bestias ad sui auditionem allecturus dicitur n). Sic & Mercurius, Nasaræorum Nebu & Messias, gymnasiarcha, cujusvis artis, sive ea corporis sive animi, magister, Deus facundiæ, princeps palæstræ, lyræque inventor Latinis celebratur.

ܥܘܬܪ̈ܐ *Utri* (ex יתר *superabundavit, excelluit*) appellati *Genii*, Naturæ *præstantes* & cœlestes, qui, procreata Vitâ Prima, procreati fuerunt *).  Qui autem innumerabiles,

---

n) I. 112. 8. ܢܪܩܘܕ ܙܡܪܐ ܕܚܪ̈ܫܐ ܦܝܣܐ ܘܙܡܪ ܘܡܛܦܩ ܐܝܕܐ ܘܢܫܒܘܠܗ ܠܠܒܗܘܢ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ ܠܩܠܗ ܢܦܩܢ ܒ̈ܬܘܠܬܐ ܡܢ ܓܢܬܐ ܘܚܝ̈ܘܬܐ ܢܦܩܢ ܡܢ ܓܘ ܚܘܪ̈ܫܐ „saltabit ille carmen praestigiarum blandi„tiarumque cantans, et, complosis manibus, cor filiorum hominis „captabit. Ejusque ad vocem filiae nubiles ex horto, et bestiae ex „virgultis in medium procedent“.

*) I. 144. 6. ܡܢ ܡܝܐ-ܚܝܐ ܚܝܝܢ ܚܝܐ ܗܘܝܢ ܘܗܘܘ ܒܬܪܟܢ ܥܘܬܪ̈ܐ ܗܘܘ „ex Aqua viva nos Vita (Prima, Secunda, et Tertia) "exstitimus: omnesque deinceps Genii exstiterunt“.

alii ab aliis generati. Pluresque eorum, sicut Dæmonum ordines. Qui nominibus ܦܪܚܐ *Ferhi* (*Volucres*), ܡܐܢܐ *Mani* (*Species*), ܫܟܝܢܬܐ *Schekinoto* (*Majestates*), ܬܪܥܐ *Teræi* (*Portæ*), ܪܘܪܒܢܐ *Rurboni* (*Magnates*), ܡܠܐܟܐ *Malaki* (*Angeli*), ܡܠܟܐ *Malki* (*Reges*) &c. distincti. Qui vero in universum ܥܠܡܐ ܕܢܗܘܪܐ *Olmi di neburo* (*Creaturæ lucis*), & ܒܢܐ ܕܢܗܘܪܐ *Beni di neburo* (*Filii lucis*) appellati. Tamen non omnes dignitate æquales. Quippe qui primis originibus quo propiores, eo majores. Sparsique illi per varia mundi spatia, ut Regis lucis optimi administri, ita hujus maximi etiam laudatores sunt **).

ܒ

ܒܓܢ *Began* (ex Syr. ܟܘܒܢܐ *magnus primusque terrarum dominus*, & quidem, collato Ar. بكن *improbus & vilis*) cognominatus *Buro*, a *Namrus* i. e. *Spiritu natus*, nomineque *Ur* etiam cognitus; I. 160. 19. 162. 2. 8.

---

**) I. 18. 9. ܥܠܡܐ ܕܢܗܘܪܐ ܒܙܝܘܐ ܝܩܝܪܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܦܪܫܝܢ ܒܪܩܝܥܐ ܒܫܟܝܢܬܐ ܘܫܟܝܢܬܐ ܘܐܝܠܢܐ ܘܐܬܪܐ ܘܡܠܟܐ ܘܙܝܘܐ ܘܢܗܘܪܐ ܘܬܩܢܐ ܒܓܘܗܘܢ ܫܪܐ "sunt Creaturae lucis cum radiis nobilissi- „mis: quae divisae per Firmamenta, Gloriosasque Sedes et Arbo- „res: Geniosque et Reges". (duo haec nomina in nostra versione cum praecedentibus male conjuncta sunt) „splendor, lux, venustas „inhabitat".

qui, utcumque in carcerem missus & diligentissime custoditus o), ܡܪܐ ܕܥܠܡܗ ܟܠܗ ܥܠܡܐ *Dominus mundi totius*, sicut sua mater Spiritus ܐܡܐ ܕܗܢܝ ܥܠܡܐ *Mater hujus mundi*, salutari cupiit.

ܒܗܩ ܙܝܘܐ *Bebak Zivo* (ex H. בהק *albedo*, Ch. בהיק *splendens*, Syr. ܡܒܗܩܝܢ *fulgens*) vocatus Genius, qui ipse mundi condendi impotens, hoc opus Fetahili, auspice autem Gabriele, demandavit I. 176. 6; qui tamen superbiens, hunc ut suum filium Geniorumque se parentem ostentavit p).

ܒܗܝܪ *Behir* & ܒܗܪܘܢ *Behrun*, duo Genii, iique nominati ab H. בהיר *splendidus*, Ar. بهر *praecelluit splendore* pec. inter minores stellas; quos vero, simul cum Ze-

---

o) I. 162. 11. ܐܣܪܬܗ ܒܡܓܕܠܐ — ܕܡܓܕܠܐ ܡܛܠ ܒܠܒܗܘܢ ܫܡܝܐ ܡܛܝܐ ܘܐܝܟ ܡܟܠܗ ܫܘܪܐ ܕܦܪܙܠܐ ܫܒܥܐ ܥܒܕ ܠܟܘܠܗ ܕܘܪܗ ܫܘܪܐ ܕܐܣܝܪܬܗ ܢܛܪܐ ܥܒܕܬ ܥܠܘܗ „conclusi eum in turri, quae turris ad centrum „coeli pertingebat; sicut et, parato septemplici muro ferri, hoc „ipso cingendum omne ejus domicilium curavi, muroque, in quo „hunc concluseram, custodes praeposui".

p) II. 232. 11. ܗܘܐ ܒܪܐ ܕܐܒܐ ܕܐܬܘܬܐ — ܒܪܐ ܠܒܗܩܘܗ — ܩܪܐ ܒܫܘܒܚܐ ܒܪܐ ܕܐܒܐ ܕܐܬܘܬܐ — ܒܪܐ ܠܒܗܩܘܗ quae male reddita sic, coll. I. 176. 6 seq., reddas: „erat filius Fetahil, quem pater Genio„rum Bahak Zivo gloriabundus suum vocaverat; qui filius, „quem suum pater hic Geniorum vocaverat, surrexit".

hir, Zehrun, Tar, Tarvan, Sar, Sarvan, Nesab, Anan Nesab, & Rabo Taljo apud Jurbo (Solem) versantes, hic de voce Vitæ in orbe terrestri audita sciscitatus tonare cœpit II. 78. 2: monente tum Aebel Zivo, illius nuntio, ne terricolæ inde commoti timerent q).

ܒܗܪܐܡ *Behram*, nomen, origine a proxime memorato non diversum. Idque Genii, qui etiam Magister Vitæ cognominatus, facem sapientiæ animis ad locum lucis prætulit II. 276. 3. Sicut &, quod suæ familiæ fuit, compositis septem aut octo precum formulis nobilitatum est III. 62. 17.

ܒܘܪܐ *Buro* (i. q. H. פעור Num. 25, 18. 31, 16. Jos. 22, 17. Deaster, in monte ejusdem nominis cultus Num. 23, 28, etiam בעל פעור vocatus Num. 25, 3. 5. Deut. 4, 3. Ps. 106. 28. Hos. 9, 10.) Apostata I. 160. 19., nominibus etiam *Began* & *Ur* (de quibus supra) atque *Karabtono* s. *Karaftono* (ex Syr. ܩܪܒܬܢܐ *belliger*) cognitus I. 178. 8. I. 180. 20; qui, mundo a Fetahil creato, commotus inde vehementer, suoque in carcere strepens,

---

q) II. 78. 4. ܟܡܐ ܐܟܝ ܙܡܢܐ ܕܩܪܒܐ ܒܪܩܐ ܕܢܘܗܪܐ ܘܐܐܪ ܙܘܥܐ ܒܥܠܡܐ ܢܬܟܫܪ ܐܕܢܝܟܘܢ ܠܐܘܪܝܟܘܢ ܕܝܪܦܘ ܘܐܬܘܬܐ ܘܢܝܫܢܐ ܡܚܘܐ ܕܝܘܪܒܐ ܒܪܩܝܥܐ ܘܐܠܐ ܬܚܘܐ ܠܐܬܕܚܠܘܢ „quocumque tempore certaminis „fulgur lucis, aërisque vehementior motus in mundo exstiterit, ani- „mum advertite; neque, ubi signa haec et indicia Jurbo in fir- „mamento ostenderit, timeatis".

sed fune septemplici de integro vinctus, atque involucris duodecim circumdatus fuit I. 170. 5. Spiritui tamen, suæ matri, filiæ, & sorori, concubuit: edito inde triplici partu, Septem Stellaribus, Duodecim Stellaribus, & Quinque Stellaribus I. 178. 8. 180. 4. 20. Cujus autem nomine appellati sunt etiam sui Angeli mali, exitium mundo machinantes r). Inclinat vero animus, ut credam, ab Indianorum Puru, quem eorum Budha (i. e. Nasaræorum Nebu) ab amasia quadam suscepit, hunc non differre (System. Brahm. p. 63).

ܦܬܐ ܒܘܢ *Bun Ftio* (scribe ܦܬܚܝܐ ܒܥܘܢ, ex H. בעון Num. 32. 3. contr. ex בית מעון Jer. 48. 23. *Fanum* pec. Baalis Jos. 13, 17. Num. 32, 38. Hez. 25, 9. 1 Chr. 5. 8, & ex ܦܬܚ *aperuit*) appellatum cœli templum, quo aperto, radianteque ejus splendore viso, Anusch, cœlicola, supra solem & sidera evectus, magnopere obstupuit s). Facile vero quis dubitaverit, annon hocce vocabulum ܦܬܐ *Ftio*

---

r) I. 152. 11. ܒܘܪܐ ܡܪܘܕܐ ܕܚܫܘܟܐ — ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܝܫܬܐ — ܘܙܝܢܐ ܢܦܚܝܢ ܘܥܠ ܛܒܐ ܠܒܝܫ ܡܬܡܠܟܝܢ ,,Buri rebelles ii caliginis — ,,malum anhelantes, arma conflantes, bonisque male consulentes".

s) II. 182. 8. ܢܚܬ ܒܥܝܢܝܗ ܘܐܣܬܟܠ ܒܫܡܝܐ ܘܚܙܐ ܟܘܟܒܐ ܢܗܝܪܐ ܘܐܬܐ ܕܒܝܬ — (lege ܦܬܚܝܐ ܒܥܘܢ) ܦܬܐ ܒܥܘܢ ܢܗܪܐ ... ܗܘ ܥܠ ܫܡܫܐ ܘܣܗܪܐ ܘܟܘܟܒܐ ܘܐܬܡܗܝܢ ,,Demittendo oculos,

cognationem aliquam habeat cum *Fatua*, bona Dea, cui litatum est Macrob. L. I. Saturn. c. 12, aut cum Pythio, Apollinis cognomine, a ܦܬܐ *edocuit, responsum dedit*, forsitan orto. Quod tamen ut incompertum in medium relinquam.

ܒܝܘܙܝܩ *Bajvazik* (ex Aram. בזק *sparsit semen*, Ar. بزق s. بسق *ejecit salivam*) appellatæ (ܢܡܘܪܬܐ) *Chimæræ*, a Luna oriundæ Deastræ, quæ viros feminasque, nullo sexus discrimine facto, constuprantes, etiam nefanda libidinis cibaria eis locant; & quæ ideo ܣܘܦܝ ܡܝܐ *Sojfi-me* (ex ܣܦ *consumsit*, & ܡܝܐ *aqua, humor*) *Consumentes sui humoris* vitalis etiam vocatæ fuerunt t).

ܒܠ *Bel* (scribe ܒܥܠ, ex בעל ctr. בל Jes. 46. 1; Βααλ Rom. 11. 4, *Belus* Babyloniorum & Persarum, La-

,,sublatis vero superciliis, contemplans vidi portam magnam Templi ,,in coelo aperti: cujus autem splendore viso, statura mea tre-,,muit, meisque pedibus titubantibus, nec poplitibus sat firmis, co-,,ram illo prostratus cecidi".

t) II. 98. 21. ܢܡܘܪܬܐ ܦܪܝܟܬܐ ܘܣܪܝܬܐ ܩܝܡܐ ܠܒܠ ܐܢܬܐ ܘܓܠܐ ܠܓܘܒܪܐ ܥܡ ܓܒܪܐ ܕܡܢܣܒܝܢ ܟܘܡܪܐ ܘܠܟܘܠܗܘܢ ܡܕܒܪܐ ܘܙܪܥܐ ܡܫܕܝܢ ܘܥܒܕܝܢ ܗܕ̈ܐ ܕܡܢܟܘܠܗ ܘܒܦܬܐ ܐܟܠܝܢ ܘܒܦܬܝܐ ܢܫܩܠܐ ܠܚܘܪܬܐ ܡܫܬܟܝܢ ܘܡܝܡܬܐ ܕܠܐ ܡܓܠܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ,,Chimaerae exsecrabiles et foedae, feminas, ,,viros invadentes, sacrificulo, ipsis duce constituto, concumbunt, et, ,,semine effuso, eoque cum placenta cocto et sumto, apprehenden-,,tes funem, se id arcanum non divulgaturos, mutuo jurant.

tinis Jupiter dictus Plin. l. 6. c. 26) *Jupiter*, Septem-Stellaris, auctor perniciosæ alluviei u), sævique imperii conditor; tamen non impune, sublata ipsi frontis suæ gloriâ & coronâ, genteque sui cultrice flagris cæsa x). De ipso autem Jovis cultu sic Muhammed Abi Taleb y): *Tem-*

---

u) I. 212. 5. ܠܫܒܝܐ (lege ܠܫܒܝܚܐ) ܦܠܓܝܠܗ ܐܪܙܐ ܕܡܝܐ ܕܒܗ ܡܫܬܒܗܪ ܠܟܘܠܗܘܢ ܒܪܝܬܐ ܠܛܒܝܐ — ܡܒܐܫܠܗ ܠܛܒܘ ܒܝܫ „tribuerunt „Septem Stellari Bel aquae arcanum, cujus ope jactans ille „omnes creaturas, bonis etiam male faceret“.

x) I. 224. 6. ܠܫܒܝܐ ܒܡܢܐܬܐ ܡܚܝܬܗ ܘܬܓܐ ܡܢ ܪܝܫܗ ܫܩܠܬ — ܘܩܘܡܬܗ — ܡܘܡܐ ܒܡܘܡܝܬܗ „multavi Septem—Stellarem „Bel scutica, coronâque sui capitis sublata, staturam ipsius macula „affeci. I. 228. 18. ܡܚܐܢܝܐ ܕܫܘܛܐ ܕܢܘܪܐ ܘܬܠܝܢ ܠܐܣܝܪܝܗ ܠܐ ܚܙܝܢ ܐܬܪܐ „caedendi flagris ignis, qui asseclae Jovis adstrin„gunt vinculis et suspendunt: neque ii locum lucis visuri“.

y) هيكل المشتري هو مثلث الشكل واعلاه محدد مبني بالحجارة الخضر المسنية وهو مدهون الجدران دهانا اخضر وستوره حرير اخضر وفي وسطه مقعد فوق ثماني درج وعليه صنم من القصدير وله سدنة لا يزالون في تعبد فاذا كان يوم الخميس ويكون المشتري في شرفه اتوه الصابيون وهم لابسون الاخضر بايديهم اغصان من السرو وقد تقلدوا بقلايد من جوز السرو ويكون معهم صبي رضيع يكونون قد اشتروا جارية ووطيها سدنة الهيكل وحملت ورضعت صبيا فياتون بها وبه

*plum Jovis trigonum, coniferum, saxo viridis coloris, quo ejus velamina etiam illita fuerunt, structum: eoque in medio solium octo graduum: cui & idolum, stanno fictum, impositum, suique custodibus diligentissime cultum. Quo autem loci, quinto die hebdomadis, ubi Stella Jovis verticem cœli contigit, a Sabiis concursum est. Vestemque coloris etiam viridis, atque manu ramulum cupressi, sed in collo ex juglantibus hujus arboris monile, gerere ut moris, ita puerum quoque lactentem, eumque emtæ ancillæ, ab excubitoribus templi compressæ, secum ducere, pietatis fuit. Qui vero filius, tres modo dies natus, hærensque in sinu suæ matris, punctim usque ad mortem petitus est, Deastro his verbis compellato: quem tibi, Pater optime, obtulimus, est innocens, omnisque mali nescius; quod adeo piaculum propitius accipias, nobisque, quicquid profuturum sit, benigne largiaris.*

ܒܣܠܛ *Besilat* (ex بسل *obiit, circumiit hostem, latus ejus petens*, inde *illicitum, nefas commisit*, cogn. Ch.

---

بعد ثلاثة ايام من وضعها ويحسونه بالابر وهو على يدها حتى يموت ويقولون ايها الرب الخير قربنا اليك من لا يعرف الشر فتقبل قربانا وارزقنا خيرك وخير ارواحك الخيرة ❖

פסל *adulteravit, vitiavit, corrupit*) nomen Feminæ, præstigiis famosæ & callidæ z).

ܒܪܒܓ *Barbag* & ܥܢܢ ܢܨܝܒ *Anan nesib* duo Genii, qui appellati, ille (ex ܒܪ *filius*, & Syr. ܒܓܐ *hortus*, unde Turc. باغ id.) *Hortulanus*, quem Dominus celsitudinis 144 Geniorum habitaculis, ad suam dextram conditis, imposuerat, hic (ex Ch. ענן *turma* & נציב *præsidium militare*) *Manipularis*, quem idem 366 Geniorum habitaculis ad suam sinistram præfecerat. Nominatique adhæc illi, unus ܥܙܐܙܝܠ *Azazil* (ex עזוז & איל) *Fortissimus*, alter ܛܐܘܪܝܠ *Tauril* (ex Ch. חור & איל) *Vigilantissimus*. Titulo autem communi ܡܢܝܗ (ex Ch. מני) *Præfecti* hi cogniti I. 240. 19. Quorum vero Tavril aquam vivam in eam, quæ amara & abyssi, ut hæc dulcesceret, ducere jussus est II. 176. 1. Neque hic a Javar s. Sam Semir Zivo diversus II. 226. 18. Tamen hic cum Tavril, cujus mundum Aebel Zivo i. e. Javar adiit & collustravit, non confundendus videtur II. 250. 7.

---

z) I. 184. 10. ܣܘܥܕܐ ܕܡܫܢ̈ܝܐ ܕܡܠܝܐ ܢܟܠܘܬܐ ܡܠܝܐ ܚܪ̈ܫܐ ܕܟܘܠܗ ܢܟܠܘܬܐ ܡܠܝܐ ܕܒܝ ܡܠܝܐ ܚܪ̈ܫܐ ܒܫܝܠܬ ܢܩܘܒܬܐ ܕܚܪ̈ܫܬܐ
„agmen Apostatarum, plenum calliditate, plenum praestigiis, totum „calliditate plenum, in quantum plena praestigiis est Besilat, fe„na praestigiatrix".

ܒܪܓܘܕܐ *Bergudo* II. 58. 21. idem qui ܕܠܝܐ ܒܪܓܘܕܐ *Daljo Bergudo* I. 184. 6. (ex Syr. ܕܠܝܐ *germen, virgultum*, quod a ܕܠܐ *demissa in puteum urnâ aquam sursum eduxit*, & ܒܪܓܘܕܐ *filius littoris, ripa*) nomen Genii, qui, orbe terrarum concreto, cœloque post hujus coagulationem expanso, velut virgultum ex aqua sursum in ejus verticem, ipsi paratum sublime solium, se extulit a); & quem Dominum quoque veritatis appellatum non modo Denanukt (i. e. Noach), domicilii quod Vita tenebat portâ aperta, vidit II. 58. 21., sed etiam Schelmaj, Jordani quem Vita illa tenebat custos, recluso hujus per radios splendoris, justitiæ claves, armario, Adami filio Schetel monstravit III. 136. 11.

ܒܬܠܝܐ *Betaljo* (ex Syr. ܒܬܠ *devirginavit, vitiavit*) appellatus etiam unus ex iis Apostatis, qui, cœlo a Fetahil evecto, acti invidia, fornicatum hoc opus corrupturi, cursu præcipites id petierunt I. 184. 15.

---

a) I. 184. 4. ܐܬܢܪܐ ܢܦܠ ܕܥܦܪܐ ܒܦܘܡܗܘܢ ܕܝܡ̈ܡܐ ܘܐܬܦܣܩܘ ܒܘܠܐ ܒܦܘܡܗܘܢ ܗܘܐ ܡܫܬܒܩܐ ܘܐܬܡܫܩܬ ܡܫܘܚܬܐ ܘܢܚܬܠܬ ܒܥܡܩ ܘܕܠܝܐ ܒܪ ܓܘܕܐ ܣܠܩ ܦܘܫ ܒܟܠܟܠܗ ܫܡܝܐ „casu pulveris plene obstructis omnium marium faucibus, composito etiam in tranquillum quovis gurgite, undanteque tartari mole in siccum concreta, ascendit Daljo bar Gudo, centrumque coeli attigit“.

## ܓ

ܓܘܒܪܢ *Gubran* & ܓܘܒܢ *Guban*, duo Genii, qui nominati, ille a גבר *validus*, *potens*, hic ab H. גב, Ch. גיב *altitudo*, *eminentia*, Ar. جبر *superavit* virtute, una cum ܩܢܦܢ *Kanfan*, ex כנף *cinxit*, & ܩܦܢ *Kafan*, ex כף *clausit*, sæpto, quo Ur rex caliginis tenebatur, animum a septentrione adverterent I. 308. 4.

ܓܒܪܝܐܝܠ *Gabril* (H. גבריאל i. e., vi compositionis, Angelus, *cui est robur divinum*) Genius, etiam vocatus Aebel Zivo & Mando diheje (de quo infra) I. 22. 17. I. 236. 11; qui a Deo, ubi ipsi placuerat, in mundum caliginis missus, itinere in tartara suscepto, undantem ejus molem adspergine ignis vivi in orbem terrestrem coagularet b). Sed administer tanti operis Fetahil assumtus fuit c). Qui autem impulsu Septem Stellarium traductus

---

b) I. 22. 18. ܟܕ ܨܒܐ ܡܠܟܐ ܪܡܐ ܕܢܗܘܪܐ ܡܢ ܙܝܘܐ ܘܢܗܘܪܐ ܕܩܡܕܗܘܢ ܩܪܐ ܠܝ ـ ܘܐܡܪܠܝ ܐܦܫܝܐ ܐܙܠ ܠܥܠܡܐ ܕܚܫܘܟܐ „cum Regi „altissimo lucis libuisset, ex splendore et luce, ubi ille versans, me „vocavit, his verbis: suscipiens iter, te in mundum caliginis con„feras“.

c) I. 176. 14 ܐܡܪܠܗ ـ ܢܚܘܬ ܠܕܘܟܬܐ ܕܗܘܐ ܕܠܝܬ ܡܫܟܢܬܐ ܘܒܪܝܬܐ ܕܥܠܡܐ ܘܒܪܝ ܘܬܩܢ ܠܥܠܡܐ „(Gabriel) ei dixit: descende in locum, ha„bitaculis et creaturis carentem, mundumque procreando compone“.

id non perfecit. Ultimamque ei limam addere Aebel Zivo i. e. Gabriel jussus est d). Redditur hinc probe ratio duplicis, cujus mentio sæpius injecta est, creationis e); sicut &, cur Gabriel cœlum extulisse dicatur (Præf. T. I. p. VIII), facile intelligetur.

ܓܕܝܐ *Gadjo* (Syr. ܓܕܝܐ) *Capricornus* Zodiacalis, bestiæ cujusque aliferæ & pestiferæ parens *).

ܓܕܘܠܬܢܐ *Gedultone* (ex גדל *contorsit* filum, funem, unde ܓܕܘܠܐ *cincinni*, & ܓܕܘܠܬܐ *cincinnata*), quod c. c.

---

d) II. 314. 18. ܒܐܣܘܪܐ ܪܒܐ ܐܬܪܡܝܗ ܘܦܬܚܝܠ ܠܠܘܚܠ ܗܘܐ ܕܬܩܢܝܗ ܠܗܒܝܠ ܥܒܕܐ ܕܫܪܝܬܝܢ ܥܒܕܐ ܠܥܒܕܬܐ ܕܠܐ ܐܫܠܡ ܘܐܬܩܢܝܢ ܠܬܩܢܗ „ubi magnum in carcerem Fetahil conditus fuerat, missus „est Aebel Zivo, qui hunc mundum adornaret, opera, quae Fetahil „coeperat, ad finem vero non perduxerat, adornaturus“.

e) I. 24. 16. ܐܬܐ ܓܒܪܐܝܠ ܫܠܝܚܐ ܐܙܠ ܫܘܫܠܐ ܘܩܪܝܗ ܘܫܘܝܗ ܠܐܪܥܐ ܩܪܫܗ ܘܬܩܢܗ „venit Gabriel legatus, opusque a Feta- „hil inchoatum, scil. coelum evexit protenditque, atque or- „bem terrestrem coagulavit et concinnavit. Idemque erit sen- sus etiam alibi, ubi conditor mundi Gabriel cele- bratur.

*) I. 232. 18. ܩܠܐ ܕܪܡܐ ܓܕܝܐ ܕܪܡܝܗ ܗܘܐ ܚܝܘܬܐ ܟܠܗ ܗܘܐ ܟܠܗ ܗܘܐ ܗܘܐ ܚܝܘܬܐ ܓܦܢܝܬܐ ܕܒܝܫܐ ܘܣܪܝܪܐ ܡܢ ܦܪܚܐ „Voce, „quam Capricornus protulit, omnis bestia fera exstitit, exstitit be- „stia fera alata, quae aliti generis pessima et deterrima est“.

ܫܘܢܝܐ II. 196. 8.; *Cincinnati Satanæ.* Quemadmodum Spiritui etiam capitis hic honor tribuitur f).

ܓܝܘ *Giv,* princeps caliginis I. 264. 10. nominatus ex H. גו *corpus,* Ch. גוין *corpolentus,* ut Karkum Turo, ejus frater I. 268. 1, ܪܒܐ ܕܒܣܪ̈ܐ *Carnosus* I. 264. 16 cognominatus: quem Aebel Zivo, orcum invisurus, etiam adiit, accepto ab ejus fratre memorato diplomate, cui in sui tutamen hujus sigillum cum nomine caliginis impressum erat g).

ܓܢܙܒܪܐ *Ganzebro* (ex Aram. גנזברא *thesaurarius,* Talm. גזברין *pecuniis publicis ecclesiæ præfecti,* Nas. inde corruptum غنزفرة *Præsul* vide Lex.) titulus, quo plures cogniti: 1:o, Juro i. e. Rex lucis III. 44. 2; 2:o Jurbo

---

f) I. 182. 15. ܐܡܪܐ ܦܪܥܐ ܠܓܝܡܐ ܘܓܝܘܠܬܐ ܒܓܝܡܐ ܫܕܬܗ (legendum videtur ut mox ܓܝܘܠܬܐ) „(Spiritus), manu capiti injecta, comam „capitis diruit". Hinc vero annon Clotho, una trium Parcarum, quae nendo vitam duxisse fingitur, etiam sui appellationem (literis cognatis γ et κ, δ et ϑ permutatis) traxerit, facile quis quaesierit.

g) I. 266. 19. ܐܦܠܛܝ ܡܘܬܐ — ܕܗܘܐ ܒܝܕܝ ܠܟܠܗ ܚܫܘܟ ܢܫܡܬܐ — ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܦܠܛܝ ܕܢܛܠܗܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܕܢܬܒܪܝܢ ܡܢ ܐܦܢܘܬܟܘܢ ܐܝܬܝ ܡܘܬܐ ܢܛܠܬܗ ܠܟܠܗ „obtulit mihi, cui nomen caliginis in„scriptum erat, diploma, dicens: ecce tibi hoc dedi, ut creaturis

i. e. Sol. III. 60. 19; 3:o Mando diheje i. e. Nuntius Vitæ I. 250. 8. 11; 4:o. Javar Kebar, qui item vocatus, non modo Planta, a Mano, Demuto & Vita sata, atque Imago, in eorum fornace fusa I. 250. 14 seq.; sed etiam pater, filius, & frater Nuntii Vitæ, etsi ille ab hoc non diversus I. 252. 3 sq.; & qui, comitantibus Schetel & Anusch, tartara & regna, ad Zartaj Zartanaj, Hag & Mag, Gaf & Gafan, Anatan & Kin, atque Schedun & Giv pertinentia, petiit I. 250. 11; 5:o Præsul Nasaræorum III. 100. 1. 116. 16. Cfr. Kæmpf. Amœnit. Exot. p. 445.

ܓܦ *Gaf* (mendose ܓܘܦ I. 258. 17) & ܓܦܢ *Gafan*, duo principes caliginis, qui nominati, ille, quem patrem Ur dominus caliginis habuit I. 236. 16, a גפף Ar. *desiccatus fuit, exaruit*, Syr. *eminuit*, unde Ch. גף *ripa*, ab aqua exstans ora, hic a Syr. ܓܦ Etpe. *coagulatus, condensatus est*: iique ex Aqua Nigra h), ut Kin, do-

---

„omnibus, te visuris, id cum suo sigillo in tui securitatem, „ostendas“.

h) I. 258. 15. ܗܘܘ ܡܢ ܥܝܢܐ ܕܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܕܓܠܠܐ ܕܓܠܝܐ ܕܪܬܚܢ ܩܪܒ ܕܪܘܬܐ ܕܡܠܝܐ ܘܢܕܒܝܐ ܘܡܥܒܠܐ „exstiterunt ex fonte aquae nigrae, „volventis, reverberatae, spumantis, nec ollis turgentibus ebullienti„bus, ferventibusque dissimilis“.

mina & mater caliginis i), ejusque maritus Anatan, belliger caliginis, originem adepti sunt k).

ܕ

ܕܘܠܐ *Davlo* (ex ܕܘܠܐ *urna ad hauriendum aquam*) *Aquarius* Zodiacalis, ortæ omnis diluvione stragis auctor *).

ܕܝܘܐ *Dajvi*, Gr. Δαιμωνες, nomen nacti ex Syr. ܕܝܘܐ *Dæmon*, Pers. ديو id., sed proprie *fungus terræ niger*, *hirudo*, unde H. דיו, Syr. ܕܝܘܬܐ *atramentum*, cogn. Ch. דהה *obscurus fuit*, metaph. *infelix fuit*, ut Lat. *atra dies* pro *infausta*, & *atra signa* pro *infaustis*. Iique genere & actione differentes. Qui Solis, luxu & avaritia l), qui Ve-

i) I. 260. 12. ܢܫܒܬ ܡܢ ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܕܫܓܝܫܐ ܘܪܛܪܛܐ ܐܬܡܣܚܦܐ ܐܟܠܐ ܚܕܕܐ „exsiccata ea fuerat ex aqua nigra, conturbata, reverberata, „corrupta, mutuoque voraci".

k) I. 268. 14. ܥܝܢܐ ܕܢܫܒܘܗ ܗܘܘ ܥܢܬܢ ܘܩܝܢ ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܗܘܬ ܡܝܐ ܘܡܪܝܪܐ ܘܐܦ ܓܠܝܕܐ ܕܐܫܬܕܝ ܒܗ ܘܡܬܛܦܝܢ ܥܡܗ „fons, unde Anatan et Kin exsiccati fuerant, erat aquae nigrae „et amarae: pruinis quoque in illum fontem projectis, ibique flu„itantibus".

*) ܩܠܐ ܕܐܡܪ ܕܘܠܐ ܗܘܬ ܒܗ ܗܦܝܟܘܬܐ ܗܘܐ ܒܗ ܚܣܝܪܘܬܐ ܘܒܨܝܪܘܬܐ „voce, quam Aquarius protulit, subversio exstitit, qua jactura et de„fectus exstitit".

l) I. 54. 6. ܕܫܡܫܐ ܘܡܫܡܫܐ ܘܦܪܘܫ ܥܘܬܪܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܡܫܝܚܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܬܪܓܪܓ ܠܒܣܡܐ ܘܡܬܚܙܝܢ ܡܢܗܘܢ ܠܟܠܢܫ ܐܢܫܐ

neris, voluptate & lascivia m), qui Mercurii, vitio imbecilli animi & superstitione n), qui Saturni, luctu & squalore o), qui Jovis, aucupatione gloriæ & ambitione p), &

„tribuentes hi aurum, argentum, lucrumque ventris sui cultoribus, „atque nuntiis in mundum missis, efficient, ut Solem Lunamque „filii hominis adorent".

m) I. 54. 8. ܫܛܝܐ ܙܢܘܬܐ ܦܚܙܐ ܘܐܣܛܝܘܬܐ ܘܣܘܢܝܐ ܘܦܚܝܪܐ ܘܙܡܪܐ ܡܙܪܩܐ ܪܡܝܢ ܥܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ „insaniam, adulterium, lasciviam, impudicitiam, libidinem, cupidinem, cantumque fascinantem filiis „hominis hi injicientes". I. 98. 7. ܙܡܪܐ ܘܪܩܕܐ ܘܣܘܢܝܐ ܢܪܡܘܢ ܒܠܒܗܘܢ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ. ܘܠܠܝܬܐ ܡܙܪܩܝܬܐ ܘܫܐܕܐ ܡܙܪܩܐ ܢܪܡܘܢ ܒܛܘܪܐ ܘܐܬܪܘܬܐ ܠܪܘܡܬܐ ܡܫܬܒܝܢ ܠܡܕܒܪܐ ܘܐܡܪܐ ܘܪܗܛܐ ܕܕܡܐ ܪܚܡܐ (Daemones illi) „cantilenam, saltationem et libidinem cordi ho„num injicient: atque eos Larvae veneficae Daemonesque venefici, „loca montosa et edita tenentes, in deserta seducent, et pollutionis „ac menstrualis sanguinis cupidos reddent".

n) I. 54. 13. ܠܓܝܛܐ ܦܓܪܐ ܘܡܢܗܘܢ ܪܘܚܐ ܘܢܫܡܬܐ ܕܠܐ ܩܒܠܘܢ ܠܗܘܢ ܠܐܬܚܙܝܐ ܗܘ ܒܢܘܪܐ ܠܦܠܚܘܗܝ ܘܠܦܠܚܬܗ „obsidentes hi cor„pora, eorumque, qui illos non exceperint, spiritus et animas iidem „stringentes. Ille sui cultoribus et cultricibus in igne apparebit".

o) I. 54. 17. ܪܡܝܢ ܩܛܠܐ ܘܒܟܝܬܐ ܘܐܘܟܡܘܬܐ ܒܠܒܗܘܢ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ „planctum, fletum, et squalorem cordibus filiorum hominis „ii afferentes".

p) I. 228. 14. ܡܢܗ ܗܘ ܢܦܩܝܢ ܫܠܝܛܢܐ ܘܡܪܘܬܐ ܕܥܠ ܪܘܓܙܐ ܫܠܝܛܝܢ ܘܝܬܒܝܢ ܟܠ ܝܘܡ ܒܟܘܪܣܝܐ ܕܛܪܘܢܘܬܐ „ab illo Jove ori„undi principes et dominatores, qui irae in orbe imperantes, et „indies in throno tyrannidis sedentes".

qui Martis, vi & tyrannide q), hi omnes generi humano magnopere pestiferi memorantur.

ܕܝܢ *Din* (ex דון *judicavit*) nominatus Genius, sed cognominatus ܕܙܡܢܐ ܐܘܬܪܐ ܡܠܟܐ i. e. *Rex Genius momentorum* (pro male versis *Rex Genius Choros ducentium* II. 50. 9. Vide Lexic.), utpote temporis spatiique omnis, annui, menstrui, diurni, nocturni, solis lunæque cursu definiti, æstimator & præses; qui Denanukt i. e. Noachum, inter aquas superiores & inferiores pendentem, ab uno corpore in alterum, ab una caliginis custodia in alteram, ventis singulatim, conjunctim ipsi opitulantibus, per plures vices duxit II. 50. 9. 16.

ܙܘܛܐ (scribe ܕܙܝ) ܕܙܝ *Dizaj Zuto* (ex Syr. ܕܙܝܐ *germen* & ܙܘܛܐ *parvulus*) vocatus filius, quem Denanukt habuit, quem vero arcani, quod cœli, curiosum r), hic primum igne frixit, deinde in aquam immersit, & tandem a diluculis matutini temporis ad vespertini crepuscula transtulit II. 50. 1.

---

q) I. 54 19. ܟܠܐ ܗܢܝܢ ܐܢܫܐ ܢܦܩܝܢ ܘܡܬܩܠܩܠܝܢ ܘܡܫܬܪܝܢ ܒܣܪܐ ܘܡܫܦܟܝܢ ܕܡܐ „exeuntes hi, facto impetu, filios hominis, eorum- „que carne lacerata, item sanguinem effundentes".

r) II. 46. 6. ܒܨܝܐ ܗܘ ܕܡܢ ܕܒܨܝ ܘܡܠܠܐ ܩܠܝܠܐ ܡܬܒܨܝܐ ܒܪܘܡܐ ܘܒܨܝܐ ܒܟܠܗܝܢ vertenda: „inquirens ille; cujus vero „negotia sublimia, et verba subtilia; quippe in res altissimas ille „inquirens. Vide Lex. sub ܒܨܐ.

ܕܡܘܬܐ *Demuto*, ܐܪܗܡܬܐ *Arhamto*, & ܣܘܬܐ (scribe ܨܘܬܐ) *Sauto*, tres Genii, qui nominati, ille ab H. דמה, Ch. דמו, *similitudo, imago*, iste a רחם *mollis, tenero affectu, fuit, amavit*, hic a צות Aram. *conjunxit, sociavit, conversatus est*; quibusque, ut uno primum custode, deinde liberatore, sic altero consiliario, & tertio socio Adam uteretur s).

ܕܢܢܘܟܬ *Denanukt* (ex دانا *sapiens, intelligens*, coll. دانج *vento agitatus*) appellatus Noach, secundis, adversis juxta famosus, sapiens scriba Oeconomi mundani Schelmaj, sed volventibus diluvii fluctibus huc & illuc, sursum & deorsum jactatus II. 44. 19. Quod vero nomen hujus verum esse, id documento est, quod suæ uxoris Nurajto t), ipsi nominatim junctæ I. 52. 7. I. 96. 2, fuit.

ܗ

ܗܓ *Hag* & ܡܓ *Mag*, duo Aeones caligimis, ceteris omnibus ejus incolis veneficio præcellentes I. 258. 7: ducto utriusque nomine, illius ab הגה *mussitavit*, هجا

---

s) II. 290. 6. — ܫܕܪܘ ܠܝ ܠܕܡܘܬܐ ܢܛܘܪܬܐ ܕܢܛܪܐܠܝ ܒܟܣܝܐ ܐܪܗܡܬܐ ܕܒܪܚܡܝ ܢܗܘܐ — ܣܘܬܐ ܕܒܣܝܡܐ ܕܢܡܠܠܘܢ ܠܡܠܠܘܢ ܠܚܡܝܡܐ „miserunt ad me Demuto vigilem, qui me in secreto servaret, Ar-„hamto, qui in meis amicis versaretur, et Sauto, qui jucun-„dus mecum familiarissime loqueretur".

t) II. 58. 12. ܘܩܡ ܕܢܢܘܟܬ ܘܩܪܝܗ ܠܐܢܬܗ ܢܘܪܝܬܐ „surrexit De-„nanukt, suamque uxorem Nurajto vocavit".

*subsannavit*, unde ܗܳܓܳܐ *cavillator*, sicut ܐܰܟܠܩܰܪܨܳܐ *calumniator*, epitheton Diaboli; hujus a מג Jer. 39. 3, Pers. مغ, Gr. μαγος *sapiens*, rerum divinarum humanarumque peritus, sed abusu suæ sollertiæ *præstigiator*, *veneficus*, *magicæ artis intelligens*. Act. 13. 6. 8.

ܗܰܡܓܰܝ ܙܺܝܘܳܐ *Hamgaj Zivo* & ܗܰܡܓܳܓܳܐ ܙܺܝܘܳܐ *Hamgago Zivo*, duo Genii, ille filius, cujus prænomen scribe ܢܓܺܝ ex Syr. ܚܓܳܐ *celebravit festum*, hic pater, cujus prænomen scribe ܢܓܳܓܳܐ ex H. חגג id. notione II. 266. 5. Quorumque priori injunctum fuit, ut velatus nube, septemque mysteriis munitus, litigosum Jurbo (Solem) subjugaret, animisque hominum adversus obscura Septem, Duodecim & Quinque Stellarium molimina firmatis, extolleret in cœlum Nasaræos, veræ pietatis constantes u), ejus vero inconstantes in tartara detruderet x).

ܗܺܝܡܽܘܢ *Himun* probabiliter idem quod H. המון Hez. 30. 15. s. אמון Jerem. 52. 15, nomen, & quidem, Herodoto interprete in Euterpe, *Jovis*, sed auctore Plutarcho

---

u) II. 268. 8. ܢܶܣܩܽܘܢ ܠܕܽܘܟܬܳܐ ܕܢܽܘܗܪܳܐ ܒܐܰܐܰܪ ܓܰܪܒܝܳܐ ܢܶܬܟܰܪܟܽܘܢ „ascendent in locum lucis, in aëre septentrionali gyrum acturi“.

x) II. 268. 18. ܢܶܬܟܰܪܟܽܘܢ ܒܝܰܪܕܢܳܐ ܕܫܰܒܥܳܐ ܟܰܘܟܒܶܐ ܠܡܢܳܬܳܐ ܕܫܰܒܥܳܐ ܟܰܘܟܒܶܐ ܢܶܗܘܽܘܢ „agent gyrum in Jordanis (i. e. fluviis) Septem Stellarium, portioni „Septem Stellarium futuri“.

in Iside, *occultatum* significans, quasi ab origine עמם *operuit, abscondidit;* quamvis, me judice, verisimilior hac fuerit حمى *fovit* calore, *tuitus est contra malum;* quo sensu non alius Deo auspici congruentior; nisi originem, quam vero noluerim, חמן *simulacrum solis* existimatum, malueris. Quo autem nomine Nasaræis cognitus quidam princeps caliginis, isque potens, & cujus ad regnum quoque Dhananukt vi tempestatum delatus fuit; sed ad libidinem maxime hic projectus y).

## ז

ܙܝܗܢ *Zihan* & ܙܗܙܝܗܢ *Zebaziban*, duo Genii, nominati, ille ab Aram. & Ar. זהא *splenduit*, hic ab eodem geminato, vocatique ob speciem sui splendoris *Balaustini*, neque hi τω Jurbo (Soli) concordes *).

ܙܗܝܪ *Zebir* & ܙܗܪܘܢ *Zebrun*, duo Genii, a זהר pr. *splenduit*, impr. *commonefecit*, nominati, & cum Jurbo

---

y) II. 52. 17. ܐܩܡܘܗ ܐܣܛܠܘܗ ܒܠܐ ܡܛܪܬܐ ܕܗܝܡܘܢ ܕܠܐܠܦܝ ܐܠܦܝܢ ܩܝܡܝܢ ܩܕܡܝܗ ܘܪܒܘܢ ܪܒܘܢ ܙܢܝܬܐ ܡܫܡܫܢܝܬܗ „constituerunt eum sablatum (venti) in custodia τȣ Himun, cui millia millia (satellitum) coram eo stantium, et myriades myriades scortorum serviebant".

*) II. 76. 21. ܬܪܝܢ ܬܘܡܐ ܕܢܗܘܪܐ ܕܠܪܝܫܗ ܕܝܘܪܒܐ „illi duo „Balaustia lucis, capiti ipsius Jurbo insidentia".

(Sole), superbo Vitæ æmulo, tonante fulguranteque, disputantes (Vide ܟܗܪ & ܟܗܪܘܢ). Quorum vero posterior etiam appellatus est, non modo ܓܦܢܐ *Vitis*, in regione τȢ Sam Zivo vigens II. 280. 9, sed & ܙܗܝܪ ܘܣܡܝܪ ܙܝܘܐ *Illustris & perennis Splendor*, atque ܣܡܝܪ *Confirmans* I. 238. 13. II. 278. 18, (ex סמר *clavo firmavit, fixit*), qui alios Genios rar sicut vites claviculæ complectens, ne errent caducæ, fulciret. Commune tamen fuit nomen Zehrun Geniis Adatan & Jadatan, item sex aliis, scil. Schetel, Anusch, Schelmaj, Nedbaj, Adakas Mano, & Razo Rebo II. 238. 15; quorum fuit, ut etiam cœlicolas, terricolas, sicut pampini in vitibus, ne ferantur in humum projecti, impedirent.

ܙܗܪܝܠ *Zahril* appellata filia, a principibus abyssi Gaf & Kin nata, tamen formosissima, nomenque a זהר *splenduit* & אל *Deus* adepta, ludibrio autem Genio Aebel Zivo, qui spem connubii ei fecit, habita I. 272. 15. I. 274. 1.

ܙܗܝܪ ܘܣܡܝܪ ܙܝܘܐ *Zebir u Semir zivo* i. e. *Illustris & perennis splendor* vocatus Genius, *qui ex Sam Mano Semiro ortus fuerat* (sic vertendum ܕܡܢ ܫܡ ܐܬܚܫܡ ܡܢܐ ܣܡܝܪܐ ܗܘܐ, ubi ܐܬܚܫܡ mendose ab ܗܘܐ sejunctum fuit II. 138. 15), & qui, jussu sui patris Aebel Zivo, suos fra-

tres, Aebel, Schetel, & Anusch, ad sacram legationem in orbe terrestri obeundam instrueret z).

ܙܝܘ ܚܝܐ *Ziv baj*, ܢܗܘܪ ܚܝܐ *Nehur bai*, ܫܘܡ ܚܝܐ *Schum baj*, & ܥܝܢ ܚܝܐ *Ain baj*, quatuor Genii, qui nominati, primus a ܙܝܘܐ *splendor*, secundus a ܢܗܘܪܐ *lux*, tertius a ܫܘܡ *nomen*, & quartus ab ܥܝܢ *oculus*, singuli cum epitheto ܚܝܐ *vivus*. Iique ܒܢܝ ܫܠܡܐ *Filii pacis* appellati. Qui & Johannem baptistam, ad sedem lucis simul cum Nuntio Vitæ proficiscentem, comitati, ubi eo perventum fuerat, sacras conciones & precationes ipsi exposuerunt II. 28. 10. Quomodo ceteri etiam Genii eum magnifice exceperunt a).

ܙܝܘ ܒܣܝܪ *Ziv basir* i. e. *Splendor deficiens*, & ܢܗܘܪ ܦܣܝܩ *Nehur fesik* i. e. *Lux intercepta* appellati duo Ge-

---

z) II. 138. 16. ܩܘܡ ܙܪܝ . ܐܬܙܪܗ ܐܢܝ ܙܘܕܢܝܟ ܒܢܝ ܡܠܟܐܝܟ ܐܚܝܟ ܙܘܕܢܝܟ ܙܝܘܐ ܘܐܠܒܫܝܢܘܢ ܢܗܘܪܐ ܐܟܣܝܢܘܢ ܒܠܒܘܫܐ ܕܢܘܪܐ ܚܝܐ ܐܬܒܝܠܢܐ ܠܬܠܬܐ ܡܠܟܝܢ ܕܥܒܪܝܢ ܠܒܪ ܕܩܠܐ ܕܚܝܐ „surge et „instrue viatico Genios tuos, fratres tuos (mendose haec in Singu„lari reddita), viatico, eosque splendore vesti ac luce obtege. Col„loca in indumento ignis vivi tres illos Genios, extrinsecus illuc „abituros, ut vocem Vitae pronuntient".

a) II. 28. 16. ܘܢܦܨ ܠܒܘܫܗ ܕܢܘܪܐ ܚܝܐ ܕܠܐ ܣܟܐ ܘܠܒܫܘܗ ܡܫܬܥܝܢܐ „excussa ejus veste, ignem vivum, infinitum et ineffabi„lem, ipsi induerunt".

nii, qui, auspice Nuntio Vitæ, administro autem Fetahil, perinde ac Filii pacis procreati, Familiæ Vitæ nihil non mali enhelarunt b).

ܙܝܘܐ ܪܒܐ *Zivo rebo* i. e. *Splendor magnus* appellatus Genius, qui specie a Domino celsitudinis non differens, ad confinia cœli orcique excubias diligenter agit c).

ܙܢ ܐܙܐܙܒܢ *Zan Azazban* (ex Syr. ܐܙܝ *armavit*, & ܙܒܢ pro [illegible], ut ܙܒܘܢ pro ܙܘܢܐ, *fascia revinxit*) appellatus rex iræ potens, qui prope a porta cœli regnans, scœlestus & libidinosus, etiam animis, sui similibus, imperat d).

---

b) II. 118. 20. [illegible] „Fetahil, illo quod acce-„perat coagulo in mundum caliginis projecto, vocequę creatio-„nis missa, domui Vitae etiam Familias procreavit: procreatis nec „minus Ziv hesir et Nehur fesik, his, qui illas familias in mundo „caliginis interceperunt, ut ipsi intercepti fuerunt".

c) I. 238. 20. [illegible] „discriminans limi-„te acto omnes creaturas lucis creaturasque caliginis, portas earum „interjectas, obicibus impositis, tenet".

d) II. 50. 20. [illegible]

ܙܕܝܩܐ gens, a ܙܪܕܘܫܬ *impio, mago*, assecla Zoroastris, appellata, sed a Messia mendaci, item ܡܪܡܘܢܐ *Marmono* i. e. *Susurro* vocato, collecta, & elementorum, ut & Solis ac Lunæ cultrix, fœdaque libidini dedita e).

---

d) ܒܪ ܡܙܝܢܐ ܐܣܝܪ ܚܨܐ ܡܠܟܐ ܕܪܘܓܙܐ ܓܢܒܪܐ ܘܚܒܠܐ ܘܟܘܪܣܝܗ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܡܣܝܡ ,,armatus ille, accinctus rex irae, fortis et destruens: ,,throno suo ad portam coeli posito: dicensque hic furi, furare, sed ,,patri familias, furti securus surge: alloquens sic furem propter ,,caedem, patrem vero familias propter jacturam: ipsique millia millia stantium, et myriades myriades scortorum serviunt. II. 4. 11. ܡܛܠܠܝܢ ܒܗܘ ܒܝܬ ܐܣܝܪܐ ܕܡܐ ܕܗܢܘܢ ܕܢܦܫܬܗܘܢ ܕܡܝܐ ܠܡܐܢܐ ܕܦܚܪܐ ܕܐܘܟܡܘܬܐ ܠܒܫܬ ܘܠܡܐܢܐ ܕܢܚܫܐ ܕܛܢܦܘܬܐ ܘܚܡܝܥܘܬܐ ܐܚܕܬ ,,obumbrant se in hujus ergastulo sanguinarii: quorum ,,animae similes figuli vasis, quae nigredo corripuit, vasisque aeris, ,,quae pollutio et faex infecit".

e) II. 92. 16. ܙܕܝܩܐ ܘܡܪܕܡܘܢܐ ܕܙܪܥܐ ܕܢܦܫܗܘܢ ܫܕܝܢ ܘܠܚܒܪܝܗܘܢ ܡܦܠܓܝܢ ܠܗܘܢ ܓܒܪܐ ܥܡ ܐܢܬܬܐ ܘܐܦ ܙܪܥܐ ܢܣܒܝܢ ܘܒܚܡܪܐ ܫܕܝܢ ܘܠܢܦܫܬܐ ܡܫܩܝܢ ܘܠܪܘܚܐ ܘܢܘܪܐ ܘܡܝܐ ܘܫܡܫܐ ܘܣܝܪܐ ܡܣܓܕܝܢ ,,Zandici et Mardemoni, foede fuso semine suo, suis,,que sociis distributo, sibi invicem viri, feminae concumbunt: etiam ,,semine hoc sumto, in vinum fuso, aliisque animam trahentibus ,,propinato. Ventum vero, Ignem, Aquam, et Solem Lunamque re,,ligiose hi colunt. Epiph. contra Gnost. Sect. XXVI. ita: Suscipit qui,,dem muliercula, itemque vir fluxum a masculo — stant ad coelum ,,intuentes, et immundiciam in manibus habentes, precantur — et ,,dicunt: offerimus tibi hoc donum corpus Christi. Et sic ipsum ,,edunt, assumentes suam ipsorum immundiciam".

ܙܪܙܝܠ ܙܝܘܐ *Zarzil Zivo* (ex Aram. ܙܪܙ *accinxit.* ܐܠ *Deus,* & ܙܝܘܐ *splendor*) appellatus Aeon, qui mitis & sui constans II. 278. 18. Quod vero nomen præter alia quatuor sensusque arcani etiam muro ferreo, quo Javar regem caliginis Ur sæpserat, inscriptum fuit I 294. 6.

ܙܪܙܝܪܬܐ (forsitan ex Syr. ܙܪܙܝܪܐ *sturmus,* Ar. زرزر *cecinit sua voce* sturmus) *Deastræ* verisimiliter *Sirenes*, hinc ni fallor appellatæ; quos partim virgines, partim volucres, suo & meretricio cantu illectos transeuntes in naufragium deduxisse, fama est II. 296. 2.

ܙܪܬܝ ܙܪܬܢܝ *Zartaj Zartanaj* (pro quo legitur ܙܪܬܝ ܙܪܬܢܐ *Zartaj Zartono* I. 278. 13. 17. 21) unus orci princeps, ex زرر *fibulavit,* & زرت *constrinxit* appellatus; quia tam ejus quam suæ uxoris Amamet (ܐܡܡܬ) figura (ܐܣܝܪܐ ܘܡܟܒܫܐ) adstricta & subacta fuit. Imperansque ille creaturis caliginis, iisque incantatricibus, ut etiam ab Aebel Zivo aditus I. 256. 16. I. 258. 8.

ܚ

ܚܘܒܪ *Hubar* (ex ܚܒܪܐ *veneficus*) vocatus Apostata quidam: cujus arti obscuræ Aqua Viva ab ejus custodibus Schelmaj & Nedbaj opposita fuit. Excitata hæc est, ut quamquis invita, suo alveo in mundum deflexo, provideret, ne animæ, ipsius lavacro lustratæ, ab infera aliquid fœculenti contraheret II. 256. 15.

ܗܕܘܢܘ *Hadonu* appellatio, ex Syr. ܗܕܘܢܐ *singularis* ducta, Genioque Anusch adjecta. Cui nec minus alia, & quidem ܟܕܝܢܝܐ, ejusdem originis & notionis, accessit. Quocirca hic etiam ܐܝܚܝܕܝܐ ܪܚܝܡܐ *Dilectus, Unicus* vocatus est II. 138. 4.

ܗܘܬ ܢܩܘܒܬܐ *Havat Nukubto* (ex ܚܝܘܬ *animal* & ܢܩܘܒܬܐ *hyæna*) cognomen, Spiritui Venereo ob calliditatem ipsius & sævitiam inditum f).

ܗܘܪܪܢ *Hauraran* (ex חור *albuit, canduit.* Ch. חוורור, Syr. ܚܘܪܘܪܐ *albor*) *candor* Pleromatis, spatii lucidi & infiniti, *quo* (ܕܒܗ) *puro* (ܕܟܝܐ ܡܢ ܐܫܬܡܥܬ) *promulgata vox admirabilis fuit* II. 216. 4. Qui adeo *candor* constructus, non modo cum ܐܪܥܐ ܐܝܪ *regione æthere* lin. 5. (de qua supra), sed etiam cum ܦܝܪܐ ܪܒܐ ܕܟܠܗ *Phœnice*, symbolo *Domini supremi* lin. 10, de quo infra, atque tam cum ܡܢܐ ܪܒܐ ܩܕܡܝܐ *Mano Domino omnium primo* i. e. Rege lucis, quam cum ܝܪܕܢܐ ܪܒܐ *Jordano maximo*, æquore lucido

---

f) 140. 14. ܟܫܝܦܐ ܕܡܫܬܥܐ ܒܚܪܫܐ ܘܝܬܒܐ — ܡܫܬܥܝܢܐ ܒܚܪܫܐ ܕܪܘܚܐ ܘܐܝܟ ܡܠܠ ܚܟܡܬܐ ܡܢܟܠܐ ܡܫܬܥܝܢܐ ܒܚܪܫܐ ܕܐܚܐ ܘܐܢܬ ܕܒܠܐ „ille callide et maligne loquens, studens incantamentis, loquens cum sapientia praestigiatricis, et in insidiis sedens. I. 248. 1. ܚܙܝܬ ܠܪܘܚܐ ܢܩܘܒܬܐ ܐܡܐ ܕܒܘܪܐ ܡܫܠܐ (Vidi) „Spiritum Hyaenam, apostatae „Buro matrem". Cfr. I. 154. 2.

& infinito lin. 11, in quo repercussæ imaginis divinæ primum exemplum hic exstitit.

ܚܛܝܐ *Hetjo* i. e. *Sagittarius* Zodiacalis, iracundæ nociferæque animalis cujusque procreator *).

ܚܝܐ *Heje* (ex חיה *vixit*, unde חיים *vita* ductum) *Vita*. Quæ vero (de hac in præfatione T. I. ob ignorantiam recti minus accurate scripsi) multiplex, & quidem altera ab altera generata, suique tanquam speculi repercussa quævis imago fuit, scil. ut Supremi Numinis, quæ Summa, ita Summæ, quæ Prima, Primæ, quæ Secunda, & Secundæ, quæ Tertia appellata est. Nomineque Vitæ Summæ ut plurimum liturgiæ inchoatæ g). Quæ autem de origine

---

*) I. 232. 16. ܡܢ ܩܠܐ ܕܚܛܝܐ ܡܡܠܠ ܪܘܓܙܐ ܟܠܗ ܗܘܐ ܩܕܡܘܗܝ ܪܘܓܙܐ ܪܒܐ ܕܒܗ ܡܬܟܒܫܝܢ ܟܠܗܘܢ ܒܪܝܬܐ „voce, quam Sa„gittarius protulit, omnis ira exstitit, eaque ira magna, qua omnes „creaturae prosternuntur".

g) E. g. I. 2. 2. ܒܫܡܗܘܢ ܕܚܝܐ ܪܒܐ ܢܘܟܪܝܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܪܝܬܐ ܕܢܗܘܪܐ ܡܥܠܝܐ „in nomine Vitae Summae, novissimae creaturarum lucis, excel„lentissimae". Valet vero hic ܢܘܟܪܝܐ „novissimus i. q. admira„bilis". Quae utraque notio huic vocabulo Aethiopice competit, Magnaque utriusque affinitas. Quare etiam Latine „mira novitas „Ovid. ignota pro magnificis habere". Tac. Sensusque loci II. 126. 6. ܓܒܪܐ ܢܘܟܪܝܐ ܕܡܠܬܗ ܢܘܟܪܝܬܐ ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܕܢܘܟܪܝܬܐ ܕܥܠܡܐ erit: „Vir admirabilis, cujus etiam sermo admirabilior iis, quae „mundi admirabilia sunt".

Vitæ memoriæ prodita, ea sibi contraria visa I. 144. 6. ܡܢ ܡܝܐ ܚܝܐ ܚܢܢ ܚܝܐ ܗܘܝܢ *ex Aqua viva nos Vitæ exstitimus.* Sed III. 34. 3. ܡܢ ܚܝܐ ܡܝܐ ܗܘܘ *ex Vita Aqua exstitit.* Ita vero hæc concilianda. Agitur loco priori de Vita Prima, Secunda & Tertia, unde ibi dictum ܚܢܢ ܚܝܐ *nos Vitæ*; sed posteriori de Vita Summa. Dictaque hæc perinde ac Christus divinitatis ὑποςασις. Videlicet ut de hoc Hebr. I. 3. Ὁς ων απαυγασμα της δοξης, και χαρακτηρ της ὑποςασεως αυτȣ (Θεȣ); ita de illa I. 144. 4. ܚܝܐ ܦܪܗܘ ܪܒܐ ܗܘܐ *Vita evasit Ferho Summus* (i. e. *Supremum Numen*). Neque illa a Rege lucis diversa. Hic enim primigenius Divinæ naturæ h). Qui vero vicissim procreavit Aetherem splendentem I. 144. 2, alio nomine Jordanum appellatum I. 132. 8 i). Velut inde Ignem Vivum, atque hinc In-

---

h) I. 144. 1. ܡܢ ܗܘܐ ܦܪܗܘ ܪܒܐ ܒܦܪܗܘ ܪܒܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܢܗܘܪܐ ܡܪܐ ܕܐܝܩܪܐ „ut fuit Ferho D. per Ferho D., ita exstitit Rex lucis, Dominus gloriae (i. e. Numen Supremum per se „fuit; Rex autem lucis Dominus gloriae ab hoc exstitit"). Consentit I. 130. 12. ܡܢ ܗܘܐ ܦܪܗܘ ܒܦܪܗܘ ܘܗܘܐ ܐܝܪ ܒܐܝܪ ܡܢܐ ܗܘܐ ܡܪܐ ܕܐܝܩܪܐ „Fuit Ferho per Ferho, „et fuit Ajar per Ajar; Mano autem Dominus gloriae exstitit, (i. e. „Numen Supremum perinde ac ipsius Pleroma per se fuit; Mano „autem Dominus gloriae (i. e. Rex lucis) exstitit").

i) I. 144. 2. ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܢܗܘܪܐ ܡܪܐ ܕܐܝܩܪܐ ܐܝܪ ܙܝܘܐ ܪܒܐ ܗܘܐ „a Rege lucis Domino gloriae Ajar Zivo D. (i. e. Aether splendens

cém k), unde Geniis origo l), idem generavit. Celebratur vero conditor Jordani, i. e. Aetheris, primi & maximi, ut Ferho (Supremum Numen) *mediate*, scil. per Regem lucis, ita hic *immediate* m); quod etiam de Vita

„et maximus) exstitit". Qui vero Aether dictus Jordanus I. 132. 6. ܦܪܝܫ ܗܘܐ ܦܪܘܫܐ ܟܠܝܠܗ ܘܡܢܗ ܗܘܐ ܐܡܪ ܟܠܝܠܗ ܘܡܢܗ ܗܘܐ ܝܘܪ ܐܢܐ ܕܐܡܪ ܡܪܐ ܕܙܝܘܐ ܘܢܗܘܪܐ ـ ܕܡܠܟܗ ܗܘܐ ܡܪܝܐ ܐܢܐ ܕܡܢܗ ܗܘܐ ܝܪܕܢܐ ܪܒܐ ܘܡܝܐ ܚܝܐ ܕܡܢܗܘܢ ܬܠܬܐ ܐܦܝܗܘܢ ܕܐܝܪ ܕܐܘܚܕܗ ܚܝܐ Sensu: „Numen „Supremum perinde ac ipsius Pleroma per se fuit; Juro autem, „Dominus splendoris et lucis (i. e. Mano, Rex lucis) exstitit; „sicut exstitit ab hoc Jordanus (i. e. Aequor aethereum et splen-„didum) maximus, et aquae vivae, unde Vitae triplici origo, „fusae per regionem Ajar (i. e. Aethercam) quam Vita (scil. summa) tenuit".

k) I. 144. 3. ܡܢ ܐܝܪ ܙܝܘܐ ܪܒܐ ܗܘܬ ܢܘܪܐ ܚܝܬܐ ܘܡܢ ܢܘܪܐ ܚܝܬܐ ܗܘܐ ܢܗܘܪܐ ܒܚܝܠܗ ܕܡܠܟܐ ܕܢܗܘܪܐ ex Ajar Zivo Rebo (i. e. „Aethere splendente, maximo) exstitit Iguis vivus, et ex Igne vivo „Lux exstitit, virtute Regis lucis".

l) III. 35. 3. ܚܝܐ ܗܘܘ ܒܐܬܪܐ ܕܢܗܘܪܐ ܘܡܢ ܚܝܐ ܗܘܐ ܬܗܘܡܐ ـ ܘܡܢ ܗܘܐ ܙܝܘܐ ܘܡܢ ܙܝܘܐ ܗܘܐ ܢܗܘܪܐ ܘܡܢ ܢܗܘܪܐ ܐܬܪܐ ܗܘܘ „Vita (i. e. Summa, Rex lucis) in regione lucis fuit; qua au-„tem ex Vita exstitit Aquor (i. e. Jordanus, Aequor aethereum et „splendidum); sicut ex Aqua Splendor (scil. igneus) exstitit; at-„que ex hoc Splendore exstitit Lux; ex qua Luce Genii exstite-„runt".

m) I. 132. 8. I. 144. 5. Utrobique mentio Jordani facta est; hoc „autem discrimine, ut ille dicatur exstitisse, priori loco expresse

(scil. Summa, absolute ibi nominate) affirmatur n): claro documento, hanc Regemque lucis unam eandemque personam constituere. Vita autem Prima, utcumque virtutis suæ constans, sua conditione non contenta fuit. Etenim, quæ sui genetrix fuerat, vi Vitæ Summæ comperta; talem quoque sibi illa ab hac precata est. Quæ etiam ipsi data Nataque Vita Secunda fuit o). Verum hæc ambitiosa. Satis ei non erat, Vitam Tertiam generasse. Consilium mundi etiam sibi creandi initum. Cujus autem operis, in oblivionem Vitæ Primæ suscepti p), instrumentum Fetahil (Vitæ Tertiæ hic filius) evasit. Caussaque ea peccati. Plura de his infra.

---

(ܡܠܟܗ) a Rege lucis, posteriori autem implicite (ܡܢܗ) per Ferho i. e. Numen Supremum, Rege lucis ministrante.

n) I. 132. 13. ܡܢ ܚܝܐ ܝܘܪܕܢܐ ܗܘܐ „a Vita (scil. Summa) Jordanus (scil. primus, maximus) exstitit„.

o) I. 133. 9. ܩܡܬ ܚܝܐ ܢܦܫܗܘܢ ܒܪܡܙܐ ܩܕܡ ܐܒܐ ܡܠܟܘܗܝ ܗܘܢ ܒܥܘ ܒܥܘܬܐ ܥܠ ܢܦܫܗܘܢ ܒܥܘܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܗܘܐ ܐܬܪܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܩܪܝܢ ܩܪܝܘܗ ܚܝܐ ܬܢܝܢܐ „Vita vero (Prima) componens se in „similitudinem Domini Mano (i. e. Regis lucis), a quo exstiterat, „preces ad hunc fudit: primaque admota prece obtinuit, ut Genius, „qui ab ipsa nominatus Vita Secunda, Oeconomus cognominatus est „(per errorem dictus hic Demiurgus), existeret".

p) I. 134. 2. ܗܒܠܢ ܡܢ ܐܘܬܪܟ ܘܐܡܪ ܕܗܘܬܪܝ — ܥܠܡܐ ܕܢܫܡܬܟܘܢ ܘܥܠܡܐ ܕܢܗܘܐ ܗܘܐ ܕܢܠܢ ܡܕܒܠܢ — ܘܫܘܡܟ ܚܝܐ ܠܐܬܪܝܢ ܘܫܡܫܬܟ ܠܠܗ — ܠܐ ܚܝܐ ܠܐܬܟܫܪܝ „da nobis, dixerunt ejus Genii de tuo

ܚܝܠܐܝܠ Hajlil (ex ܚܝܠ *robur* & ܐܝܠ *Deus*, ipsoque au-ctore interprete ܕܚܝܠܗ ܢܨܝܒܐ, *cujus robur magnum*) *Fortissimus*. Appellatus sic unus custodum, quos sæpto Dæmonis Ur a meridie Javar præfecit. Alter vero ܩܘܪܒܐܝܠ *Korbil* (ex ܩܪܒܐ *bellum* & ܐܝܠ *Deus*) *Bellicosissimus*. Atque tertius ܢܘܪܐܝܠ *Nuril* (ex ܢܘܪ *ignis* & ܐܝܠ *Deus*) *Ignipotens*. Sed quartus ܢܘܪܝܐܝܠ *Nurjoil* (ex ܢܘܪ *ignis* & H. הואיל *voluit*, ipsoque auctore interprete, ܕܢܘܪܐ ܫܒܝܩ ܠܗ *cui ignis relictus*) *Ignifer* I. 308. 6.

ܚܝ ܚܝܢ *Haj Hin* (ex ܚܝ *vivus*, & Ch. חין *consonantia, melodia*, ܬܩܢ *ordinavit* spec. *tempora diei noctisque, definivit, constituit tempus*) appellatus architectus, qui, Javar auspice, voceque mirabili enuntiata, regionem Aetheris candori æterno instituit, ibique habitacula ac Genios Regi lucis paravit II. 246. 5.

ܚܡܡܐܝܠ *Hamamil* unum ex septem nominibus abditi sensus, quod totidem mœnibus, Ur dæmonis claustris, ne dirui hæc possent, Javar inscripsit, idque ex חמם *calefecit, fovit*; & alterum ܚܬܡܐܝܠ *Hatmil* ex חתם *obsignavit*; tertium vero ܢܛܪܐܝܠ *Notril* ex ܢܛܪ *custodivit*; ut

---

„splendore tuaque luce, ut mundum tibi provoeemus; qui mundus „et noster et tuus sit. Ita nomen Vitae (Primae) non memorabi-„tur. Neque non ipsi id consilii placuit. Quod vero Vitae (Pri-„mae) rectum non visum est“.

quartum [illegible] *Zarzil* ex [illegible] *accinxit*; quintumque [illegible] *Faschril* ex [illegible] *liquefecit*; atque sextum [illegible] *Hulsil* ex [illegible] *liberavit*: iis omnibus, ut vis significandi intenderetur, [illegible] *Deus* suffixo. Septimum vero archetypi aut echtypi vitio intermissum I. 294. 4.

[illegible] *Humre* (ex חמר *rubuit*, inde Syr. & Nas. [illegible] *gemmæ*, ab earum *rubedine* q) appellatæ) Deastræ, ut non nomine, ita nec re a Græcorum Latinorumque *Chimæris* diversæ. Hes. Gen. Deor. 319:

Ἡ δε Χιμαιραν εκτιϲε πνεϐϲαν αμαιμακετον πυρ.

Lucret. L. 2. 143 — flammam spirantes ore Chimæræ.
Virg. Aen. 6. 58. flammis armata Chimæra.
Hor. 2 Carm. Ode 173. Igneæ spiritus Chimæræ.

Sic etiam Kin, regina orci, suique regis Ur mater, [illegible] *Sumkak* a [illegible] *rufus fuit* cognominata est I. 270. 4. Eademque voce flammans & rubicunda Septem Stellarium species expressa fuit r).

---

q) I. 20. 13. [illegible] „splendor hujus mundi comparandus sua specie est splendori, qui gemmarum, unionum, margaritarumque est".

r) II. 232. 19. [illegible] „species eorum est sanguinis rubentis,

ܚܡܫܐ ܟܘܟܒܐ *Hamsche Kukbe* proprie *Quinque Stellæ* in Tauro, Gr. & Lat. *Hyades*, Arab. الدبران *Duces*, Nas. ܡܕܒܪܢܐ id., improprie *Quinque Stellares* I. 184. 18. Iique, sicut Aterfan & Lifin, iræ terrestri imperantes s). Quare etiam commune cum his nomen, scil. ܫܒܝܚܝܐ *Antistites* I. 146. 13. acceperunt. Quæ autem nec minus superbi & fallaces incessu adspectuque horribiles atque nocentes vocati t).

---

„similisque eorum species rubedini: sua hac specie nec splendente „nec albente".

s) I. 188. 3. ܚܡܫܐ ܫܘܘܢ ܫܡܗܐ ܕܠܐ ܫܠܝܛܐ ܒܪܓܙܐ ܡܫܠܚܝܐ ܐܝܟ ܕܡܫܬܘܝܢ ܒܪܐ ܬܘܬܐ ܘܐܝܟ ܒܝܡܐ ܬܘܡܐ „parabant eædem „Quinque Stellares; qui irae terrestri imperantes, suique spe„ciem partim in terra vasta, partim in aqua profunda praebentes". III. 82. 12. ܒܗܠ ܚܨܘܕܐ ܕܙܪܘܥܐ ܒܡܫܟܚ ܐܦܩܕܐ ܚܡܫܐ ܘܠܐܡܫܟܚܝܢ „tam messor quam seminator expetet a Quinque Stellaribus, quod „non invenietur".

t) I. 182. 6. ܐܡܪܝܢ ܕܫܘܒܝܢ ܡܪܝܪܐ ܡܫܒܪܚܐ - ܘܒܟܘܢ ܕܠܐ ܢܚܒܝܢ ܘܠܐܫܦܝܪ ܥܒܪܐ „fastuosi mutuoque infidi nihil amabile pulchrumve faciunt". I. 166. 16. ܕܒܘܪܫܩܐ ܡܬܚܙܝܢ ܕܢܚܙܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܡܙܕܥܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܒܟܢܐ ܕܢܘܪܐ ܗܘ ܢܫܪܐ ܕܝܩܝܢܐ ܕܢܘܪܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܝܩܘܢܐ ܕܢܘܪܐ ܡܬܚܙܝܢ „Hos arroganter comparentes qui viderint, ii trepida„bunt. Quippe qui naturam ignis ardentis adepti, rotisque irae „vecti, conspiciendos specie ignis se praebent". I. 182. 11. ܠܐܪܟܐ ܢܫܪܐ ܒܟܢܒܗ ܘܒܫܡܕܪܐ ܡܫܒܚܝܢ ܕܢܘܪܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܢܦܫܪܢܐ ܕܠܐܡܨܝܢܗ

ܚܢܓܐ *Henge* (ex חגג *in orbem ivit, tripudiavit*) appellati Dæmones, qui orbem versantes saltatorium Satyris, item Virg. Ecl. 5. 73) saltantibus, comparari poterunt. Etenim, ut hi, qui nihil hominis præter ejus effigiem habuere, in libidinem proni, & pro silvestribus Diis & Faunis habiti fuerunt, sic illi, ex stupro filiabus hominum a Strigibus per vim illato generati, in idem flagitium pari lascivia erumpunt u).

---

ܕܡܟܝܢ ܠܚܕܕܐ „ii invicem sui dissimiles seque offendentes, at„que damni, cui omnes creaturae cesserint, auctores". II. 266. 15. ܢܦܨܘܢܟ ܡܢ ܩܛܠܐ ܘܩܘܪܐ ܘܢܘܪܐ ܘܝܩܕܢܐ ܕܚܡܫܐ ܟܘܟܒܐ „liberabunt te „ab occidione, frigore, igne et incendio Quinque Stellarium".

u) I. 106. 6. ܠܠܝܬܐ ܐܙܠܢ ܠܘܬ ܢܫܐ ܕܡܚܒܠܢܝܬܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܘܫܟܒܢ ܥܡܗܝܢ ܘܢܣܒܢ ܡܢܗܝܢ ܙܪܥܐ ܘܒܛܢܢ ܘܗܘܝܢ ܡܢܗܝܢ ܫܐܕܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܚܢܓܐ ܘܥܠܝܢ ܐܦ ܥܠ ܒܢܬ ܐܢܫܐ — „Larvae „iis feminis, quae corruptrices sunt, accedentes, concum„bunt, accepturae ab iis semen, praegnantesque futurae. Quo au„tem facto, existunt Daemones, qui Tripudiantes (i. e. Satyri) vo„cati, filias etiam hominis invadunt". II. 86. 2. ܗܢܘܢ ܓܒܝܐ ܚܢܓܐ ܛܦܝܢ ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܘܬܠܝܢ ܘܙܡܪܐ ܒܫܒܒܐ ܘܒܦܘܡܗܘܢ ܒܩܠܐ ܪܒܐ — ܘܡܢ ܗܕܐ ܢܫܐ ܘܓܒܪܐ ܡܬܚܡܡܝܢ ܘܡܫܬܪܝܢ ܘܡܬܡܣܪܝܢ ܠܟܠ ܙܢܝܘܬܐ ܘܢܦܠܝܢ ܒܚܢܓܐ „hi electi tympana suis volis suspensa tenentes, carmen tibiis „suoque ore cum magno strepitu modulantur. Quo autem ipso fe„minae, viri incensi, dissoluti, libidinique cuivis obnoxii, etiam „ipsis Satyris (sic rectius forsitan reddito in choro pro„cidunt) succumbunt". Cfr. seq.

ܚܢܢܐܝܠ *Hananil* & ܚܢܝܐܝܠ *Haniil* duo nomina (illud ex חנן *gratiosus fuit*, hoc ex חנה *propensus*, *propitius fuit*, suffixo utrimque איל *Deus*), quæ una cum tertio ܟܡܪ (ex כמר *clavo fixit*, *firmavit*) Javar, ubi portas, quæ regna caliginis, unum ad Gaf & Gafan, alterum ad Zertaj Zartanaj pertinens, separabant; ingentibus seris obicibusque clauserat, his inscripsit. Quæ vero nomimina, eaque sensus arcani, totidem Aeonum fuerunt L 278. 15.

ܚܛܝܛܐ *Hatito* (ex ܚܛܐ *decrevit*, *sancivit*, *comprobavit*) nomen Genii, quem fratrem Javar, Nuntius Vitæ, habuit. Etenim, Nebat ter Genios procreante, prima vice geminus ille partus editus I. 218. 17. Nomenque illud hic, tanquam patri suo *probatus*, gratus, obtinuit. Cfr. Matth. 3. 17. *εν ω̗ ευδοκησα.*

ܚܬܡ ܙܝܘܐ *Hatam Zivo* (ex ܚܬܡ *sigillum* & ܙܝܘܐ *splendor*) unum ex tribus nominibus, abditique sensus, quæ portis, in duplum obseratis, regnaque ad principes orci Schedun & Adatan pertinentia discriminantibus, etiam Javar insculpsit. Quorum vero alterum erăt ܢܗܘܪ ܙܝܘܐ *Nebur Zivo* (ex ܢܗܘܪ *fulgens*, & ܙܝܘܐ *splendor*), & tertium ܠܦܦܘܢܐ ܢܗܘܪܐ *Lufafone Neburo* (ex Aram. לפף *convolvit*, *involvit*, *infasciavit*, & ܢܗܘܪܐ *lux*). Tantaque eorum vis,

ut, his non deletis, claustra memorata evelli non possent I. 270. 7.

ܛ

ܛܒܐ *Tobo* (ex טוב *bonus, benignus*) nomen Genii, quem sui liberatorem anima Adami, in hujus corpus ut carcerem intromissa, votis ad Nuntium Vitæ effusis, expetivit x).

ܛܒܕܘܢܐ *Tabdono* (probabiliter corrupte pro תָּבוֹר Jud. 4, 6. Ps. 89, 13. Jerem. 46, 18. Hos. 5, 1. Matth. 7, 1. mons Galilææ, Judææ totius fere altissimus) nomen montis, ubi Angeli apostatæ coierunt, Nebu (Messiam mendacem) inauguraturi y).

---

x) III. 266. 13. ܐܬܒܥܝܘܗ ܠܫܠܝܚܐ ܕܚܝܐ ܕܢܫܕܪܠܝ ܛܒܐ ܥܓܠ ܠܘܬܝ = ܕܢܦܪܩܢܝ ܡܢܗ ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܢܒܙܥܗ ܠܒܢܝܢܗ ܘܦܓܪܐ ܠܡܪܗ ܢܫܠܡܝܘܗ ܢܦܫܝ ܠܐܬܪܐ ܕܚܝܐ ܕܝܢ ܕܗܘܐ ܫܪܒܬܝ ܬܡܢ ܡܢ ܩܕܝܡ „Rogabo „Nuntium Vitae, celeriter Tobo ad me mittat, qui me a mundo „solvens, machinamque hujus concutiens, domino suo corpus reddat, „me vero animam in Vitae locum evehat, ubi olim stirps mea „fuit".

y) I. 102. 18. ܕܝܢ ܢܒܘ ܡܢ ܚܕܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܣܪܕܐ ܐܬܐ ܬܡܢ ܕܡܫܝܚܐ ܢܒܐ ܦܪܣܘܗ ܠܐ ܒܠܒܐ ܡܫܟܐ ܘܬܪܐ ܘܠܛܘܪܐ ܛܒܕܘܢܐ ܟܠܗܘܢ ܡܠܐܟܐ ܕܡܣܪܕܐ ܘܡܫܪܐ ܒܬܪܐ ܕܩܘܫܛܐ ܡܠܒܫܝܢܗ ܘܡܘܪܐ ܡܟܠܠܝܢܗ „ubi Nebu, unus ex Angelis defectionis venerit, con-

ܛܘܪܐ *Turo* (ex Aram. טורא *mons*) appellatus Dæmon I. 156. 3, ab *Ur* procreatus I. 236. 16, cum prænomine ܩܪܘܢ *Kerun* s. ܩܪܩܘܡ *Karkum* (ex Syr. ܩܪܢܢܐ) *Cornutus* I. 236. 15. 19, agnomine ܪܒܐ ܕܒܣܪܐ *Rebo di besro* i. e. *Carnosus* I. 236. 13, & cognomine ܒܪ ܣܦܓ *Ber sefag* (ex ܒܪ *filius* & Ch. ספג H. ספק *percussit*, Ar. سفق id., unde سفيق *durus, præfrictæ frontis, impudens, fragorem edens*) *Percussor* I. 236. 19. Sævus hic z), & probabiliter idem qui Latinorum *Faunus*, etiam *Bicornis* vocatus,

---

„vocabit Spiritus Venereus populum ad montem Tabdono, coeli terraeque coronam; quo loco hi Angeli defectionis convenient, hunc „Nebu olei cornu illituri, igneque ve.tituri".

z) I. 156. 3. ܟܠܐ ܐܬܪܗ ܐܬܡܠܝ ܒܠܒܘܫܗ ܘܗܘܐ ܡܠܝܐ ܕܥܠܡܐ ܐܡܬܪ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܒܡܫܐ — ܢܦܚܐ ܘܫܓܪܐ ܫܓܝܫܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܠܡܪܬܐ ܪܫܝܥܬܐ — ܐܡܪ ܕܐܩܘܡ ܐܣܩ ܡܢ ܐܬܪ ܚܫܘܟܐ ܘܐܣܬܪܗ ܠܒܪܩܐ ܒܗܝܪܐ ܕܐܝܩܪ ܕܩܢܐ ܘܡܬܟܪܟ ܐܣܒ ܘܠܚܒܠ ܚܒܠܐ ܐܩܘܡ ܒܡܝܩܕܐ ܐܝܩܕܐ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܘܐܫܠܛ ܡܢ ܟܘܪܣܝܐ „se in suo loco explevit suo indumento, mundique implementum evasit i. e. intumuit, in quantum spatii patet mundus, commotusque mala bile, calorem „aestuantem, igni similem, eructans effudit, dicens: surgam, ascendam e loco caliginis, fulmineque mei decoris meae barbae assumto, atque meo fune circumdato, incendium toti mundo conflabo, „magnatesque suis thronis dejiciam. I. 158. 11. ܟܕ ܢܫܩܗ ܘܒܠܥܗ ܐܝܡܪ ܫܘܪܐ ܠܐܬܪ ܚܫܘܟܐ — ܢܦܠ ܘܟܠܗ ܚܫܘܟܐ ܐܬܓܒܠ „cum vero-amplectens terram deglutiisset, munimentum caliginis „corruit; omnisque tum caligo conformata fuit. I. 160. 1. ܐܬܪܘܡܡ

atque, teste Porphyrio, *Deus inferus & pestilens.* Eademque appellatione Angeli ejus *Turi* (ܛܘܪܐ) cogniti a).

ܛܘܪܐ *Turi* vero (ex טהור *mundus, purus*) cognominati Schelmaj & Nedbaj, qui Jordano aquæ vivæ præpositi fuerunt b). Quare hæc etiam aqua a sede Vitæ in mundum ducta, cur non solum loco lucis, sed & colloquio duorum, qui *Turi*, sui custodum, privata fuisset, ab his sciscitabatur II. 254. 18, ubi vero sicut III. 34. 17. vocabulum hoc quasi derivandum ab Aram. טורא per *Montes* male redditum est. Iidemque Turi vocantur II. 254. 19. ܦܪܨܘܦܐ ܕܗܘܢ ܠܚܕܕܐ ܣܓܕܝܢ *Personæ se invicem adorantes.*

---

ܒܪܡܫܐ ܕܦܓܪܐ ܘܐܬܪܟܫ ܒܐܪܗ ܘܟܠܝܠܗ ܡܟܠܗ ܕܟܠܗ ܒܪܘܫܐ ܟܪܐ ܒܪܝܫܗ ܕܟܠܗ „frematus tamen ille freno ferri, et mani„bus pedibusque constrictus fuit: ipsius etiam capiti in urna, ubi „conditus fuerat, operculo injecto".

a) I. 154. 15. (lege ܒܐܝܬܐ ut II: 200. 5) ܕܡܬܓܒ ܛܘܪܐ ܕܚܡܬ-ܩܝܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܐܫܬܟܚܬܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܪܒܐ ܘܚܝܠܬܢܐ ܗܢܘܢ ܘܚܪܫܝܢ ܘܣܛܢܐ ܒܟܠܗܘܢ ܠܝ ܣܓܕܝܢ „qui praevalebit. Turis, quorum furor est „violentus, non invenietur. Ii omnes maximi et potentissimi: eo„rumque Fascinatores et Diaboli omnes me colunt".

b) II. 254. 7. (ܡܝܐ ܚܝܐ ܕܒܬܪ) ܠܬܪܝܢ ܒܘܟܪܐ ܠܡܬܪܒܝܐ ܦܪܨܘܦܐ ܕܗܝ ܚܝܐ ܦܪܨܘܦܐ ܗܘܬ ܒܪܝܐ ܠܡܛܪܬܗܝܢ ܩܪܝܢܝܢ „duo primoge„niti, quibus prima Vitae Primae res procreata (haec ductus „aquae vivae) custodienda tradebatur, vocati fuerunt Schelmaj et „Nedbaj".

ܝ

(lege ܘܪܥܘܡ) ܘܪܗܘܡ ܝܗܘܪ ܝܘܪ *Jur Jabur Varhum* (forsitan ex Syr. ܝܪܘܪܐ *canis silvestris*, *draco*, H. יהיר *superbus*, *arrogans*, & רעם *fremuit*) nomen Dæmonis, adulterorum, furum, ac perjurorum animabus e) in suo ergastulo imperantis II. 6. 2.

ܝܘܪ *Javar* appellatio, formæ יצהר, & sicut יְאֹר ab אור *luxit* ducta. Ratioque utriusque in *candore*, illinc *Genii*, hinc *aquæ* quærenda. Quomodo etiam, quæ est tam *luminis* נהרה quam *fluminis* נהר in נהר *splenduit* comperta. Ambigam vero, annon potius ducendum sit hoc nomen a Ch. & Nas. יהר propr. *splenduit*, impr. *superbivit*, unde & Ch. יוהרין Nas. ܝܘܗܪܐ *gemmæ* a *splendore* appellatæ. Quamvis *flumina* id quoque significet *). Ex quo nihil intererit, una sive altera radix pro hujus origine accipiatur. Cui autem tantoque nomini plura cognomina fu-

---

e) II. 6. 6. ܕܡܝܢ ܗܢܝܢ ܢܫܡܬܐ ܠܩܪܢܐ ܕܫܒܛܐ ܡܢ ܣܘܡܩܐ ܘܐܟܘܡܬܐ ܡܢ ܐܡܬܐ ܕܪܝܫܐ — ܘܡܢ ܗܢܝܢ ܢܫܡܬܐ ܡܘܬܐ ܬܢܝܢܐ ܠܐܟܡܣܝܗܘܢ ܠܐ ܐܬܐ „similes hae animae cuspidi scipionis nigredinique capilli capitis, „eaeque rogantes mortem sibi secundam, quae vero eis non accidit".

*) III. 204. 1. ܡܠܐ ܩܠܐ ܫܦܝܪܐ ܘܡܢܗܪܬܐ ܠܟܐܦܐ ܕܝܗܒ ܢܗܪܐ „nos dicta praeclara tibi paraturi, gemmasque ut glaream proje- „cturi". ܩܠܐ ܡܠܐ ܢܗܪܬܐ ܠܟܐܦܐ „voces praeclarae fluminaque „exsiccantes".

erunt adjecta. 1 ܟܒܪ ܪܒܐ *Kebar Rebo* i. e. *Magnus Dominus*; 2 ܟܒܪ ܙܝܘܐ *Kebar Zivo* i. e. *Magnus Splendor*; 3 ܪܐܙܐ ܪܒܐ *Razo Rebo* i. e. *Occultus Dominus*; 4 ܢܒܛ ܝܘܪ ܒܪ ܝܘܫܡܝܢ ܝܫܦܝܢ *Nebat Javar ber Jusm Ifafin* ex Ch. נבט *germinavit*, יפה *elegans fuit*, & יפע *illuxit*; 5 ܣܡ ܡܢܐ ܣܡܝܪܐ *Sam Mano Semiro*, ex H. סם *aroma*, svavem odorem spirans, Aram. סמא *pharmacum*, res salutifera ex ܡܢܐ propr. *species*, *imago*, impr. *Aeon*, & ex Ch. סמר *clavo fixit*, *firmavit*; 6 ܝܘܪ ܙܝܘܐ *Javar Zivo* i. e. *Javar Splendor*; 7 ܓܘܦܢܐ ܩܕܡܝܐ *Gufno Kadmojo* i. e. *Vitis Primaria* **); 8 ܝܘܙܛܩ *Juzatak* (formæ יצחר, ex H. זקים, Syr. ܙܝܩܐ *faces*, *tædæ ardentes*, unde Ch. זיקין *cometæ*) i. e. *Phœbus*; 9 ܢܥܡܘܢ (lege ܢܥܡܘܢ) *Næmun* (ex נעם *mollis*, *gratus fuit*) i. e. *Jucundus*; 10 ܚܝܐ (lege ܢܥܡܬ) ܢܥܡܬ *Næmat heje* i. e. *Jucunditas Vitæ*; 11 ܒܘܒܪ ܫܬܠܐ *Bobar Schetel* i. e. *Elector plantæ* ***); 12 ܐܠܒܘܫܢ ܡܠܠܢ *Albuschan Malolan* i. e. *Indumentum nostrum*, *Verbum nostrum*; 13 ܡܠܠܐ ܕܚܝܐ *Malolo di heje* i. e. *Verbum vitæ*; 14 ܝܘܪ ܒܪ ܝܘܪ *Javar ber Javar*; 15 Aebel Javar; 16 Aebel Zivo I. 60. 1. 134. 9. 252. 20. 254. 5. 306. 10. 14. II. 118. 16. 220. 13. 280. 13. Cognitus au-

---

**) II. 280. 13. ܕܒܪܝܐ ܕܚܝܐ ܪܘܪܒܐ ܩܕܡܝܐ ܗܘܐ „quae in regione „Vitae Summae Primae viget".

***) II. 118. 17. ܡܦܩ ܫܬܠܐ ܠܐܬܪܐ ܫܦܝܪܐ „Educens plantam in „sedem pulcherrimam".

tem hic inprimis nomine ܡܫܕܪܐ ܕܚܝܐ *Mando di heje* (de cujus nominis origine infra) i. e. *Præco* s. *Nuntius Vitæ* d): qui simul cum Hatito, ut supra dictum est, a Nebat i. e. Vita e) procreatus, in 360 Jordanis baptizatus, totidemque vestibus indutus, ut etiam mundo, 360 alios *minores*, singulosque non sine 360000 Geniis totidemque domiciliis, donatus I. 252. 22 sq., simul cum suis fratribus Schetel & Anusch in mundum, generi humano verbum Vitæ prædicaturus, missus fuit f): ubi precationis quoque

---

d) I. 134. 13. ܐܘܬܪܐ ܪܘܪܒܢܐ ܒܢܐ ܕܢܗܘܪܐ ܐܢܬ (ܝܘܪ) ܡܫܕܪܐ ܕܚܝܐ „Genii magnates Filii sunt lucis; tu (Javar) Nuntius Vi- „tae es“.

e) II. 220. 6. ܩܡ ܝܘܪ ܘܐܡܪ ܠܐܒܘܗ ܠܚܝܐ ܐܒܘܗ ܐܡܪ ܠܗ ܚܝܐ ܐܒܘܟ ܕܝܠܝ ܐܢܬ ܡܠܠܐ ܕܡܠܠ ܝܘܪ ܙܝܘܐ ܐܒܘܗ ܚܝܐ ܫܡܥ ܗܘܐ ܒܣܡܝܟ ܐܬܩܒܠܗܘܢ Surgens Javar Vitae suo patri dixit: meus, „tu Vita, pater es. Quae dicta a Javar Zivo pater ejus Vita au- „diens benigne excepit“.

f) I. 254. 19. ܒܚܝܠܗ ܕܐܒ ܡܫܕܪܐ ܕܚܝܐ ܗܘ ܐܙܠܢܐ ܐܬܪܐ ܠܕܘܟܬܐ ܕܫܕܪܬܘܢܢܝ ܐܡܪ ܐܒܠ ܡܢܐ ܝܘܪ ܐܒܘܗ ܥܡܗ ܡܫܬܥܐ ܘܐܬܐ ܘܐܙܠ ܬܪܝܢ ܐܚܘܗܝ ܥܡܗ ܡܫܬܥܝܢ ܘܢܦܩܘ ܡܫܬܥܝܢ ܘܡܨܠܝܢ ܘܡܕܪܫܝܢ „ecce vir- „tute patris mei Nuntii Vitae contendens locum, ad quem me mit- „titis, petam. Quibus dictis, etiam Aebel Mano Javar, comitante „suo patre, profectus est • duobus ejus fratribus (Schetel et Anusch) „in profectionis societatem adscitis. Omnesque commentationibus „jam, precibus, et concionibus vacarunt“.

formulas sex & triginta tradidit, ut etiam ejus familia tales quadraginta & quatuor reliquit III. 62. 9.

ܝܘܪܐ *Juro* (ex יורא, ورى propr. *ignem, scintillas excussit, emisit*, impr. *timuit, veneratus est*, unde יראה H. *timor, veneratio*, Ch. *idolum, religio*, coll. Syr. ܙܝܘܪܐ *scintillula*) *Scintillans*, *Venerandus* cognominatus etiam Rex lucis g). Neque confundendus hic cum ܝܘܪܐ ܕܒܗܝܪܐ *Juro di beje*, a Vita Summa procreato h), aut cum illo *Juro*. qui Præsul thesauri occulti vocatus est II. 276. 21, aut cum eo Juro, qui specie excellens etiam inter Genios Nasbo, Zarzil Zivo & Jusmir locum obtinuit II. 278. 16.

ܝܙܘܩܝܐ *Jazukoji*, gens *Jazukæa*, incertum est, an nomen ab יצחק Ishak (stirpis Israëliticæ hæc a Sole collecta dicitur II. 82. 16.) acceperit, aut eadem quæ Ptolomæi Ιαζυγες existimanda sit. Fas ipsi, ignem & aquam vice Numinis venerari; in libidinem vero omnis generis erum-

---

g) I. 132. 6. ܒܪܝܫ ܗܘܐ ܦܪܘܫܐ ܒܟܝܢܗ ܘܦܪܘܫܐ ܡܒܪܝܫ ܗܘܐ ܐܡܪ ܒܟܝܢܗ ܐܡܪ ܒܟܝܢ ܗܘܐ ܝܘܪܐ ܡܪܐ ܕܙܝܘܐ ܘܡܗܘܪܐ „sensu: fuit Numen Supremum „per se, ut et Pleroma per se fuit; exstitit autem Juro, Dominus „splendoris (i. e. Mano Dominus gloriae. s. Rex lucis I. 130. 13).

h) II. 188. 11. ܝܘܪܐ ܕܒܗܝܪܐ ܒܪܝܫ ܐܬܩܫܡܬܐ ܡܢ ܒܝܬ ܢܦܫܐ ܗܘܐ „Juro di heje ut anima ex domo Vitae (scil. Summae II. 190. „14) exstitit.

pere, nefas non habetur II. 82. 20. Iique, qui Abortivi (i. e. Israëlitæ) vocati, se invicem sanguine effuso adspergunt, ab hac oriundi i).

ܝܘܗܢܐ *Juhano* & ܝܚܝܐ *Jahia* duplex nomen Johannis Baptistæ, illud I. 108. 9. ex H. יהוחנן i. e. quem *Dominus gratiose dedit*, hoc II. 60. 11. i q. H. יחיא ex Ch. יחוה, Ar. وحي *indicavit*, *revelavit*, unde يحيى Cor. Sur. III *Johannes*; quem Zakarias ab uxore sua Anesch-

---

i) II. 84. 1. ܠܗܘܢ ܐܡܗܘܢ ܘܒܢܬܗܘܢ ܫܟܒܝܢ ܘܫܪܝܐ ܟܠܝ̈ܬܐ ܘܠܒܫܐ
ܕܐܢܫܐ ܘܡܣܬܢܝܬܐ ܢܣܒܝܢ ܘܠܒܫܝܢ ܘܡܬܟܣܝܢ ܘܐܡܪܝܢ ܠܐ ܡܬܛܢܦܝܢܢ ܘܫܛܝܘܬܐ
ܕܢܦܫܗܘܢ ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܟܕ ܐܢܫܝܗܘܢ ܡܢ ܟܪܣܝܗܘܢ ܡܦܩܢ ܠܐܝܠܕܐ ܕܢܦܠܘ
ܡܫܠܕܝܢ ܥܠܝܗܘܢ ܠܩܠܩܠܬܐ ܘܒܫܘܢܐ ܕܒܥܝܪܐ ܡܫܝܓܝܢ ܠܗܘܢ
ܘܗܢܘܢ ܡܢ ܝܙܘܩܝܐ ܕܗܘܝܢ ܗܢܘܢ ܐܝܠܕܐ ܢܦܠܐ ܡܬܩܪܝܢ ܥܠ
ܚܕܕܐ ܘܦܘܡܐ ܚܕ ܠܚܕ ܡܓܪܕܝܢ ܘܕܡܐ ܕܢܦܩ ܘܡܝܐ ܥܡܗ
ܢܣܒܝܢ ܘܒܦܘܡܗܘܢ ܪܡܝܢ ܘܐܝܟ ܡܕܡ ܕܐܒܝܕ ܐܟܠܝܢ ܕܡܐ ܗܢܐ ܥܡܗ ܡܚܠܛܝܢ
„Concumbentes hi suae matri suisque filiabus, suscepta vigilia, vestibusque monstrualium mulierum assumtis, indutis et obvolutis, contendunt, se inquinatos non esse, suae ipsi insaniae nescii. Foetusque abortivos ubi eorum uxores ex uteris ediderunt, corpora, his in sterquilinia missis, illito stercore animali lavant. Qui vero originem a Jazukaeis ducunt, hi Abortivi vocati invadunt se invicem, mutuoque ora scalpentes, sanguinem, qui caesim fusus fuit, sumtum cum aqua in sua ora propellunt, ut et quicquid rei perditae ederint, sanguinem hunc ei immiscent".

bat suscepit vid. p. 15 & qui puer maximam sui spem fecit k). Educatusque Hierosolymæ gentem Nasaræam, instituto baptismi sacramento, sibi condidit. Functus autem ad Jordanum per 42 annos sacro hoc piaculari II. 20. 5, cui etiam præter Nuntium Vitæ II. 22. 1. Messias mendax, id violaturus, initiatus fuit I. 108. 15, concessit fato, specieque carnis exuta, splendoris autem induta, in locum lucis, comitante Nuntio Vitæ, sublimis abiit II. 24. 5.

ܝܘܟܒܪ ܙܝܘܐ *Jukabar Zivo* (ex ܟܒܪ *magnus*, *magnificus fuit*, & ܙܝܘܐ *splendor*) nomen Genii, qui ad portam domus Vitæ, throno illius, æque ac splendidis & tranquillis amplissimi spatii æquoribus, ut & tribus (quotuplex Vita) habitaculis illustrem, vites quoque septem, sua alienaque & superne progressa luce lucentes, electisque omnibus, in conspectum Vitæ ascensuris, adeundas, seruit III. 60. 4.

ܝܘܟܐ ܒܪ ܟܘܫܛܐ *Juko bar Kuschto* (ex יוהך, Cabbalistice *bono Angelo, hominum in itinere duce & auspice*, & ܟܘܫܛܐ *justitia*) nomen Genii, qui familiæ Adami, adver-

---

k) II. 20. 16. ܬܐ ܛܠܝܐ ܗܘܬ ܕܒܪ ܫܢ̈ܝܐ ܬܠܬ ܘܝܘܡܐ ܚܕ ܗܘܬ ܐܚܐ ܘܩܫܝܫ ܐܒܗܬܐ ܗܘ ܗܘܬ ܘܦܩܘܕܝܗ ܡܙܝܕܐ „veni, filie parvu-„le, tres annos unumque diem nate, qui natu minimus fratrum, sed „maximus patrum es, et, quamvis sis parvulus, tamen praecepta „tue mavima sunt". Cfr. Joh. I. 15. 30.

sus Septem & Duodecim Stellares, doli machinatores, tuendæ firmandæque præpositus fuit 1).

ܝܘܫܡܝܪ ܟܝܢܐ (ex ܝܫܪ *recte egit*, & ܟܝܢܐ *natura*) nomen Genii, qui, cum Aebel Zivo in Jordano baptizaretur, mamgaritam ibi plantavit tantæ virtutis, ut aqua fluvii illius viva, tam hujus Genii, quam Nuntii Vitæ splendore obumbrata, huc & illuc saliens fluctuansque erraret I. 242. 6.

ܝܡܐ ܕܣܘܦ *Jamo di suf* proprie *Mare Rubrum* I. 34. 21, improprie *orcus* I. 36. 10; qui ܢܘܦܪܐ ܕܓܒܪܐ ܩܕܐ ܐܟܠܐ ܡܝܐ ܕܡܚܒܠܐ ܐܬܪܐ ܐܫܬܐ ܐܟܠܬܐ ܡܥܒܠܐ *fovea mugiens*, *aqua vorax*, *corruptrix*, *locus*, *igne consumente perstrepens*, vocatur.

ܝܐܡܝܢ *Jamin* (corrupte pro ܣܡܟ) filius Noachi secundus, cujus primus ܫܘܡ *Schum* & tertius ܝܦܬ *Japhet* fuerunt I. 96. 2. Enimvero cum hoc non confundendus

---

1) II. 270. 14. ܟܕ ܐܒܐܠ ܢܛܪܐ ܕܪܐ ܐܕܡܝܐ ܠܝ ܠܝܘܟܐ ܒܪ ܟܘܫܬܐ ܐܬܚܙܝܬ ܘܐܩܝܡܢܝ ܥܠ ܫܒܥܐ ܘܬܪܥܣܪ ܟܘܟܒܐ ܕܢܛܪܐ ܕܝܠܗܘܢ ܢܦܠܘ ܡܢ ܡܪܟܒܬܗܘܢ ܘܗܘܬ ܡܪܪܬܐ ܕܡܚܒܠܢܐ ܣܪܝܩܐ ܘܐܬܚܫܟ ܙܝܘܗܘܢ ܘܚܝܠܐ ܕܡܪܟܒܬܗܘܢ ܚܓܪ ܒܫܒܝܠܗܘܢ
„cum Aebel, generationis Adamiticae custos, me Juko bar „Kuschto spectatis beneficentia praefecisset, Septem et Duode„cim Stellares, me observatore eorum constituto, suis ex cur„ribus ceciderunt, vanumque fel istorum Corrumpentium fuit, ut „et, obscurata eorum specie, robur suorum curruum in eorum tra„mite claudicavit“.

videtur, qui III. 62. 3. ܝܰܡܺܝܢܳܐ *Jamino* vocatus, Nubem, ipsi sedem, obtinuit, & qui nomen a ימין *dexter, potens, felix* adeptus, a Roman. *Jano* haud diversus putabitur.

ܥܘܒܐ ܫܡܫܘܢܝ vide ܝܘܪܝ.

ܝܫܢܐ *Jasono* nomen cum ܫܘܡ suo prænomine (coll. ישנה 2 Chr. 13. 19. urbs Judææ *vetustissima* s *palæopolis, a* ישן F. ישנה *superstes, vetus*, atque ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ — ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܒܨܪܐ *in urbe antiqua* (i. e. *metropoli*), *in Bassora* III. 96. 9.) valebit forte *locus*, ut & mox ille describitur, *conditori cœli terræque constitutus*, i. e. mundi *archæopolis* s. *metropolis*, ad quem velut ad verticem cœli ܟܪܘܒܐ i. e. *Aurora* (de qua infra), a ܛܘܪܐ i. e. *Tauro*, ortus sui loco, ascendens tendit m).

---

m) II. 182. 5. ܚܙܝܬ ܠܟܪܘܒܐ — ܡܪܬܐ ܕܙܝܘܐ ܕܡܬܩܢܐ ܘܡܬܬܪܨܐ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܬܪܥܣܪ ܡܠܐܟܐ ܥܒܪ ܛܘܪܐ ܕܚܫܘܟܐ ܕܡܕܒܪܝܢ ܠܗ ܘܡܣܩܝܢ ܠܗ ܠܥܠ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܩܪܝܐ ܠܐܒܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܡܬܩܢܐ ܕܝܬܒܐ ܟܪܘܒܐ ,,contemplor Auroram, dominam splen-,,doris, apte dispositam et directam ope Angelorum, et quidem duo-,,decim Angelorum, trans montem caliginis Taurum ipsam ducen-,,tium, tollendoque perducentium ad mundi metropolin, conditori ,,coeli terraeque constitutam sedem. Quid autem h. l. sibi ,,velit ܟܪܘܒܐ, infra p. 184. lin. 5, ubi ejus vice ܢܘܗܪܐ ,,Aurora positum est, satis intelligitur: ܐܬܐ ܢܘܗܪܐ ܘܐܬܐ ܟܪܘܒܘܬܗ ܕܟܠ ܕܗܘܐ ܢܗܘܪܐ ܗܘ ܕܒܗ ܡܬܚܙܐ ܟܠ ܥܠܡܐ

[illegible] *Jufin Jufafin* (ex יפה *elegans fuit* & יפע *illuxit*) appellatus Genius, a Vita Prima, Secunda, & Tertia dignitate secundus n), nec a Razo Rebo, cui etiam hoc nomen, etsi non totum (pars ejus posterior deficit) ei additur I. 238. 18, diversus: quem quoque parentem Kebar Zivo habuisse dicitur o).

[illegible] *Jurbo* (ex רוב propr. *tumultuatus est, confusus, turbatus fuit*, impr. *litigavit, contendit*, unde H. יריב

---

[illegible] „aurora, quae alios exhilarat, alios contristat, principium est lu„cis, vir purus, juvenis negotiator, accinctus, munitus et arma„tus, tempori praepositus, dominus strigarum **lucis**, dominus, „cui splendor aptatus, radiique lucis commissi sunt, quem duo„decim Angeli trans montem caliginis Taurum, ducentes ad Domi„num splendoris perducunt, et ad portam Domini Jasano, thronum „coeli terraeque conditori constitutum, transferunt". Animadvertere sic in utriusque hujus loci δυσνοητα iterum mihi licuit. Vide T. III. p. 318.

n) II. 28. 18. [illegible] „peto a vobis, Vita Prima, Vi„ta Secunda, et Vita Tertia, atque Jufin Jufafin". Cfr. 18. 6.

o) I. 134. 9. [illegible] Kebar Zivo, alio nomine Nebat Javar bar (i. e. filius) Jufin Jufafin.

*tumultuosus, litigosus*) vocatus etiam *Adunaj* (*Sol*), qui gentem Israëlitarum sibi condidit p); qui, nubibus claro cœlo coactis, tonando, fulgurando homines terret, superiorumque, qui inferiores avare & inique tractarunt, animas in suo ergastulo tædis quasi ardentibus exagitat q); cui autem compescendo Hamgaj Zivo præpositus fuit r); &

---

p) III. 72. 20. [illegible] „Jurbo, quem Adunaj Abortivi vocant, coetum colligere in animum „induxit: jubenteque hoc Adunaj, urbs, appellata Jerusalem, con„dita fuit".

q) II. 12. 19. [illegible] „qui accepta large metiuntur, qui magno „foenore versuram faciunt, nullo afflicti pro sua calamitate habito „respectu: quorum vero animae similes sunt haedis pinguibus, quos „suis matribus subito direptos in lanienam abducunt".

r) II. 266. 8. [illegible] „ei dixe„runt: generationem hanc serva, naturae animarum attende, di„spone, suumque in locum evehe. Ubi Jurbo ira exarserit, dictione „tua subjugabitur".

qui, postquam lascive cum Spiritu coierat, instar scorti, scortove similis redditus est s).

ܝܘܪܕܢܐ *Jardeno*, (H. ירדן ex Aram. & Nas. וורדא *rosa*, unde Ar. ورد *floruit* arbor, *roseo colore infecit*, aut, quod eodem redit, ex زران *crocus*, زراني *croceus*; quo respexit Bar Bahluli, in suo dictionario vim hujus vocabuli reddens ܢܘܗܪܐ ܕܢܚܠܢ *lux nobis affulsit*, sicut etiam Onkelos vertit ואירד Exod. III. 8. per ואתגליתי & *apparui*) proprie *flumen vehens aquam coloris rubicundi* (ut Tibris, qui ideo *flavus, cæruleus* dictus) spec. *Jordanus*, improprie (ܐܝܪ ܙܝܘܐ) *Aether s. Aequor splendens* t), divinitatisque (ܨܝܘܐ) repercussa imago. Quamobrem hic etiam ܡܪܐ ܕܚܝܐ *Domi-*

---

s) I. 222. 17. ܫܡܫ ܒܪܐܙܗ ܐܚܕܬܗ ܘܫܡܫܗ ܟܕ ܐܢܬܬܐ — ܠܝܘܪܒܐ ܐܬܩܢܬܝܗ ܕܠܘܬ ܪܘܚܐ ܫܡܫ „Solem in suo arcano deprehensum, „hunc Jurbo instar mulieris constitui; quia Spiritui concubuerat".

t) I. 144. 2. ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܢܗܘܪܐ ܡܪܐ ܕܐܝܩܪܐ ܐܝܪ ܙܝܘܐ ܪܒܐ ܗܘܐ „a Rege lucis, Domino gloriae, Ajar Zivo (i. e. Aether splendens) „maximus exstitit".

u) I. 246. 4. ܢܚܬܡܝܗܘܢ ܡܠܟܐ ܕܢܗܘܪܐ ܠܫܘܬܦܐ ܐܒܗ ܙܝܘܐ ܘܐܚܘܗܝ ܒܢܘܗܝ ܢܚܬܡܗ ܠܛܪܛܪܐ ܕܣܢܕܪܝܘܣ ܝܘܪܕܢܐ ܡܪܐ ܕܚܝܐ ܕܠܐ ܢܥܡܕܘܢ ܒܗ ܐܢܫ „obsignavit Rex lucis Socios Genii Aebel Zivo ejusque Fra„tres, ejusdem quoque Filios vocatos; ut eiiam hic Jordanus, Do„minus Vitae, obsignavit tartara Senderjaves, ne quis in ea se „immergeret (ita reddas pro male redditis ne quis alius „in illo Jordano baptizaretur").

*nus Vitæ* I. 246. 7, & ܡܪܐ ܕܡ̈ܝܐ ܚ̈ܝܐ I. 132. 8. *Dominus aquæ vivæ*, neque diversus ille a Rege lucis appellatur u). Quomodo & hunc sui parentem non modo Aebel-Zivo Nuntius Vitæ. I. 282. 12, sed etiam Netubto, Domina celsitudinis, quam sui matrem Dominus celsitudinis, Dominus omnium Geniorum, II. 106. 9 habuit, habuisse dicitur. Quo accedit, quod hic, ut & quæcumque sui imago & derivatio, scintillantem suum splendorem a Mano (Rege lucis) accepisse memoretur x). Qui autem ipse ex Divinitatis oceano derivatus, etiam in alios & minores rivatim se effudit. Totidemque hi Aeonibus & Geniis, i. e. Naturis cœlestibus æthereæ & candentes instar aquæ sedes.

---

x) II. 106. 6. ܩܪ̈ܝܐ ܕܙܗܘܐ ܕܢܦܩ ܒܝܕ ܡܢܐ ܕܩܕܝܚ ܡܫܡܫܢܝܬܐ ܘܙܠܝܩܝܗܘܢ ܢܗܝܪܐ ܦܠܓܐ ܘܙܠܝܩܝܗܘܢ ܡܢ ܗܘܢܐ ܢܗܝܪܐ ܗܘܐ - ܢܗܝܪܐ ܐܝܟ ܒܟܠܗܘܢ ܢܗܝܪܐ ܗܘܐ ܡܢ ܗܘܢܐ ܢܗܝܪܐ ܦܪܝܫܐ ܘܢܦܩ ܠܗ ܢܝܫܒܘܬܐ ܕܝܪܕܢ ܐܘܪܕܢܐ ܒܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܗܘܬ ܡܢܐ ܕܩܕܝܚ ܡܫܡܫܢܝܬܐ ܟܢܫܬܐ „concio haec „splendoris, accensi per Mano, cui scintillae splendoris, sicut his „Jordani intimi originem suam debuerunt". (i. e. concio haec splendoris divini, per Mano, Regem lucis, accensi. Cujus autem splendoris scintillae a Jordanis intimis, hoc est ܐܪܐ, universo et radiante Divinitatis ܡܠܝܐ Pleromate, excussae fuerunt). „Exstitit vero ex his Jordanis intimis (i. e. radiante Divinitatis pleromate) per Mano Jordanus omnium Jordanorum „maximus, quomodo ex hoc Jordano Netubto, Domina occulta, omnium prima, ex qua Domino etiam celsitudinis, omnium Geniorum „principi, fuit origo, effusa prodiit".

ܐܝ

ܝܘܫܡܝܢ *Juschamin* (ex אשם *deliquit, reus fuit*) appellata Vita Secunda. Quæ, ter procreandi Genios capto a Nebat i. e. Vita Prima consilio, altera vice una cum Schar Zivo, velut prima Javar cum Hatito, ut supra dictum est, exstitit II. 218. 17. Eaque ܕܡܘܬܐ ܕܚܝܐ i. e. *Imago Vitæ* scil. Primæ, sui parentis II. 224. 9, ut & ܥܘܬܪܐ ܡܫܡܫܢܐ i. e. *Genius Oeconomus*, (avus hic Demiurgi Fetahilis, non ipse Demiurgus fuit, ut per errorem I. 133. 14 dictum est) cognominata est. Quæ autem, ubi Fetahili, suo nepoti, vincula injecerat, contumeliæ caussa, ܒܪ ܟܠܒܐ i. e. *Catulus* etiam vocata est III. 14. 18. Neque hæc in gignendo sterilis. Soboles tres filii: quorum unus aviti patrimonii Custos, alter patris sui Socius, tertius Abatur (hic Vita Tertia) in mundum caliginis profectus est y).

ܝܫܘ ܡܫܝܚܐ *Jeschu Meschio* i. e. *Jesu Messias*, unus etiam ex Septem Stellaribus, nec a Nebu i. e. Mercurio

---

y) I. 308. 11. ܘܝܘܫܡܝܢ ܬܠܬܐ ܒܢܝܐ ܐܘܠܕ ܚܕ ܩܢܝܢܗܘܢ ܢܛܪ ܐܒܐ ܘܐܚܪܢܐ ܥܡ ܐܒܘܗ ܩܐܡ ܘܬܠܝܬܝܐ ܗܘ ܐܒܬܘܪ ܠܥܠܡܐ ܢܦܩ ܐܙܠ ܘܚܙܐ ܒܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܐܦܘܗܝ ܘܕܡܘܬܗ ܘܒܪܗ ܕܡܢ ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܡܬܨܝܪ ,,Juschamin tres filios procreavit; quorum unus patrum ,,opes servat, alter apud suum patrem commoratur, et tertius Aba- ,,tur, qui in mundum profectus, in aqua nigra suam faciem, suique ,,simulacrum ac filium, ex aqua hac nigra ipsi conformatum, per- ,,spexit".

diversus z), Tibicenque item vocatus a); sed vertens ille, ut ceteri ejus collegæ, imperium telluris, quod Adamo delatum fuerat, in sui quoque deminutionem, specieque hominis induta b), varia prodigia generi humano edidit: gressu super aqua peracto c), adscensu per scalam ad cœlum facto d), obscurato sole e), vita mortuis reddi-

---

z) I. 54. 4. ܢܒܘ ܡܫܝܚܐ ܕܓܕܒܐ ܕܡܫܢܐ ܠܒܘܫܡܢܘܬܐ ܩܕܡܝܬܐ „Nebu, Messias mendax, antiquae religionis depravator".

a) I. 112. 6. ܠܐ ܬܙܡܪܘܢ ܙܡܪܐ ܕܢܒܘ ܡܫܝܚܐ ܥܬܝܕ ܢܙܡܪ ܒܥܠܡܐ ܗܢ ܕܡܘܬܐ ܚܪܬܐ ܢܬܠܒܫ ܘܢܬܩܪܐ ܙܡܪܐ ܪܗܝܡܐ „ne canatis cantum, quem Nebu Messias in mundo canet. Scilicet aliam „hic speciem induet, Tibicenque blandus vocabitur".

b) I. 106. 11. ܢܬܟܣܐ ܢܒܘ ܡܫܝܚܐ ܒܟܪܣܐ ܕܐܡܗ ܒܬܘܠܬܐ ܥܡ ܦܓܪܐ ܢܦܩ ܒܕܡܐ ܘܛܡܐܬܐ ܘܡܢ ܟܕܘ ܢܬܪܒܐ ܘܝܢܩ „Latebit Nebu Messias in ventre matris suae virginis, cum corpore „deinceps in sanguine et menstruali pollutione exiturus, ejusque in „sinu educandus, et lactens".

c) I. 104. 2. ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܥܠ ܡܝܐ ܥܒܪܢܐ ܬܘ ܓܒܝܢ ܘܠܐ ܬܛܒܥܘܢ „Vobis dicet: aquam pertranseò. Venite, mei electi, vos non sub- „mergemini (pro male versis vos autem ne vos immergatis").

d) I. 104. 8. ܟܕ ܣܘܠܩܐ ܡܬܥܒܕܐ ܘܢܦܩܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܥܕܡܐ ܠܫܡܝܐ ܣܠܩ ܘܢܚܬ ܘܦܪܚ ܒܝܢܝ ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ „facta scalâ, eâque ex „terra usque ad coelum missa, ascendens ille, descendens, et inter „coelum et terram volans".

e) I. 104. 13. ܫܡܫ ܒܡܐܡܪܝ ܡܟܣܐ ܙܝܘܗ ܠܢܦܫܗ „videte! „sol, me jubente, splendorem suum obtexit".

ta f), ut & sui in igne manifestatione g), ideoque divino honore sibi vindicato h). Qui autem, utcumque a cultoribus sui inauguratus I. 102. 20, baptismoque Johannis proverso i), sub adventum Genii Anusch, gubernante Pilato, affectus supplicio est. Tamen nonnisi corpus occisum. Anima superstitioni ipsius superfuit k).

---

f) I. 108. 3. ܚܙܘܢ ܕܐܢܐ ܗܘ ܡܚܝܢܐ ܡܝܬܐ ܘܡܩܝܡܢܐ ܩܝܡܬܐ „vide„te! vitam mortuis reddo, facioque, ut resurgant".

g) I. 56. 1. ܡܫܝܚܐ ܡܬܝܠܕ ܒܨܘܪܬܐ ܐܚܪܢܬܐ ܕܠܒܝܫ ܢܘܪܐ ܘܡܟܣܝ ܢܘܪܐ ܘܒܢܘܪܐ ܡܚܘܝܢ ܐܬܘܬܐ „nascetur Messias alia etiam specie, „scil. igne vestitus, igne tectus, et in igne prodigia ostensurus".

h) I. 56. 8. ܐܡܪ ܐܢܐ ܗܘ ܐܠܗܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܕܪܢܝ ܐܒܘܗܝ ܗܪܟܐ „dicit ille: sum Deus, Fillus Dei, Pater meus huc me misit". I. 106. 18. ܐܢܐ ܗܘ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ - ܐܢܐ ܗܘ ܐܒܐ ܐܢܐ ܗܘ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܢܦܩܬ ܡܢ ܢܨܪܬ ܡܕܝܢܬܐ „Deus sum verus, sum Pater, sum Spiritus Sanctus, ex urbe Nesrat exii".

i) I. 108. 6. ܐܨܒܥܘ ܒܨܒܥܘܬܐ ܘܡܨܒܥܝܢ ܠܗܘܢ ܒܫܘܡ ܐܒܐ ܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ „perverso baptismo vivo, baptizat in nomine „Patris, Filii, et Spiritus Sancti".

k) I. 110. 14. ܘܢܟܕܒܗ ܠܡܫܝܚܐ ܪܡܝܐ - ܠܐ ܙܩܝܦܐ ܢܙܩܦܝܗ ܘܢܦܠܘܢ ܦܓܪܗ ܘܡܬܒܕܪܝܢ ܐܠܦܘܗ ܒܗܕܐ ܘܗܕܐ ܗܘ ܢܫܡܬܗ ܒܛܘܪܐ ܕܡܘܪܐ ܘܩܪܒ ܡܬܛܫܝܐ ܐܬܪܐ ܡܢ ܣܥܘܪܐ ܩܛܝܪ ܟܚܘ ܕܫܡܫܐ „(Anusch) arguet mendacii Messiam dolosum, crucique eum figet. „cujus tamen, corpore occiso, dispersisque huc et illuc ejus cultori„bus, anima in monte Moro se occultabit: vestigiis autem sui erro„ris, instar fumi solaris post aestum, manentibus".

ࡉࡀࡕࡓࡅࡍ *Jatrun* (ex ࡉࡀࡕࡓ *excellens*) appellatus Genius, quem patrem Schelmaj, custodiæ Jordani una cum Nedbaj præpositus, habuit, quem vero hic usque ad sui fere cædem offendit. Etenim adversus Septem Stellarium molimina satis sui constans non fuerat. Hortatus erat Spiritus, ut, itinere ad memoratum flumen suscepto, in ejus aqua digitos ablueret; cessurumque ipsi in facti pretium universi imperium promiserat. Neque non consilio tam perfido obsequium stetit. Quo autem iræ piaculum paternæ filius ille contraxit, neque eo nisi aliena intercessione solutus fuit II. 30. 20.

ࡊ

ࡊࡉࡅࡀࡍ *Kivan* (H. כיון, Syr. ܟܐܘܢ, Ar. Pers. كيوان) *Saturnus* Septem Stellaris. Origo vocis incerta: variæque de ea conjecturæ. Tamen hæc verisimiliter [illegible] H. Ch. *recte constituit, disposuit,* Syr. *fuit, exst*[illegible] *naturalis factus est, naturam induit s. indidit.* Ar. [illegible] Ratioque apud Plinium (Lib. II. §. 39): (*Stellæ*) *in suo quæque motu naturam suam exercent: quod manifestum Saturni maxime transitus imbribus faciunt.* Quibus congruunt hæc apud Tacitum (Hist. L. V. 4): *quod e septem sideribus, quis mortales reguntur, altissimo orbe, & præcipua potentia, stella Saturni feratur: ac pleraque cœlestium vim suam & cursum septimos per numeros conficiant.* Malefi-

eam vero stellam Saturni æstimarunt antiqui. Macrob. L. I. p. 123: *Saturni autem Martisque stellæ ita non habent cum hominibus competentiam — — — Ideo minus commodi vitæ humanæ existimantur.* Propert. L. IV. Eleg. I. v. 84. *Est grave Saturni sidus in omne caput.* Juven. Sat. 6. v. 569: *Hæc tamen ignorat, quid sidus triste minatur Saturni.* Lucian. L. I. v. 650: *Summa si frigida cælo — Stella nocens nigros Saturni accenderet ignes.* Plin. L. II. c. 8: *Saturni sidus gelidæ ac rigentis naturæ.* Quare Indianis Shani i. e. *humidum, frigidum* id vocatum (Syst. Brahm. p. 235). Atque Arnob. L. IV. *Senex Saturnus — annorum vetustate jam frigidus.* Sicut & idem *Senex, canus, tristis,* & *fusco colore* apud Latinos & Indianos fictus fuit (System. Brahm. p. 235). At vero de ipso Saturni cultu hæc apud Muhammed Abi Taleb 1): *Templum Saturni sexangulum est, nigrique co-*

---

1) هيكل زحل بنا مسدس الشكل اسود الحجارة والستور
فمثل فيه صورة زحل رجل اسود شايب هندي في يده فاس
ومثله اخر في يده رشا ينشل به دلو من بير ومثله
اخر ينظر في العلوم القديمة الخفية ومثله اخر نجار
بنا ومثله اخر ملك علي فيل وحوله بقر وجاموس
وهذه الصور في جدرانه وفي وسط الهيكل كرسي علي
مقعد الي تسع درجة وعلي الكرسي صنم من حجر
اسود فالصابية كان من شانهم ان ياتوا الهيكل يوم

*loris ut lapidibus structum ita cortinis obductum: positis huic Numini imaginibus varii generis, una Indiani nigrique senis, qui securim manu tenet, altera hominis, qui demissam in puteum urnam ope funis tollere nititur, tertia viri, secretis literarum iisque antiquis intenti, quarta fabri lignarii, & quinta regis, elephanti insidentis, bove & bubalo a latere effigiatis. Quæ figuræ in parietibus expressæ. In medio autem templo fuit solium, ducta in orbem scalâ novem graduum sublime, Saturnique simulacro lapideo & fusci coloris illustre. Adierunt vero hoc Sabii die sabbathi, iique nigro induti, & gestantes manu frondosos oleæ ramos, de collo appensis etiam monilibus, quæ ex olivis contextæ erant. Bove annoso tum Deo litatum est. Ductusque hic oleo adspersus in foveam, igne subjecto, cremabatur, voto hoc nuncupato: sanctissime Deus, cui male, non bene facere insitum est, obtulimus tibi, quod tui simile est, accipias id, numenque tuum malignum a*

---

السبت وقد لبسوا السواد واخذوا في ايديهم اغصان الزيتون المورقة وتقلدوا بقلايد منظومة من الزيتون وقربانهم ثور مسن ياتون به الي بيت محفور فوقه بدرا بزيت ثم يوقدوا تحته النار حتي يحترق وهم يقولون ايها الاله المطبوع علي الشر الذي لا يفعل خيرا قربنا اليك ما يشبهك فتقبل منا واكفنا شرك وشر ازواجك *

*nobis avertas.* Gens autem (ita Nazaræi), quem jejunantem, cœlibem & oppressam *), hic Septem Stellaris sibi condidit, eaque utriusque sexus, stuprum ab hujus Dæmonibus passa, etiam Dæmones peperit m). Neque his alii pejores. Quippe qui, specie non modo hominis sed & interdum lucis induta, suos discipulos, ludibrio habitos, superstitione nefanda imbuerunt n).

---

*) I. 212. 3. [illegible] „tributa fuit ταν Kivan malitia, ex qua decrementum et detrimen„tum exstitit.

m) II. 80. 14. [illegible] „quibus ubi Errones, Daemones et Larvae concubuerant, „nati fuerunt Daemones, scil. masculini generis ex feminis, femini„ni vero ex maribus, corpore a quovis assumto".

n) II. 80. 19. [illegible] „concumbentes „hi sibi invicem, semine sumto, Jordanique aquâ libamini rerum „novarum, veterum, immista, in modum Viri Novissimi, doctrinam „suam divulgant, animâque interclusa quicumque in sua pollutione „obierit, ejus ori margaritam aquae nigrae oleumque ingerunt".

ܟܠܕܝܐ *Kaldoji*, nota gens; quæ hariola, peccandique illecebris potens, ad cultum ignis cœlique stellantis voce & exemplo plurimos traduxit o).

ܟܘܡܪܐ *Kumri* (ex H. כמרים sacrificuli idololatrici, Aram. כומרא id.) appellati Dæmones Stellæ Nerig (Martis), cæde & sanguine gaudentes, vereque *Carnifices* nominati p).

---

o) I. 114. 5. ܩܐܝܡܝܢ – ܥܠ ܛܒܝܢܐ ܘܥܠ ܛܘܠܢܝܐ ܘܥܠ ܛܘܪܐ ܘܥܠ ܪܡܬܐ – ܘܡܣܩܝܢܠܗܘܢ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܩܘܫܛܐ ܘܡܛܥܝܢܠܗܘܢ ܠܛܒܠܐ ܒܛܒܠܗ ܒܫܒܒܐ ܘܐܡܒܘܒܐ – ܘܡܪܘܝܢܠܗܘܢ ܒܪܘܝܐ ܕܪܚܡܬܐ ܘܒܫܘܬܐ ܕܕܗܒܐ ܘܟܣܦܐ ܘܒܝܟܠܐ ܕܦܘܬܪܐ ܕܒܢܝܐ ܡܢ ܛܝܢܐ ܘܠܟܘܟܒܐ ܕܐܝܕܝܗܘܢ ܥܒܕܝܗܘܢ – ܘܠܢܘܪܐ ܢܣܓܕܘܢ ܠܟܘܟܒܐ ܕܢܦܠܝܢ ܟܡܟܘܐ ܘܠܐ „versantes hi in locis humidis et umbrosis, aut mon„tosis et editis, deducunt quoque illuc a vera fide alios homines, „eosque tympanis et fistulis in errorem inducunt. Quomodo nec mi„nus potu amoris, lucro auri argentique, et structi ex luto sacelli „imaginibus cos inebriant, atque, ut opera manuum suarum aut „ignem stellasve adorent, efficiunt“.

p) I. 54. 19. ܢܦܠܝܢ ܥܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܢܦܠܝܢ ܘܡܫܠܚܝܢ ܘܡܚܒܠܝܢ ܒܣܪܗܘܢ ܘܕܡܗܘܢ ܐܫܕܝܢ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܩܪܝܢ ܠܗܘܢ ܡܫܠܚܢܐ ܟܘܡܪܐ ܕܒܚܐ ܘܥܝܕܐ „Exuunt hi, impetu facto, filios hominis, eorumque carne lacerata, „sangvinem per terram effundunt. Quamobrem hi etiam Excoria„tores (s. Carnifices) Sacrificuli, Immolatores, et Feriantes (s. Vi„ctimarii) vocati“.

ܟܢܘܢܐ *Kanuno* i. e. *Aurora*, a כנן *obtexit*, *obumbravit*, nomen adepta. Quippe quæ, ut mox, appellata est, non modo ܡܟܢܢܝ (ex memorato verbo) *obumbrata* obscuro noctis (unde diluculum ܛܘܠܠܝܐ ܕܨܦܪܐ *umbraculum matutini temporis*, sicut crepusculum ܟܣܘܝܐ ܕܪܡܫܐ *integumentum vespertini temporis* vocatur q), sed etiam ܡܚܢܐ (ex Ch מחן *humidus fuit*) *humens*. Eaque trans montem Taturo i. e. Taurum ad portam Jasono i. e. medium cœli (vide p. 68.) a Duodecim Angelis Zodiacalibus ducta r). Sicut etiam, ne quid obscuri subesset, hæc in sequenti pag. lin. 5 vulgato vocabulo ܢܗܝܪܐ *aurora* reddita

---

q) II. 48. 24. ܢܣܒܬܗ ܠܕܝܙܝ ܙܘܬܐ ܘܐܥܒܪܬܗ ܡܢ ܛܘܠܠܝܐ ܕܨܦܪܐ ܘܠܟܣܘܝܐ ܪܘܪܒܐ ܕܪܡܫܐ (o redundat) „prehendi „Dizaj Zuto, eumque ab umbraculis matutini temporis ad magna „tegmina vesperae transegi".

r) II. 182. 6. ܢܕܒܪܘܢܗ ܬܪܥܣܪ ܡܠܐܟܐ ܒܛܘܪܐ ܕܚܫܘܟܐ ܛܐܛܘܪܘܗ ܠܗ ܠܡܪܬܐ ܕܢܘܗܪܐ ܘܡܥܒܪܝܢ (o redundat) ܘܡܥܒܪܝܢܗ ܠܗ ܠܒܒܐ ܕܝܐܣܘܢܐ ܕܡܨܥܬܐ ܕܫܡܝܐ ܠܕܘܟܬܐ ܕܡܬܩܢܐ ܠܒܪܘܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ „duount „(A u r o r a m) duodecim Angeli per montem obscuratum Taturo „(i. e. T a u r u m), illam Dominam lucis trajecturi, et ad portam „Jasono (i. e. m e d i a m c o e l i p a r t e m), locum conditori „coeli et terrae constitutum, traducturi".

fuit s). Atque pari modo Virg. Aen. III. 589. V. 105. VI. 535.

*Humentemque Aurora polo dimoverat umbram.*
*Auroram Phaëthontis equi jam luce vehebant.*
*Hac vice sermonum roseis Aurora quadrigis*
*Jam medium aetherio cursu trajecerat axem.*

i. e. Aurora, quadrigis suis ab oriente evecta, modo Solis sequentis, suum decursum per cœli convexum, & quidem mediam ejus partem confecerat. *Axis* enim Poëtis pro *cœlo* dictus.

ܩܪܘܢ ܛܘܪܐ *Kerun Turo* (ex ܩܪܢ pro ܩܪܢ *cornu* & ܛܘܪܐ *mons*) nominatus Archidæmon, qui una cum suis 366 Diabolis natus ab Ur, primogenito Dæmonis Gaf (mater illius patris a 24 Diabolis stuprata) I. 236. 15, cognominatus ܒܪ ܣܦܓ *Bar Sefag* (ex ܒܪ *filius* & Ch. ספג pro

s) II. 184. 4. ܐܓܠܝ ܠܟܘܢ ܠܡܫܠܚܬܐ ܗܘܝܐ ܕܢܗܘܪܐ (lege ܨܦܪܐ) ܒܨܦܪܐ ܠܐܝܠ ܕܚܕܘܬܗ ܘܠܐܝܠ ܕܟܡܝܪܘܬܗ ܪܝܫܐ ܗܘ ܕܢܗܘܪܐ ܓܒܪܐ ܙܟܝܐ ܛܠܝܐ ܬܐܓܪܐ ܐܣܝܪ ܙܝܢܐ (lege ܡܙܝܢ) ܡܙܝܢ ܘܡܙܪܙ ܘܡܫܠܛ ܥܠ ܙܒܢܐ ܡܪܐ ܕܪܟܫܐ ܕܢܗܘܪܐ ܡܪܐ ܕܙܝܘܐ ܐܬܩܢ ܠܗ ܘܫܒܝܚܐ ܕܢܗܘܪܐ ܐܫܠܡܘ ܠܗ „patefaciam tibi „vicissitudinem, prima luce ortam, quae alios laetitia, alios tristitia „afficiens, principium est lucis, vir purus, juvenis negotiator, ac„cinctus, munitus, et armatus, tempori praepositus, dominus striga„rum lucis, dominus, cui splendor aptatus, radiique lucis commissi „sunt". Ita vertendus, jam opinor, hic et proxime praecedens locus: qui uterque obscurus male a me versus fuit.

פסק *percussit*) *Percussor* I. 236. 19. fuit, plerumque cum epithero ܬܘܪܐ ܕܒܣܪܐ i. e. *Carnosus* I. 236. 13. I. 264. 18. N que hic a Latinorum *Fauno Bicorni*, qui *Deus inferus & pestilens* Porphyrio dictus est, probabiliter diversus. Idemque ceterorum Infernalium, qui etiam ܛܘܪ̈ܐ *Turi* i. e. *Fauni* appellantur *), adspectu fœdus t), & princeps horrendus u), tamen ab Aebel Zivo oppressus.

---

*) E. g. I. 272. 10. ܟܕ ܐܙܠ ܥܡܝ ܠܘܬ ܓܦ ܘܐܡܪܬܠܗ ܫܠܡܐ ܠܟ ܛܘܪܐ ܡܫܒܚܐ ܕܡܠܟܝܗܘܢ ܕܚܫܘܟܐ „ivit mecum ad Gaf (principem ca„liginis), cui ego dixi: pax tibi, Turo, potentissime omnium „regum (caliginis)".

t) I. 264. 19. ܓܪ̈ܡܐ ܠܝܬܠܗ ܕܡܝܘܬܗ ܕܩܛܡܐ ܘܡܝܐ ܐܦ ܕܬܚܘܬܗ ܩܛܡܐ ܗܘܘ ܘܕܡܝܢ ܠܥܢ̈ܢܐ „ossibus ille destitutus, cinerique simi„lis: quomodo aqua, ipsi subjecta, etiam cinerea, nec nubibus dis„similis".

u) I. 156 3. ܒܐܬܪܗ ܐܬܡܠܝ ܒܠܒܘܫܗ ܘܗܘܐ ܡܠܝܐ ܕܥܠܡܐ ܐܬܙܝܥ ܒܡܪܪܬܐ ܒܝܫܬܐ – ܦܠܛ ܓܘܪܢܐ ܚܡܝܡܐ ܕܡܬܚܡܡܐ ܠܢܘܪܐ ܘܐܡܪ – ܐܩܘܡ ܐܣܩ ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܚܫܘܟܐ ܘܒܒܪܩܐ ܕܝܩܪܐ ܕܕܩܢܝ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܡܩܦ ܒܚܒܠܝ ܢܘܪܐ ܐܫܓܪ ܘܪܘܪܒܢܐ ܡܢ ܟܘܪܣܝܗܘܢ ܐܫܕܐ „in suo loco se suo indumento „explevit, mundique explementum evasit, commotusque bile mala, „effudit eructans calorem aestuantem, igni similem, atque dixit: „surgam ascendens e loco caliginis, fulmineque mei decoris meae „barbae adjuncto, toti mundo, meis funibus circumdato, incendium „conflabo, magnatesque suis thronis dejiciam";

Appellatio autem ܩܪܩܘܡ *Karkum* etiam huic adjecta I. 264. 16. Unde & eam, quæ Orci (Plutonis), generatam fuisse, quis sibi facile persvaserit.

ܟܪܡܠܐ *Karmelo* (H. כרמל, *jugum*, viridibus pascuis abundans) vocatus ille Mons, quem Septem Stellares una cum Duodecim Stellaribus conscenderunt, ibi ope artis suæ obscuræ perniciem generi humano, sibi autem telluris imperium paraturi x).

ܟܘܫܛܐ *Kuschto* i. e. *Veritas*, Vitæ Primæ nuntia, eaque missa, quæ ope epistolæ, ab hac acceptæ, Genium Fetahil præmoneret, ut a cohorte lapsa se caveret III. 6. 20.

ܠ

ܠܝܠܝܬܐ *Leljoto* (H. לילות Jes. 34. 14) proprie *Laniæ* s. *Striges*, nocturnæ aves, improprie *Larvæ*, spectra nocturna, etiam poëtis *Alatæ mulieres* vocata Boch. Hie.

---

x) I. 208. 3. ܝܬܒܝܢ ܢܚܪܫܝܐ ܒܟܪܝܐ — ܘܐܡܪܝܢ ܢܩܘܡ ܘܢܟܪܐ ܟܪܝܐ ܘܢܪܡܝܢ ܒܓܘܗ ܢܪܩܐ — ܘܢܐ ܢܥܒܕ ܘܢܐܚܘܕ ܠܟܘܠܗ ܥܠܡܐ ܐܬܐ ܕܪܚܡܬܐ ܕܚܡܪܐ ܢܥܒܕ ܘܢܐܚܘܕ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܒܪܘܝܐ ܐܬܐ ܕܪܚܡܬܐ ܠܟܠܐ ܢܥܒܕ ܘܢܙܝܥ ܠܟܘܠܗ ܥܠܡܐ „sedentes, hi praestigiisque usuri, dicebant: surgentes fossam paremus, atque, mentâ in eam injecta, magice agendo, totum mundum capiamus. Capiamus totum mundum ope ebrietatis, cupidineque vini arcane illata, hujus etiam vi totum mundum concutianus“.

roz. II. p. 832. Quod itaque nomen melius per *Larvas*, inferorum umbras, quam, ut verti II. 196. 7 & alibi, per *Dæmonissas*, vertetur.

ܠܒܒܬ *Lebbat* per Sync. ܠܝܒܬ *Libat* (ex להב *inflammavit*) cum prænomine ܐܣܛܪܐ *Astro* i e. *Stella*, cognomen est *Spiritus Venerei* I. 54. 3. Deaque hæc pulchritudinis & amoris, generis autem humani per irritamenta libidinis corruptrix I. 54. 8. I. 98. 5. Vide supra ܐܠܦܩܝܬ, & infra ܪܘܗܐ ܕܩܘܕܫܐ.

ܠܘܝܬܢ (H. לויתן *serpens*, *crocodilus*, *draco*) appellatus pater Martis, *Nerig* nominati, *Abdolo* cognominati II. 104. 13. II. 100. 10, cujus vero mater Spiritus fuit II. 104. 11. Vinctusque ille, quamdiu mundus sibi constabit. Qui autem sub ejus finem, & quidem Sofo bar Burzan regnaturo (hunc Fratres Jovis in throno Fatahilis, splendore Solis, Lunæ, Siderumque ipsi dato, collocabunt), fræno oris sui soluto, non modo Septem, Duodecim & Quinque Stellares, sed etiam cujuscumque generis Dæmones & Dæmonissas devorabit III. 94. 1 seq.

ܠܚܝܕܪܐ (Syr. ܠܚܝܕܝܐ) *Singularis* appellatus etiam Anusch F. Schetel F. Adam, a Vita Prima, Domino celsitudinis, procreatus Genius y). Qui vero & ipse Genios

---

y) II. 136. 19. ܡܢܘ ܐܬܐܪ ܕܗܘܐ ܦܪܘܩܐ ܠܚܝܕܪܐ ܕܢܨܒܗ ܗܘܐ ܩܕܡܐ ܠܢܨܒܗ ܐܢܐ ܗܘ ܠܚܝܕܪܐ ܕܗܘܐ ܐܬܐܪ ܕܢܦܩ ܢܨܒܗ ܗܘܐ ܦܘܩܕܐ

procreavit z). Sicut nec minus hi Genii Filii Vitæ Primæ appellati, jubente hac, Genium ejusdem nominis, cum præ-nomine autem Rabi Taljo II. 108. 16, unumque Geniorum apud Jurbo versantium II. 76, 20, procrearunt a).

ܠܒܘܢܐ *Lebonæ* (coll. Ch. לחין *melodia, modulatio*; Ar. لحن *cantu usus, modulatus fuit*, لحان *cantans concinne*) verisimiliter eædem quæ *Sirenes*, monstra marina, partim virgines partim volucres, fictæ meretrices, voce aut tibia hominem quemcumque transeuntem ad naufragium & stuprum deducentes II. 196. 8. Dubiumque, annon *Lucina*, Proserpinæ cognomen, inde etiam originem acceperit.

ܠܛܝܪܐ *Latire* (coll. Syr. ܠܛܪ *cecinit*) item species *Sirenum*; quas vero, discriminis caussa, per *Laras* (coll. *Lara*, nympha Tyberina, jussu Jovis, ad inferos per Mer-

---

„Me (Anusch cfr. lin. 16.) vocarunt Genium magnum, praestan-„tem, Lehdojo (i. e. Singularem), suique juris, qui etiam ipse se „sui juris, Dominum justum, suique juris ac constantem vocavit".

z) II. 166. 10. ܡܢ ܡܪܐ ܕܪܘܪܒܐ – ܩܕܡܘܗܝ ܗܘܐ ܠܗܕܝܘܝܐ ܡܪܐ ܟܫܝܛܐ ܕܩܕܡܘܗܝ ܗܘܝ ܒܢܝܐ ܦܪܝܫܝܐ ܕܚܝܐ ܩܕܡܝܐ „a Domino celsitudinis exstitit Lehdojo, „Dominus justus, sicut ex hoc Filii peculiares Vitae Primae exsti-„terunt".

a) II. 108. 1. ܢܦܩܘ ܠܗܢܘܢ ܥܘܬܪܐ – ܡܪܐ ܕܪܘܪܒܐ – ܠܗܕܝܘܝܐ ܡܪܐ ܟܫܝܛܐ „Genii hi exierunt, jubente Domino celsitudinis, ad „patentem Jordanum, et procrearunt Lehdojo, Dominum justum".

curium ducta, ut inter Nymphas Stygias constitueretur), reddere licebit.

ܡ

ܡܐܢܐ ܣܕܐ *Mano Sado* (ex ܡܐܢܐ *instrumentum* & ܣܕܐ *cippus*, ab Ar. سد *occlusit* ostium, *obstruxit* viam) *Ergastularius* animam quamcumque impiam, corpore suo egressam, & illius ergastulum, itinere in sedem lucis suscepto, transituram, suppliciis varii generis afficit *).

ܡܘܗܪ ܘܪܘܫ ܘܪܐܣܬ *Muhr & Rusch & Rast* tria totidemque Geniorum cognomina, suam cujusque virtutem indicantia; sed Persicæ originis; quippe quæ ducta, illud a مهر *mihr* i. e. *luminare* seu *Sol* seu *Luna*, quo *Aebel* (ab عبل *nituit*, de quo infra), istud a روش *ordo*, *series*, quo Schetel (a שתל *plantavit*, *ordine collocavit*, de quo item infra), hoc a راست *rectus*, *justus*, *verus*, quo

*) III. 170. 11. [illegible] „Abiit anima, exploratura ergastulum, quod tenebat Mano „Sado. Exuens vero hic, flagellans, damnans judicio sine judicio „(i. e. saeve) animas reas, flagro ignis veneficas caedens, easque ut „reptilia ori fornacis injiciens". Cfr. III. 174. 2. 180. 2. 182. 6. 184. 14. 188. 1.

Anusch (ab אנש, انسان *mansvefactum animal, homo*, de quo supra) appellatus est b).

ܡܚܡܕ ܒܪ ܒܙܙܬ ܥܪܒܝܐ (lege [illegible]) *Mahamad bar Bezbat Arbojo.* i. e. *Mahamad prædo Arabs* (ducto ܒܙܙܬ ex Syr. ܒܙܙ *diripuit*, mutato ז in cogn. ܙ) vates omnium ultimus, orbique universo sæve atque omnis in religionis oblivionem seu contemtum imperaturus c).

ܡܐ ܣܝܘܐ *Me Sejave* (ex ܡܝܐ *aqua*, & Ch. סחה *natavit*, Syr. ܣܚܝܐ *natatio*, Ar. ساخ *immersus fuit* pes in lutum, *subsedit in fundo*, سواخية *multum, copiosum lutum*, unde Gr. Στυξ, inde στυγεω, *Aqua Stygia*, ut apud Tibullum, eademque quæ *Styx atra*, *Stygius Orcus*, *Stygius lacus*, *Stygia palus*, *Stygiæ tenebræ*, & *nigra Tartara* apud

---

b) II. 210. 14. ܗܒܝܠ ܫܬܝܠ ܘܐܢܘܫ ܗܢܘ ܡܘܗܪ ܪܘܫ ܘܪܣܛ „Aebel, Schetel, et Anusch, id est Muhr, Rusch, et Rast".

c) I. 116. 2. [illegible] (lege [illegible]) [illegible] „post omnes Prophetas Propheta e terra surget. Venturus autem „ille Propheta Arabs, in omnes gentes regnaturus. Augescetque in „mundo tum oppressio. Tamen post hanc dominationem, qua mun„dus tumultuose insurget, non alius in mundo Prophesa vaticinabi„tur: religioque Numinis ex terra tum tolletur".

Virgilium. Neque hæc diversa a fluvio Indianorum infernali Yamuna, quo animas impias ad orcum (situs ille ad verticem mundi australem, sicut paradisus ad ejus australem fingitur) devehi, memoria est (Mus. Borg. Vel. Cod. MSS. p. 236 seq.). Eaque est locus, niger & exitiosus d). Quocirca ܡܝܐ ܣܝܘܐ verba, collato Ch. סיואה *Sivæum* vestimentum a loco dictum, ubi nigris semper utebantur vestibus, minus recte per *Aquam Nigram* ubique a me translata fuerunt.

ܡܠܐܟܐ *Malaki* (H. מלאך) *Angeli*, sive *Boni*, qui ܡܠܐܟܐ ܕܙܝܘܐ *Angeli splendoris*, ܡܠܐܟܐ ܕܢܗܘܪܐ *Angeli lucis*, & ܡܠܐܟܐ ܕܬܘܫܒܚܬܐ *Angeli hymni*, sive *Mali*, qui ܡܠܐܟܐ ܕܢܘܪܐ *Angeli ignis*, ܡܠܐܟܐ ܕܚܣܘܪܐ *Angeli defectionis*, ܡܠܐܟܐ ܕܚܣܘܢܐ *Angeli defectionis* appellati: I. 14. 18. I. 24. 20. I. 46. 14. I. 64. 8. I. 152. 20.

---

d) II. 206. 4. ܕܡܫܬܪܝܐ ܢܗܪܐ ܕܐܙܠ ܠܥܠܡܐ ܕܚܫܘܟܐ ܡܝܐ ܣܝܘܐ ܐܡܬܩܪܝܠܗ ܕܐܟܘܡܐ ܕܗܘܢ ܡܝܐ ܣܝܘܐ - ܘܐܢܫ ܠܐ ܡܫܬܝܐ ܡܢܝܗܘܢ - ܗܘܢ ܕܪܬܚܝܢ ܘܡܬܟܫܟܫܝܢ ܕܗܝܐ ܡܬܪܬܚܝܢ ܡܝܬ ܘܠܗܘܢ ܕܫܬܝܢ ܡܢܝܗܘܢ ܡܬܒܫܠܝܢ ܠܟܠܗ ܕܥܒܪܝܢ ܒܓܘܝܗܘܢ ܠܐ ܕܡܪܝܚܝܢ ܗܘܐ ܡܢܟܐ ܚܝܠܗ ܡܫܪܝܐ „torrens, qui „ad mundum caliginis tendit, Aqua Sivaea, quia nigra Aqua Sivaea „est, vocatur. Nec inde quisquam bibere poterit. Spumansque illa, „ebulliens, et huc, illuc agitata: morituro, qui inde biberit, et, qui „eam intraverit, coctivo. Nec aliquis odorem ipsius odoratus fu„erit, cujus robur non inde penitus solvetur".

ܡܠܘܐܫܐ *Malvaschi* i. q. Syr. ܡܠܘܐܫܐ *Signa Zodiaci.* Quod vero vocabulum per errorem, collato Syr. ܠܚܫ, & in Codice & in ejus Lexidio per *incantatores* redditum est. Epitheton hoc Duodecim Stellarium: quibus, Zodiaco ipsis viritim per Septem Stellares diviso, plurimum mali originem debet e).

ܡܢܕܐ ܕܗܝܐ *Mando di heje* (probabiliter ex ידע *scivit*, Ch. מדעי, littera נ pro Dagesch substituta, *sciens*) cognominatus *Præco* s. *Nuntius Vitæ*, qui nominatus *Javar*. Qua autem appellatione item Gens Nasaræa ܡܢܕܝܐ *Mandoji*, Syr. ܡܢܕܝܐ *Mandai* dicta, innotuit I. 2. 6. 10.

ܡܐܢܐ *Mano* (ex מון *species, idea, similitudo*) i. e. *Imago* divinitatis, nomen, quo appellatur 1 Rex lucis f);

---

e) I. 226. 2. ܫܒܥܐ ܫܒܝܚܝ ܡܠܘܐܫܐ ܠܬܪܥܣܪ ܦܠܓܘܢܝܗܘܢ ܡܘܬܐ ܠܥܠܡܐ „Septem Stellaribus Signa Zodiaci inter Duodecim Stellares (non „ut redditum est se) partitis, illata fuit mors in mundum“. II. 204. 13. ܫܒܝܚܐ ܡܠܘܐܫܐ ܕܡܢܗܪܝܢ ܒܥܠܡܐ ܗܢܘܢ ܕܢܗܘܪܐ ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܢܗܘܪܐ ܕܢܦܫܗܘܢ „Stellae Zodiacales in mundo quidem illuminatae: quae tamen, utcumque luci praepositae, splendorem per se non habent“. III. 94. 14. ܢܐܟܠܘܢ ܠܫܒܥܐ ܫܒܝܚܐ ܘܬܪܥܣܪ ܡܠܘܐܫܐ ܘܚܡܫܐ ܡܕܒܪܢܝܗܘܢ „devorabit Septem „Stellares, ac Duodecim Zodiacales, ut et Quinque Stellares, eorum „duces“.

f) I. 130. 12. ܗܘܐ ܦܪܝܫܐ ܡܢ ܦܪܝܫܐ ܗܘܐ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢܗ ܗܘܐ ܡܐܢܐ ܪܒܐ ܕܐܝܩܪܐ „fuit per se Ferho (Supremum

2 Aeon quisque ab eo procreatus g); 3 Anima humana h).

ܡܢܘܢܝܐ *Menunæi* forsitan *Manichæi*, gens, cui Manes, sui conditor, nomen fecit. Tulit hic legem, ut quisquis suæ sectæ de nomine Electi bene mereri vellet, non solum carne, ovis, lacte, pisce omnis generis, potuque inebriante, sed etiam conjugio & Venere abstineret; quo autem præcepto improbam turpemque cupidinem incendit magis, quam compescuit. Sic etiam *Menunæi* in fœdam libidinem maximopere projecti fuerunt i).

---

„Numen), ut et fuit per se Ajar (ejus Pleroma); sed ex„stitit Mano, Dominus gloriae".

g) I. 130. 14. ܗܘܘ ܡܢܗ ܡܢܐ ܢܗܘܪܐ ܪܘܪܒܐ ܕܠܝܬ ܐܬܩܢܗܘܢ ܟܒܝܪ ܢܗܘܪܗܘܢ „ab illo (Rege lucis) exstiterunt alii Ma„ni, iique Magnates praestantissimi, quorum splendor excellens, et „lux magnifica est".

h) III 192. 17. ܡܢܐ ܐܢܐ ܕܚܝܐ ܪܒܐ ܒܬܒܝܠ ܡܢܘ ܐܫܪܝܢܝ — ܘܒܓܘܦܐ ܦܓܪܐ ܡܢܘ ܪܡܝܢܝ „Aeon sum Vitae Summae. In tellure „quis me collocavit? in truncum corporeum quis me misit". Cfr. Liturgias sequentes, de migratione animae, etiam ibi ܡܢܐ Aeon appellatae, agentes.

i) II. 86. 9. ܡܫܡܝܢܐ ܕܡܢܝܐ ܘܐܢܫܘܬܐ ܒܪܡܫܗܘܢ ܡܫܠܡܝܢ ܘܡܕܡܢܝܢ ܘܡܬܒܠܠܝܢ ܠܡܥܒܕ ܘܢܚܬܘܢ ܒܡܕܡܢܝܢ ܠܡܣܒܐ ܘܡܫܡܠܝܢ lin. 15. — ܟܠܝܠܐ ܐܢܫܐ ܘܡܫܡܠܝܢ ܘܡܣܡܟܝܢ ܠܟܠܝܠܐ ܕܙܢܝܘܬܐ (Feminae), „coronis lasciviae ac scortationis in capite positis,

ܡܩܝܡܐ *Mekajmo* i. e. *Oeconomus*, nomen cum prænomine ܐܬܪܐ *Utro* (i. e. *Genius*) Vitæ Secundæ additum k).

ܡܪܓܙܐܝܠ *Margazil* (ex ܪܓܙ *commotus*, *iratus fuit*, & ܐܝܠ *potens*) unus quatuor Custodum, qui regi caliginis Ur ab occasu sui ergastuli attenderent. Ceteri fuerunt ܥܙܐܝܠ *Azazil*, ܥܙܙܐܝܠ *Azazjoil*, & ܬܩܦܐܝܠ *Takfil*; qui nominati, ille & iste ab ܥܙ *fortis*, hic vero a ܬܩܝܦ *potens*: addito intensive singulis, primo & alteri ܐܝܠ *potens*, tertio autem ܝܐܝܠ ex H. יאל *voluit*, *sibi proposuit* I. 308. 1.

ܡܪܘܡܝܐ vide ܐܪܘܡܐ.

ܡܪܐ *Moro* nomen Montis vide ܫܘܪ.

ܡܪܐ ܕܒܝܬܐ *Moro di bajto* i. e. *Præfectus* s. *Curator fabricæ* mundanæ: quo titulo honoris innotuit, non modo Aebel Zivo I. 208. 15, qui creatione universi, quam Fetahil inchoaverat, perfecta, ܡܪܐ ܕܥܠܡܐ *Dominus mundi* item

---

„nudatisque in stultitiam pectoribus, ut et laciniis in impudentiam „accisis, captivant filios hominum et prosternunt. Vocatique hi „Spiritus Electi".

k) I. 132. 9. ܩܡܝܨ ܚܝܐ ܩܕܡܝܐ ܒܕܡܘܬܗ ܕܡܪܐ ܕܡܢܐ ܕܡܢܗ ܗܘܐ ܘܒܥܐ ܒܥܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܐܫܬܟܚ ܕܢܗܘܐ ܐܬܪܐ ܡܩܝܡܐ ܕܗܘܐ ܩܪܝܐ ܚܝܐ ܬܢܝܢܐ „Vita Prima, componens se in similitu„dinem Domini Mano, a quo exstiterat, variaque precatione utens, „primâ obtinuit, ut existeret Genius Oeconomus (irrepsit per „errorem in nostra versione Demiurgus) qui Vita Secun„da a Vita Prima appellatus est".

vocatus est I. 210. 8, sed etiam Sebelmaj II. 30. 17. II. 32. 2, qui una cum Nedbaj tuendo Jordano præpositus fuit.

ܡܪܐ ܕܪܘܒܬܐ *Moro dirabuto* i. e. *Dominus celsitudinis*, ex Netubto s. Netufto (de qua infra) natus l), neque hic a Vita Summa diversus m); qui Geniis habitacula, 444 ad suam dextram, 366 ad suam sinistram, condidit, iisque singulis non modo mille & octagies mille myriades Geniorum assignavit, sed & duo custodes præposuit I. 240. 11; sicut etiam Nuntium Vitæ Aebel Zivo ejusque duos fratres Schetel & Anusch in Jordano aquæ vivæ baptizavit, i. e. nomini Vitæ Summæ (Regis lucis) initiavit I. 242. 12.

---

l) II. 106. 9. ܡܢܗ ܗܘܐ ܡܪܐ ܕܪܘܒܬܐ ܡܪܗ ܕܟܠܗܘܢ ܥܘܬܪܐ „a Netufto exstitit Dominus celsitudinis, Dominus omnium Geniorum. I. 242. 16. ܡܪܐ ܕܪܘܒܬܐ ܐܡܪ ܒܪܝܫ ܡܝܐ ܢܦܩܬ ܘܒܪܝܫ ܡܒܘܥܐ ܕܚܝܐ ܐܬܪܡܝܬ ܠܟܐ „Dominus celsitudinis dixit: in principio aquae exii, „in principio scaturiginis Vitae huc me contuli“; i. e. cum Vita triplex ex Jordano existeret, ego sui ordinis Vita Summa exstiteram.

m) I. 236. 11. — ܟܕ ܢܣܒ ܚܝܐ ܩܕܡܝܐ ܒܗܘܢ ܠܡܬܠ ܫܡܐ ܕܫܠܝܚܐ ܗܘܢܘ ܠܟܝܠܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܐܠܦܐ ܐܠܦܝܢ ܫܢܝܐ ܩܕܡܘܗܝ ܕܡܪܐ ܕܪܘܒܬܐ „cum induxisset Vita Prima (h. l. Summa) in animum „dare nomen Nuntio Vitae, Aebel Zivo hic vocatus est, ut et idem „per mille mille annos coram hoc Domino celsitudinis vixit“. I. 4. 10. ܡܘܕܝܢ ܘܡܨܠܝܢ ܠܡܪܐ ܕܪܘܒܬܐ ܡܠܟܐ ܪܒܐ ܕܢܗܘܪܐ „confitendo orandeque Dominum celsitudinis, Regem summum lucis, prosequuntur“.

ܡܫܚܐ ܒܪ ܥܡܪܐ *Mescho bar Amro* (lege [illegible] ex H. עמרם) Moses, propheta Spiritus ; qui ab Adunaj (Sole) in monte Sinai electus, ipsi sacrum piaculare instituit, qui vero piæ fraudis a súa & Israëlis gente (*Abortivi* quoque hæc vocata) accusatus, ut & Ibrahim, ejus conditor, & circumcisionis auctor, mendacii ab hac delatus fuit n).

ܒ

[illegible] s. [illegible] II. 196. 8, duo vocabula, quæ, collato Ar. نول *arripuit, abstulit*, Syr. [illegible] *afflixit, vexavit*, illud per *Exactores*, hoc per *Apparitores*, reddita fuerunt. Quæ vero, ut & in Lexidio Cod. Nas. observatum est, reddenda per *Numina rustica*, scil. unum, coll. Syr. [illegible], per

---

n) I. 88. 9. [illegible] „existet gens Abortivorum, quae, sacrifi„cio pingui animalis generis oblato, suoque sanguine in sanctuario „per circumcisionem effuso, hunc sanguinem faciei allidens ori illi„net. Denegabit vero haec Mosem, prophetam Spiritus, qui legem ei „attulit, arguetque mendacii domum Ibrahimi, qui τὸ Adunaj (Solis) amans, seque, ut a suo patre distinguatur, circumcidens, „mundum inops peragrabit“.

*Incubos*, qui ruricolis pro Dæmonibus, pudicitiæ matronali insidiatoribus, habiti sunt (August. de Civit. Dei. Rosin. Antiqu. Rom. p. 184), alterum, coll. H. נואל *stulte egit*, Ar. نال *incessit commoto capite, corporeque agitato*, per *Saltatores* s. *Histriones*, qui Orientalibus stultescere visi, Satyrisque s. Faunis lascivis, Nympharum amatoribus, comparandi.

ܢܒܘ *Nebu*, H. נבו, Syr. ܢܒܘ, (ex נבא *divinavit, nuntiavit*) *Mercurius*, Chaldæorum Deus Jes. 46. 1, tertius Septem Stellaris, etiam nominatus ܡܫܝܚܐ ܕܓܠܐ *Messias mendax* o), veteris veræque religionis & ipse *) & per suos Dæmones corruptor p). Tamen, ut Mercurius Latine *Nuntius*, *Interpres*, ita etiam hic Nasaræe *Scriba*

---

o) I. 54. 4. ܕܡܦܟܪܝܢ ܒܠܦܘܠܚܢܐ ܩܕܡܝܬܐ „in falsum interpretans „cultum Dei antiquum".

*) I. 212. 1. ܠܢܒܘ ܡܠܟܘܬܗ ܣܟܘܠܬܢܘܬܐ ܘܗܘܝܘܗܝ ܡܪܝܐ ܕܢܟܝܠܘܬܐ ܡܠܟܘܬܗ ܝܗܒܬ ܛܒܠܐ ܘܐܡܒܘܒܐ ܕܒܗ ܬܫܬܒܝܢ ܒܪܝܬܐ „tributa fuit τῳ „Nebu prudentia, ut et ipsi, domino calliditatis constituto, tympana „cum tibiis, quibus captivae ducerentur creaturae, tributa sunt".

p) I. 54. 9. ܫܐܕܐ ܕܢܒܘ ܡܫܝܚܐ ܒܢܟܠܐ ܢܦܠܝܢ ܥܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܡܫܬܒܩܝܢ ܡܢ ܒܬܝܗܘܢ - ܘܡܛܘܪܐ ܘܡܕܒܪܐ ܡܬܛܠܠܝܢ - ܘܙܪܥܗܘܢ ܥܠ ܐܓܪܬܗܘܢ ܫܕܝܢ „Daemones Nebu Messiae, fraude praecipi„tes in filios hominum ituri, efficient, ut hi ab eorum aedibus se„parati, et per juga ac deserta errantes, suum semen per sua feme„ra effundant".

*sapiens* appellatus est q). Quemadmodum hic & Indiane non modo conditor legum, hominumque censor celebratur, censoria virga instructus (apud Virgilium Aen. IV. quoque *virgam carpit*), sub hac forma in templo Indiano Jagarnat, & quidem in loto sedens, actionibusque hominum intentus (Mercurius item Chinensis librum, quem manibus tenet, fixis oculis inspiciens repræsentatur), sed etiam Saturni *Consiliarius* & *Scriba*, utpote Soli primo Indianorum Deo proximus, Deorumque *Nuntius* & *Magister viatorum*, utpote Planetis orbem circa Solem monstrans, dicitur (Mus. Borg. Vel. Cod. MSS. p. 9. 67. System. Brahm. p. 235), animis vero eorum, quibus optime discendi quam honeste vivendi ratio potior fuit, cruciandis in suo carcere præpositus r). Cujus autem de cultu apud Sabios

---

q) III. 176. 2. ܣܦܪܐ ܕܕܘܟܪܢܐ ܥܠ ܐܝܕܗ ܡܫܬܠܡܐ ܥܠ ܢܝܫ ܣܦܪܗ ܩܕܡܝܗ ܘܥܠ ܒܬܪܗ ܩܪܐ ܗܘܐ ܘܐܡܪ ܡܛܪܬܐ ܕܝܠܝ ܕܒܥܝܢܝܗܘܢ ܘܚܙܝܢ ܘܒܐܕܢܝܗܘܢ ܘܫܡܥܝܢ ܒܦܘܡܗܘܢ ܘܩܪܝܢ ܒܠܒܗܘܢ ܘܝܕܥܝܢ ܛܒܬܐ ܠܐ ܥܒܕܝܢ (Scriba hic) „ex libro memoriali, suam in „manum dato, vae! vae! illi libro praescriptum, postscriptum, re„citans, dixit: ergastulum hoc meum est eorum, qui, utcumque „videntes oculis, audientes auribus, vociferantes ore, cordeque sci„entes, nihil honesti faciunt“.

r) III. 176. 5. ܡܛܠܝܢ ܒܓܘܗ ܕܡܛܪܬܐ ܕܡܚܢܩܝܢ ܒܡܚܢܩܐ ܘܢܘܪܐ ܘܝܩܕܐ ܥܕ ܠܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ „obumbrant se in hoc „carcere, qui affligendi occidione, igne et ardore, usque ad diem „judicii“.

ita Muhammed Abi Taleb *) *Templum Mercurii, si species ejus externa spectetur, sexangulum, si interna, quadrangulum est* **) *: effigiatis in quovis ejus muro formosis pueris, ramos, item bracteas, encomio Mercurii inscriptas, manu tenentibus. Quod vero in medio templo erat solium, scala quatuor graduum id circumdatum: totidemque portis ipsum delubrum, quarto die hebdomadis,*

---

*) هيكل عطارد هو مسدس الشكل في جوف مربع مصور
الجدران بصور الغلمان الحسان بايديهم قضبان وصحايف
مكتوبة بتمجيده فبوسط هيكله كرسي علي اربع
درج. مستديرات له اربعة ابواب واذا كان يوم الاربعا
والكاتب في شرفه اتوه ومعهم شاب كاتب اسمر متادب
ثم يزيلون عقله ويخرسونه ويمثلونه قدام الصنم ويقولون
ايها الرب الظريف جيناك بشخص مثلك وبطبعك
فتقبل منا. ثم يقسمون جسم ذلك الشاب قسمين طولا
ويربعونه ويرفع كل قطعة علي خشبة وتضرم فيها
النار حتي يحترق هو الخشب ثم يضربون برماده
وجه الصنم *

**) Habueritne duplex haec templi forma aliquam necessitudinem, altera cum sex disciplinis, quas Budha Indianis, Hermes Aegyptiis, et Mercurius Graecis tradidisse fertur (System. Brehm. p. 158), altera cum statuis quadratis, quas Graeci Romanique in compitis civitatum Mercurio posuerunt (Hofm. Lex. Univ. sub voce Mercurii), judicent eruditi.

*visoque Scriba* (i. e. Mercurio), *hoc aditum. Pietatisque tum erat, juvenem scribam fusci coloris* ***) *sed politioris humanitatis, secum ducere, eundemque, hausto vino de mente sua deturbatum, in conspectu idoli sistere, voto hoc persoluto: venimus, Domine generosissime, coram cum homine, qui tuum vultum moremque refert, & quem a nobis accipias. Quo facto, & illius corpore adolescentis per longum in duas partes diviso, atque his iterum dimidiatis, suoque singulis ligno injectis, succendere ignem, combustique cineribus faciem idoli conspergere, sacramentum fuit* ****). Nasarais vero infamis

---

***) „Effinxere, refert Anton von Dalen (Schediasm. de „Consecr. Ethn.) eum juvenem formosum, non tamen fucatum „et comptum, sed nativa quadam virtutis specie, vultu hilari, acri„bus oculis, in basi quadrata, quae stabilitatis ac firmitatis figura „est. Unde τετραγλωχον Quadratus" a Leonide appellatur. (Anthol. L. I. Epig.) Etiam fuscus in Vocabulario Amarasinha celebratur: neque aliter coloratus in sacello Indico Musei Borgiani, et in templo Indiano Jagarnat exhibetur (Mus. Borg. Cod. MSS. p. 9. 68). Sicut etiam solatus et perustus, cum ceteris Planetis Soli vicinior sit, a Poëtis fingitur (Dict. Poët. Stephan. p. 393).

****) Mercurio victima arietis caesa antiquitus apud Indianos fuit: cujus vero vicem subinde quae hominis etiam explevit (Lib. cit. p. 70. 71). Quod de aliis etiam gentibus valet. Immolatos huic Deo etiam homines a Gallis fuisse, testatur Cyr. Lentulus Germ.

hic habitus, ne malitia ejus videretur, in occulto collocatus fuit *****).

ܢܒܙ (scribe ܢܒܚܙ) *Nebhaz* H. נבחז, idolum Avæorum 2 Reg. 17. 31. canem ingentem, cavæ columnæ impositum, specie referens; cujus vestigia in Syria, & quidem in monte edito, divinitati illi sacrato, nec nisi trium fere horarum itinere a Beryto procul in via Tripolin versus sito, manent (Iken. dissert. de Nibohaz idolo Avæorum). Origo autem vocis נבח *latravit* cum ז parag., ut Syr. ܐܬܢܒܚܙ ex ܢܒܚ: qua non alia formæ idoli congruentior. Neque posthæc de vera ejus lectione l. c. (occurrit etiam in qui-

---

c. 6. p. 165. Et Corn. Tacitus (Annal: L. 13. c. 57) de Cattis: „exitio fuit, quod victores diversam aciem Marti et Mercurio sa„cravere, quo voto equi, viri, cuncta victa occidioni dantur". Idem (Mor. Germ. c. 9) de Germanis: „Deorum maxime Mercurium „colunt, cui certis diebus humanis quoque hostiis litare fas habent".

*****) I. 224. 1. ܩܢܝܐ ܕܗܘܐ ܠܢܒܘ ܬܒܪܬ ܘܬܒܪܬ ܟܠܝܗ ܕܗܘܝܐ ܒܐܝܕܗ ܐܫܠܡܝܘܢ
ܠܛܥܘܬܗ ܓܠܝܬܗ ܒܟܢ ܕܡܚܘܝܐ ܒܥܠܡܐ ܒܫܠܛܢܗ ܠܡܚܙܝܗ ܕܠܐܬܚܙܝܐ ܕܡܘܬܗ
ܒܥܠܡܐ ܟܣܝܬܗ ܠܟܘܟܒܐ ܒܝܫܐ ܚܪܡܬܗ ܘܪܡܝܬܗ ܡܢ ܟܘܪܣܝܗ
ܐܝܟ ܕܬܒܪܬ ܠܚܘܡܪܝܬܐ ܕܚܪܨܗ ܠܟܘܟܒܐ ܒܝܫܐ ܟܡܝܬ
„quam Nebu habebat, fistulam fregi, fractaque quae in sua manu „erat tibiâ, ejus errores detexi, ut etiam, monstrata sua in mundo „impotentiâ, illius speciem, ne sua imago in mundo videretur, ob„texi, atque stellam maleficam, devotam, suo throno dejeci, sicut „et, fracto lumbi sui amuleto, infelix hoc sidus obscuravi".

busdam Codicibus נבחן) disputabitur. At vero horrendus, qui hac significatus fuit, rex infernalis: posito ipsius throno ad telluris i. e. lucis & caliginis confinium, sed imo acherontis fundo pedibus substrato s). Quibus facem præferent Jes. 66, 1. השמים כסאי והארץ הדם רגלי, Act. 7. 49. Ὁ ȣρανος μοι θρονος. ἡ δε γη ὑποποδιον των ποδων μȣ. Neque pigebit afferre, quæ Plato in Axiocho ex sententia Magi Gobriæ memoriæ prodidit: *animam, postquam a corpore sit exsoluta, in ignotum quendam locum subterraneo discedere recessu, in quo Plutonis sit regia nihilo minor, quam aula Jovis. Terra enim mundi medium tenente ambitum ejus esse globosum, cujus alterum quidem semiorbem Dii superi acceperint, inferi alterum.* Rudis vero illa (hæc Indianorum fides), indigesta, globosa, rebusque mundi ingens materia, fovente Supremo Numine instar ovi

---

s) II. 50. 12. ܢܒܙ ܗܝܠܐ ܡܪܐ ܕܚܫܘܟܐ ܩܘܪܝܐ ܪܒܐ ܕܐܬܪܗ ܒܐܪܥܐ ܟܠ
ܬܒܠܐ ܕܢܓܝܠ ܘܪܓܠܘܗܝ ܘܡܫܝܢܝܢ ܠܬܚܬܝܬܗ ܘܠܣܘܦܝܗ ܕܬܗܘܡܐ ܟܠ
ܡܚܝܢ ܒܓܠܠܐ ܕܡܝܐ — ܘܗܘܢ ܙܢܝܬܐ ܕܡܫܡܫܢ ܠܗ ܕܠܐ ܡܢܝܢ
„Nebaz hajlo Dominus ille caliginis: polo ingenti suae regionis „orbem terrestrem contingente; ipsius autem pedibus ad ima tartara, orasque eorum extremas, volvente percussas fluctu, pertingentibus; ipsique innumerabilibus praeterea scortis inservientibus". Sensus loci obscuri accuratius sic expressus. Cfr. III. 172. 12, ubi vero pro ܩܘܪܝܐ ܕܚܫܘܟܐ corrupte ܕܩܘܫܛܐ scriptum mihi videtur. Idem utriusque de cetero sensus.

rupta fuit, sed ita, ut ejus pars suprema septem cœlos, media septem continentes, & infima septem maria constitueret. Mundique ut ovi duplex etiam vertex: unus septentrionalis & paradisi, qui stellifer & sublimis, alter australis & orci, qui cæcus & infra cœlum & sidera cadens. Quemadmodum, qui averno patet, aditus vasta minacique gurgite, cui Yamuna nomen, interceptus est (Mus. Borg. Vel. Cod. MSS. p. 235. Syst. Brahm. p. 163). Neque alia Nasaræis persvasio t).

ܢܕܒܝ *Nedbaj* & ܫܠܡܝ *Schelmaj* duo nomina, illud ex נדב *spontaneus, liberalis fuit*, alterum ex שלם, *integer, perfectus fuit*. Quæ totidem Jordani Custodum II.

---

t) II. 204. 17. ܠܓܪܒܝܐ ܡܥܠܝܐ ܩܪܝܢܠܗ ܘܬܝܡܢܐ ܡܟܝܟܬܐ ܩܪܝܢܠܗ ܐܡܛܘܠ ܕܒܪܝܐ ܕܚܫܘܟܐ ܒܡܟܝܟܬܐ ܥܡܪܝܢ ܒܬܝܡܢܐ ܘܟܪܟܐ ܬܒܝܠܐ ܡܚܝܪܟܠܗ ܠܡܬܒܠ ܘܟܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܝܡܐ ܣܘܦܐ ܕܟܠܗ ܕܓܪܒܝܐ ܕܡܚܣܪܝܢܠܗ ܠܡܝܐ ܚܝܐ ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܢܗܘܪܐ „septentrionem ut „sublimem vocant, sic meridiem humilem appellant. Nam creatu„rae caliginis in humili ad meridiem degunt. Ambit vero univer„sum orbem mare magnum colluviei. Excepta tamen pars sua septen„trionis. Quam aqua viva nulli privabunt. Quippe quae ex loco lu„cis orta. II. 206. 10. ܡܦܪܫܝܢܐ ܒܬܒܝܠ ܒܢܝ ܡܢ ܕܒܪܡܬܐ ܕܟܬܝܒܐ ܗܘ ܙܗܝܪ ܘܡܢ ܕܒܡܟܝܟܬܐ ܐܟܡܝܢ ܗܢܘܢ ܐܟܘܬ ܘܕܡܘܬܐ ܕܣܢܝܐ ܐܟܘܬ ܕܝܘܐ „discreti terricolae. Qui in orbe sublimi de„gunt, ii nitidi, qui vero in humili, ii nigri, suaque specie ut Dia„boli abominabiles".

ܢܘ

78. 10. Iique baptismo lucis in flumine hoc aquæ vivæ præfuturi; iidem vero, habita dignitatis ratione, ut Vitæ Primæ, Secundæ & Tertiæ postpositi, ita Geniis Aebel, Schetel & Anusch, atque Filiis familiæ vivæ ac splendidæ præpositi II. 208. 9. Quin & Schelmaj perinde ac Aebel Zivo ܡܪܐ ܕܙܝܘܐ *Dominus* s. *Præfectus fabricæ* mundanæ vocatus est II. 30. 17. II. 32. 2. Imperatum vero huic suoque sodali, utrique in globo nubium versanti, ut parentem generis humani ejusque posteros vera religione Numinis imbuerent u).

ܢܘ *Nu* (H. נוח), ejusque uxor ܢܘܪܝܬܐ *Nurajto* (ex Aram. נוריא *ignis*, ut *Pyrrha*, Deucalionis uxor, quæ cum suo marito genus humanum reparasse dicitur, a πυρ id,) pari modo, genereque humano aquis deleto, hujus restauratores appellati x). Digna etiam memoratu hæc apud

---

u) II. 280. 21. ܕܒܥܢܢܐ ܪܡܝܬܐ ܟܣܝܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܫܪܝܢ „qui in nu-„be sublimi, secreta, prima versantes". II. 254. 8. ܘܫܟܢܘܢ ܒܪܘܫܐ ܘܗܘܘ ܠܗܘܢ ܠܐܕܡ ܘܠܕܪܕܩܘܢ ܕܢܒܘ ܒܪܟܬܐ ܘܗܘܘ ܠܗܘܢ ܡܪܒܝܢܐ ܕܢܣܒܘܢ ܡܢ ܟܬܒܐ „ii Adamo Socii constituti: qui eum „ejusque posteros, tradita ipsis scripturâ sacra, et quavis pro-„speritate bearent, et doctrina mundi praestantissima conforma-„rent".

x) I. 96. 1. ܟܡܕܒܠܗ ܠܒܪܐ ܗܢܬܐ ܘܟܝܪܐ ܐܟܝܪܐ ܕܟܡܠܘܢ ܘܟܡܣܟܠܬܐ ܠܒܫܘܢܗ ܕܡܘܗ ܠܒܢ ܡܢ ܕܘܡܝ ܟܦܪܐ ܘܢܘܪܝܬܐ ܐܢܬܬܗ ܘܫܡܫ

Epiphanium fabula (contra Gnost Sect XXVI): *Hanc Noriam dicunt esse Noë uxorem. Vocant autem Noriam, — ut sane per interpretationem Pyrrhæ nomen faciant, Noriam hanc ipsam appellantes. — Græci dicunt, Deucalionis uxorem Pyrrham appellari. Deinde caussam proponunt — quod cum noluerit sæpe cum Noë in arca versari, ipsam consedisse in arca, eamque incendisse.* Alia vero appellationis istius ratio ex ipso Codice Nasaræo peti poterit. Jussa fuerat illa uxor a suo marito, ut librum ejus memorialem in ignem conjiceret. Quem vero cum comburere nollet, ipse hunc combustum in aquam demersit y).

---

ܘܦܩܕܝ ܘܡܝܬܐ ܦܓܪܐ ܕܢܦܫ ܐܠܡܐ ܡܣܬܐ ܕܢܗܪܐ ܢܗܦܩܘܢ ܘܡܢ ܢܘܚܘܢ ܢܘܪܝܬܐ ܒܥܠܡܐ „praescriptum huic generationi, ut corpora moriantur, animae vero in lucem ascendant, praeter Nu virum et Nurajto „ejus uxorem, item Schum, Jamin et Jafet, filios τȣ Nu, qui a „morte aquae liberabuntur, et a quibus mundus excitabitur".

y) II. 58. 12. ܩܡ ܕܢܢܘܟܬ ܘܩܪܐܠܗ ܠܐܢܬܗ ܢܘܪܝܬܐ ܘܐܡܪܠܗ ܐܬܝܬܠܝܢ ܐܫܟܝܢ ܫܩܘܪܝܢ ܡܠܝܢ ܒܢܘܪܐ ܘܣܦܪ ܕܟܘܪܢܝܢ ܬܡܥܘܢ ܒܡܝܐ - ܐܡܪܐ ܕܢܢܘܟܬ ܛܥܝܐ - ܘܒܪܐ ܕܡܠܟܐ ܐܝܟ ܗܟܢ ܗܘܝܐ ܡܣܬܥܬܐ ܘܩܡ ܕܢܢܘܟܬ ܐܠܝܢ ܫܩܪܐ ܠܐ ܒܢܘܪܐ ܘܣܦܪ ܕܟܪܢܐ ܒܡܝܐ ܛܡܫ „surrexit Denanukt (i. e. Nu, vide supra) vocataeque suae uxori „dixit: mihi has literas sumtas igne combure, librumque hunc me„um memorialem in aquam demerge. Respondit: Denanukt er„rat. An filius regiae stirpis sic nugatus est? Surgens tum Dena„nukt ipse has literas igne combussit, librumque hunc memorialem „in aquam demersit".

ܢܘܢܐ *Nuno* i e. *Piscis* Zodiacalis, animalis cujusque reptilis & noxii procreator *).

ܢܛܘܒܬܐ *Netubto* s. ܢܛܘܦܬܐ *Netufto* (ex נטף *stillavit, guttatim fluxit*) proprie *stilla, stacte*, improprie Princeps domina, ex Jordano, omnium primo, maximo, i. e. Vita Summa s. Rege lucis (vide ܡܢܐ), cui scintillanti omnis splendor originem debuit, ante creaturas lucis generata, Dominique celsitudinis mater z).

ܢܡܪܘܣ *Namrus* (verisimiliter ex ܢܡܪ *inflammavit*, unde ܐܬܢܡܪ *inflammatus fuit*. Ch. נברשא *lucerna*. Syr. ܢܘܗܪܐ *ardor*. Ar. نبراس *lucerna*) cognomen *Spiritus*

---

*) I. 232. 21. ܩܠܐ ܕܐܡܪ ܢܘܢܐ ܕܡܢܗܘܢ ܢܘܢܐ ܦܫܘ ܗܘܢ ܗܘܢ ܢܘܢܐ ܘܒܠܗܘܢܐ ܗܘܐ ܦܫܘ ܟܘܠ ܕܪܚܫܐ „voce, quam Piscis pro„tulit, exstiterunt Pisces, Delphini vero, omneque quod repta„bundi generis maleficum fuerit".

z) II. 106. 6. ܡܢܐ ܕܦܫܘ ܡܢܗܘܢܐ ܕܐܝܘܐ ܘܡܢܗܘܢ ܡܢܕܐ ܕܟܘܠ ܘܡܢܗܘܢ ܗܘܐ ܡܢܕܐ ܗܘ ܕܟܠܗܘܢ ܡܢܕܐ ܘܡܢ ܗܘܐ ܡܢܕܐ ܦܪܫ ܢܛܘܦܬܐ ܡܪܬܐ ܟܣܝܬܐ ܡܢܟܣܝܬܐ ܕܦܫܘ ܡܢܐ ܕܪܘܡܬܐ „exstite„runt a Mano scintillae cujusque Jordani intimi" (i. e. splendoris aetherei primi, ut I. 144. 2. ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܢܗܘܪܐ ܐܝܪ ܐܝܬܐ ܗܘܐ „a Rege lucis aethereus splendor exstitit), sicut ab his Jordanus „omnium Jordanorum maximus" (i. e. Aethereus splendor, quovis alio major) „exstitit, et ab hoc Jordano (i. e. Splendore) in me„dium prodiit Netubto, domina occulta, aeterna, quae procreatrix „Domini celsitudinis fuit".

*Venerei*, sicut, quæ duo ejus cetera sunt, unum *Lebbat* ex ܠܗܒ *inflammavit*, alterum *Hamamet* ex חמם *incaluit*, ducta sunt I. 156. 3. 16. I. 180. 14. Quibusque item ܐܡܐ ܕܥܠܡܐ *Emo di olmo* i. e. *Mater mundi* additum est II. 296. 6.

ܢܨܒ *Nesab*, ܥܢܢ ܢܨܒ *Anan Nesab*, & ܢܨܒܐ *Nasbo*, tres Genii, ab Aram. & Ar. נצב *plantavit*, *erexit*, *elevavit*, nominati: alteri etiam ܥܢܢ *nubes* prænomine addito. Ratioque appellationis, quod, ut eorum primum & secundum in cœlo nubilo (vide ܥܢܢܐ) apud Jurbo (i. e. Solem) fulgurantem & tonantem (vide ܪܥܡܐ) versari II. 76. 20 sq., sic tertium in loco lucis habitaculum suum habere, memoria est II. 278. 17. Ambiguum vero, an ultimus differat ab illo Genio ejusdem nominis, qui sæpius in migratione animi ad superas sedes memoratus *Restaurator* redditus est III. 198. 11. 202. 1. 18. 206. 1. 17. Neque certum, annon primus & secundus iidem, qui Nesab & Anan Nesab Zivo, ex Familia Vitæ oriundi I. 204. 6, habendi sint.

ܢܪܝܓ *Nerig* ex Aram. נרגא *securis*, *hasta*. Ar. per antithesin مريخ proprie *sagitta longior*, *quatuor instructa alis*, *qua longissime jaci solet*, improprie *Mars planeta*; auctum vero inde Ch. נרגל *genus viminis*, *un-*

*de fit funis, flagellum,* quali Deus ille armatus fingitur, nominatus *Mars, hasta & flagello* munitus *), & cognominatus ܥܒܕܠ *Abdolo* (vide supra). Neque dubito, quin נרגל 2 Reg. 17. 30, Cuthæorum Deus, pro eodem Numine habendus sit. Magnaque hujus sævitia: cui & vim ipsius Angeli furentes ministrant a). At vero de illius cultu apud Sabios ita Muhammed Abi Taleb b): *Tem-*

---

*) I. 212. 7. ܠܢܪܝܓ ܘܗܒܠܗ ܙܝܢܐ ܠܡܥܒܕ ܩܪܒܐ ܒܥܠܡܐ „tributa fuerunt τῳ Nerig arma, quibus bellum in mundo fa„ceret".

a) I. 112. 18. ܫܐܕܐ ܕܢܪܝܓ ܦܝܪ ܓܢܒܐ ܒܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܒܓܢܒܘܬܗܘܢ ܡܫܬܠܚܝܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܐܝܟ ܠܝܛܐ ܘܦܬܟܪܐ ܥܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܡܫܬܪܚܝܢ ܘܡܫܬܠܚܝܢ ܠܥܪܛܠܝܐ „Diaboli Nerigenses dimittent fu„res in filios hominis, quorum furto filii hominis nudabuntur: si„cut et Furiae et Spectra filios hominis invadent, furioseque ad nu„dum spoliabunt".

b) هيكل المريخ مربع الشكل وسايره احمر اللون بالدهان والسنورة وبه الاسلحة معلقة وفي وسطه مقعد علي سبع درج فوقه صنم من حديد وبيده سيف وبيده الاخري راس معلق بشعره والراس مخضوب بالدما ويأتونه يوم الثلاثا ويكون المريخ في شرفه وقد لبسوا الاحمر وتلطخوا بالدما وبايديهم خناجر وسيوف ومعهم رجل اشقر نمش احمرا بيض الراس من شدة الشقرة والصهوبة فيدخلوه في حوض مملو من الزيت ومن

*plum Martis forma quadratum, specieque sui sive pigmenti sive velaminis rubrum; hujus etiam armis ibi suspensis. Cujus vero idolum inprimis memorabile. Fictum id ferro, solioque septem graduum medio in templo impositum. Quod etiam una manu gladium, altera caput, crinibus prehensum cruentumque, tenens ibi cernitur. Ipsique hic honos. Ducitur die Martis, & quidem quo momento ejus stella verticem cœli contingit, ab hujus cultoribus, sanguine, cujus colorem vestis illorum quoque imitatur, tum adspersis, sicamque singulis gestantibus, homo, adspectu habituque haud dissimilis, ad piscinam, ejusque in aquam, sic medicaminibus varii generis infectam, ut ipsius caro, cutis subito putrescat, mergitur. Corpusque per anni spatium paxillis firmatum ibi manet. Cujus autem quod reliquum fuerit, confecto hoc tempore, coram Dei simulacro sistitur, nuncupatis his votis: Numini tuo horrendo, cæ-*

---

ادوية تعفن اللحم والجلد بسرعة ويشدونه باوتاد في
قعر الحوض مغمورا بالما المذكور مدة سنة فاذا
انقضي الحول جاوا الي راس ذلك المغمور فانتزعوه
عن البدن بعروقه واغصانه واتوا به الي الصنم وقالوا
ايها الرب الشرير الطايش تحب القتل والخراب
والحريق وسفك الدما قربنا اليك ما يشبهك فتقبل
منا واكفنا شرك وشر ارواحك ويزعموا ان الراس
يكلمهم بما يصيبهم في سنتهم من خير ومن شر ❖

*deque & desolatione, incendio & sanguinis effusione gaudenti, sacrificium hoc, iræ tuæ piaculum, nec tui dissimile, offerimus, propitiusque id accipias Quin & mentem hostiæ, quæ ejus cranio inesse credebatur, tanquam futuri, sive boni sive mali, præsagam & prænuntiam, colere moris fuit.* Pœnam vero suæ tyrannidis ex Nasaræorum opinione subiit *).

ܣܗܪܐ? *Sehro* sync. ܣܝܪܐ? *Siro*, antith. ܣܝܢ? *Sin* (Aram. סהרא s. סיהרא) *Luna* Septem-Stellaris I. 54. 4. I. 98. 1. II. 98. 16, candore, quem a suo marito accepit, nitens c).

---

*) I. 224. 8. [illegible] „Stellam Nerig securi percutiens, sui cultores abscidi, ejusque cul„toribus et sacrificulis hoc dedi, ut foeditatem sui testatam in mun„do facerent".

c) II. 260. 11. [illegible] „vir, qui candorem ei dederat, ei dixit: „vestes tibi candoris obtuli, ut per eas caligo fabricae mundanae, illucesceret. Obtecto Solis splendore, tuus candor oriatur; „atque, concumbente suae uxori viro, adspergine tua, et te teste, „semen effundatur".

Eaque concubitus cujusque vigil testis. Qui vero, ut felix, hac sive curvata in cornua, sive ex æquo divisa, sive orbe pleno lucente, ita, hac non apparente, infelix d). Gentique Abortivorum, qua non alia fœdior & flagitiosior, inde origo e). Malefica autem Luna & ipsa f), & per suas Dea-

---

d) II. 260. 19. [illegible] „uno die per mensem me abscondo, radiisque meis me involvo. Si „autem, quo tempore illi radii mihi desunt, uxores earum viris „concumbentes conceperint, surdi, leprosi, et manibus pedibusque „carentes figurae prodibunt.

e) II. 98. 16. [illegible] „Voce, quam Luna protulit, orti sunt „Abortivi, abortum facientes, foetumque excutientes, item leprosi et leprosae,„.

f) II. 98. 18. [illegible] „illa amplificat et „minuit, exaltat et humiliat, evehit et demittit, praecidit mensu„ram aetatis, destruit annos, omnemque naturam animarum in er„rorem inducit. Ita et, quae inde ortae Chimaerae, eae devotae, foedae, feminas, viros invadentes, Bajvazik (de his vide plura „p. 28) appellatae sunt".

stras *). Quocirca ea quoque punita, speciem ignis, splendore suo exuto, accepit g).

ܣܘܦܬ *Sufat* (coll. סוף *finitus fuit*, Ch. ספת *finitum est* Dan. 4, 10. סוף Deut. I. 1, locus, ut opinatur Aben Esra, idem qui סופה Num. 21. 14, urbs ad extremitatem Maris rubri) regio infima s. extrema caliginis, quam Spiritus Venereus, Adamo simul cum Hava creato, perniciem eis machinans, petiit h).

ܣܚܪܝ *Sobri* (ex Aram. סחר, Ar. سحر *circumiit* sive *negotiandi* sive *incantandi* caussa; unde H. סחרים

---

*) I. 212. 4. [illegible] ,,tributa fuit Lunae vis noxia, qua nihil non noxii exstitit".

g) I. 222. 19. [illegible] ,,Lunam flagris caesam specie sua ,,spoliavi, eâque, quae ignis consumentis, indui".

h) II. 74, 3. [illegible] ,,ubi Adam cum sua uxore Hava exstiterat, Spiritus Venereus in ,,Sufat regionem infimam, locum exitiosum et infimum caliginis, de- ,,scendens, Spiritusque hic pollutionis ac profluvii ope cantilenae ,,Diabolicae lumbos Havae accingens, dixit: erunt tempora, quibus ,,spectati beneficentia occidendi in vincula ducentur, ita ut eorum ,,ne unus quidem in lucem ascensurus sit".

Gen. 23, 16. *negotiatores*, sed Jes. 47. 15, *errones*, quales olim Fatidici) genus Dæmonum, quod vero redditum ubique per *Incantatores* forsitan melius reddetur per *Errones* (sicut etiam שטן *Delator* quæstioni, unde venisset, respondit: משוט בארץ ומהתהלך בה *perecurri & peragravi terram* Job. 1, 7), qui coronario, pistorio opere I. 200. 18. I. 202. 7, humanæ cupidinis blandimento, homines decipere, corporibusque eorum obsessis, eorum animas quoque afflixerunt i).

ܣܛܢܐ *Sotoni* (ex H. שטן *adversarius fuit*, vel potius H. שוט, Ar. شاط *circumiit*, transl. *circumegit* flagellum, unde شيطان proprie *Erro*, improprie *Flagellator*, Σαταν Gr. dictus) genus Dæmonum, qui impetu in homines facto, vescuntur eorum carne; eorumque sanguinem bibunt I. 114. 1; sicut etiam Apostoli quosdam, crimine nefario accusatos, Satanæ castigandos & excruciandos tradiderunt 1 Cor. 5. 5.

ܣܡ ܓܘܦܢܐ *Sam Gufno* (ex H. סם *aroma*, *suavem odorem spirans*, Aram. סמא *pharmacum*, res salutifera, Ar. سم id.) *Vitis fragrans*, in sede Vitæ Summæ vigens III. 68. 1.

---

i) I. 54. 13. ܛܥܝܐ ܗܠܝܢ ܦܓܪܐ ܘܡܠܒܫܝܢ ܢܦܫܬܐ ܕܠܐ ܢܩܒܠܘܢ ܠܗܘܢ ܠܐܡܚܠܢ „Errones illi, assumtis hominum corporibus, etiam animas eo„rum, qui hos non exceperint, stringent".

ܫܡ ܙܝܘܐ *Sam Zivo* (ex שם proxime memorato & ܙܝܘܐ *splendor*) appellatus Genius, quo non alius dignitate & virtute prior k). Ideoque hic magnifice a Vita Summa ornatus, Geniisque ceteris cujuscumque ordinis præpositus fuit l). Qui vero idem, qui Javar, cor Vitæ, hujusque sui patris consiliator, gratia & auctoritate plurimum valens m).

---

k) II. 36. 5. ܫܡ ܙܝܘܐ ܡܪܐ ܡܚܒܒܐ ܩܕܡܝܐ ܘܬܩܝܦܐ ܕܝܬܒܐ ܡܫܡܫܬܗ ܥܠ ܡܐܐ ܫܬܝܢ ܘܫܒܥܐ ܥܠܡܐ ܪܘܪܒܐ ܪܡܐ ܕܢܗܘܪܐ „Sam „Zivo, Dominus dilectus, primarius et fortis, cujus majestas 167 „mundos maximos altisssmimos lucis, inhabitat".

l) II. 264. 19. ܐܫܘܝܘܗ ܠܗ ܫܘܬܦܐ ܥܘܬܪܐ ܕܟܝܐ ܕܢܗܘܪܗ ܕܠܐ ܢܬܒܨܪ ܫܘܥܝܐ ܒܡܫܟܢܗ ܘܐܠܒܫܘܗ ܠܒܘܫܐ ܕܫܒܥܐ ܘܠܒܘܫܐ ܕܙܝܘܐ ܘܢܗܘܪܐ ܘܐܝܩܪܐ ܘܐܩܝܡܘܗ ܥܠ ܓܙܒܪܗ ܘܥܠ ܐܬܪܐ ܘܥܠ ܫܒܛܐ ܘܥܠ ܝܪܕܢܐ ܘܥܠ ܡܫܡܫܬܐ ܕܟܠ ܐܬܪ ܘܥܠ ܥܘܬܪܐ ܘܥܠ ܙܝܘܐ ܕܢܗܝܪ ܒܐܬܪܗ „Socios ei constituerunt Paciferes puros, ue conversatio in suo ha- „bitaculo ipsi deesset. Quem etiam, veste septemplici, veste splen- „doris, lucis et gloriae ei data, thesauro suo praefecerunt, ut et Ge- „niis, Sceptris, Jordanis, Majestatibus cujusque loci, Aeonibus mi- „tibus, accensoque in suo loco splendori praeposuerunt".

m) II. 228. 5. ܝܘܪ ܠܒܐ ܕܚܝܐ ܩܕܡܝܐ ܕܝܬܒ ܒܫܟܝܢܬܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܥܘܬܪܐ ܕܗܘ ܡܠܟܐ ܠܚܝܐ ܐܒܘܗܝ ܡܠܟ ܕܫܦܪ ܠܗ ܘܐܩܪܝܘܗ ܫܡ ܙܝܘܐ ܘܐܫܡܥ ܥܘܬܪܐ ܠܡܫܡܥܬܗ „Javar; cor Vitae „Summae, in Aulis prope Genios omnes habitans, qui Vitae, suo „parenti, quod ipsi placeret, faciendi consilium dederat, hic Sam „Zivo etiam vocatus, alloquendo Genios item sui audientiam fecit".

ܫܡܐ ܡܢܐ ܫܡܝܪܐ *Sam Mano Semiro* (item ex סמם prædicto, ܡܢܐ *Aeon*, & Ch. סמר *clavo firmavit* vitem) vocatus Aeon, titulo etiam ܓܘܦܢܐ ܪܒܐ ܕܟܘܠܗ ܚܝܐ *Gufno Rebo di kule heje* i. e. *Vitis Domina omnis sanitatis*, & quem tertium a Vita Prima, Secunda & Tertia, ac secundum a Jufin Jufafin, Johannes Babtista precibus fatigavit. II. 28. 20.

ܫܡܐ ܫܡܝܪ ܙܝܘܐ *Sam Semir Zivo* (etiam ex סמם & סמר, addito ܙܝܘܐ *splendor*) Genius, qui, ut confinia creaturarum superiorum & inferiorum definiret, jussus, ܬܐܘܪܝܐܝܠ *Tavriel* quoque vocatus, nec a Javar diversus fuit n).

ܫܡܐ ܦܪܚܐ ܚܘܪܐ *Sam Ferho Hevoro* (pariter ex סמם sæpius nominato, ܦܪܚܐ *ales*, & ܚܘܪ *albus, candidus fuit*)

---

n) II. 226. 18. ܐܡܪܝܢܠܗ ܡܢܐ ܠܬܐܘܪܝܐܝܠ ܕܗܘ ܝܘܪ ܡܬܩܪܝܐ · ܫܡܐ ܫܡܝܪ ܙܝܘܐ ܩܘܡܗ ܘܐܡܪܝܢܠܗ ܐܙܠ ܐܩܝܡ ܡܬܚܘܡܐ ܐܫܬܐ ܚܝܬܐ ܕܙܝܘܐ ܘܢܗܘܪܐ ܠܐ ܡܢ ܒܪܝܬܐ ܕܝܠܢ ܪܒܬܐ ܕܗܘܝ ܥܠܝܐ ܘܒܪܝܬܐ ܕܚܝܐ ܬܢܝܢܐ ܕܬܚܬܝܐ ܠܡܬܠ ܠܐ ܬܚܘܡܐ ܕܐܬܪܐ ܕܗܢܐ ܬܗܘܐ ܐܡܝܬܐ ܗܘ ܬܚܘܡܐ ܘܬܗܘܐ ܬܚܘܡܐ ܘܬܗܘܐ ܟܝܠ ܠܐ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ „Genio Tavriel, appellatione Javar, item Sam Semir Zivo cognito, dixit: abi, constitue terminum „ignis vivi, splendoris et lucis inter creaturas nostras maximas „superiores, creaturasque Vitae Secundae inferiores; sicut jam „ad hujus loci limitem aquaeductus fiat terminus, omnibusque creaturis mensura definiatur".

vocatus Genius, cujus luce lucens, quæ facies suæ omnis familiæ est o). Neque dubito, quin Horus, etiam Aegyptiis Sol dictus, sui appellationem hinc acceperit.

ܣܘܡܟܐܟ *Sumkak* (ex Aram. סמק *rubuit* ut sanguis, talique colore, qualis Septem Stellaribus tributus. T. I Præf. Inde סומקק *Sardius*) appellatur (quod mirum, nullo lucis & tenebrarum facto discrimine) non solum ܩܝܢ *Kin*, domina caliginis, quam quoque matrem rex ejus Ur habuit p), sed etiam mundus quidem splendidus, quem Aebel Zivo, tartara invisens, petiit q).

ܣܢܕܪܝܘܝܣ *Senderjaves* (incertæ originis, nisi hæc fuerit Ch. שׁרריה *fæces*, unde forsitan Pers. زرند *infernus* suam duxit) vocatur orci fluctuantis profundum r).

---

o) I. 322. 13. ܐܢܦܝܗܘܢ ܢܢܗܪܝܢ ܘܡܢܗܪܢܝܬܐ ܡܢ ܕܗܝ ܕܗܘܐ ܠܣܡ ܦܪܚܐ ܗܒܪܐ „facies eorum illuminabit, lucens ipsa plus eâ, quae Filio„rum τῷ Sam Ferho Hevoro est.

p) I. 270. 4. ܩܝܢ ܕܡܬܩܪܝܐ ܣܘܡܟܐܟ ܡܪܬܐ ܕܡܢ ܓܙܪܗ ܕܩܝܢ ܐܡܐ ܕܐܘܪ ܡܢ ܩܕܡ ܒܪܝܬܗܘܢ ܕܟܠܗܝܢ ܕܚܫܘܟܐ „Kin, cognomina„ta Sumkak i. e. Rubicunda. (Minus commode nomen „hoc Sardius redditum) domina, ex stirpe illius Kin, quam „matrem Ur habuit, ante creaturas omnes caliginis generata“.

q) I. 270. 9. ܣܠܩܬ ܠܥܠܡܐ ܕܒܗ ܒܪܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܥܡ ܣܘܡܟܐܟ ܡܪܓܢܝܬܐ ܪܒܬܐ „ascendi ad mundum, creaturis sublimibus cultum, „nenque a Sumkak, margarita ingenti, adeptum“.

r) I. 24. 6. ܡܬܛܠܠܐ ܘܐܙܠܐ ܘܫܐܢܐ ܘܡܬܦܟܐ ܡܢ ܐܝܟ ܠܣܢܕܪܝܘܝܣ. ܘܩܪܒܗ (aqua) „erravit huc et illuc obumbrata, in-

ܫܝܢܘܝܣ *Sineves* (etiam incertæ originis, forsitan ex Ch. סין *lutum*, quasi *Stygia palus*, aut ex Ar. شام *niger, infaustus fuit*, unde Ch. משׁימנא Dæmon *damnificus*, coll. H. שׁמם *desolavit*, Sam. שׁאם id.) nomen quoque orci. Neque a Lat. *Summanus*, cui flumina nocturna fuerunt tributa, hoc formâ differens. Quocirca ejus aqua, sitienti regi caliginis parata s), vi autem ignis a Fetahil injecti concreta t), etiam nigra appellatur u).

---

„quieta, saliens, se invertens, nec volventibus in Senderjaves fluctibus dissimilis. I. 250. 9. [illegible] „unus Daemon exsiluit ex Senderjaves, regione caliginis infima". Ubi vero [illegible] pro [illegible] legendum videtur.

s) I. 164. 18. [illegible] „loco strepentis vivi ignis, ipsique „resonae aquae vivae et laetae, quae grati odoris, plurimaeque bonitatis est, colluvies aquae **nigrae** tibi sitienti potui erit".

t) I. 184. 2. [illegible] „admistus ignis „vivus medio abysso fuit. Spiramentoque, quod vivi ignis erat, pulvis ex regione Sinevas excitatus est. Qui vero pulvis in locum „**averni** cecidit: obstructis tum marium omnium faucibus, composito in tranquillum quovis gurgite, **abyssoque** per casum hujus **pulveris** in aquam concreto.

u) I. 140. 17. [illegible]

ܫܪ *Sar* & ܫܡܝܪ *Smir*, duo Genii mites & dilecti. Iique nominati, ille a Syr. ܫܟܝܪ *inspector*, hic a Ch. סמר *clavo firmavit, servavit, custodivit*, unde סמריאל nomen *Angeli*, portis Gehennæ præfecti. Quos vero tertium, velut Genios Javar & Hatito primum, atque Juschamin & Scahr Zivo (de quo infra) secundum, Nebat procreavit II. 218. 19.

ܫܪ *Sar* & ܫܪܘܢ *Sarvan*, duo Genii illustres, iique nominati, ille a Syr. ܫܟܝܪ *inspector*, hic a ܡܣܟܪܢܐ *curator*; qui jussi ab Aebel Zivo fuerunt, ut discordiam, inter Solem ceterosque Septem-Stellares ortam, tuerentur x).

ܫܪܛܢܐ *Sertono* i. e. *Cancer* Zodiacalis, serpentium venenatorum procreator *).

---

„vidi portam caliginis, et cancellos regionis Sinevis, ut et aquam „nigram inter hos cancellos bullientem ac discurrentem".

x) I. 314. 19. ܐܠܝܬܝܢ ܫܒܝܚܝܐ ܡܫܬܠܛܝܢ ܠܫܪ ܘܫܪܘܢ ܘܐܦܩܕܬܝܢ ܕܗܕܐ ܫܒܝܚܝܐ ܗܘܐܒܝܗ ܐܢܛܪܘܢ ܠܫܡܫܐ ܕܗܘ ܡܠܟܝܗ ܐܚܝܐ ܩܫܝܫܐ ܐܗܘܐ - ܘܐܬܟܪܝܬܝܢ ܒܥܝܗܘ ܕܦܪܩܒܬܐ ܘܐܢܗܘܢܗ ܠܠܒܫܐ ܠܫܒܥܐ ܘܩܡܝ ܠܐܠܗܐ ܡܢܐ ܒܡܪܟܒܬܐ „ubi discordiam inter illos Septem-„Stellares excitaveram, vocatis Sar et Sarvan praecepi, ut hanc „discordiam tuerentur, Solis tamen, qui discordiae princeps, natu-„que grandis frater erat, socii futuri. Sicut hos etiam, mundum „in vacuo per 360000 a. illuminaturos, in suo quemque curru col-„locavi".

*) I. 232. 8. ܩܠܐ ܕܫܪܐ ܫܪܛܢܐ ܕܩܡܐ ܚܝܘܐ ܟܒܝܐ - ܕܐܬܠܘܝܗ ܠܟܢܝܫܗ ܟܠܗ ܠܥܠܡܐ „voce, quam Cancer protulit, quaevis bestia, in spiram „se colligens, exstitit, quae mundo plurimum mali attulit".

ܣܛܪܘܢ *Sctarvan* (ex ܣܛܪ *obtexit*) arbor umbrifera in sede Vitæ Summæ vigens III. 68. 1.

ܐ

ܐܒܠ ܙܝܘܐ *Aebel Zivo*, Genius, quo non alius post Vitam major aut prior. Primusque ille ex iis tribus, qui *Socii* (ܐܚܘܢܐ) Adami vocati, hunc ad pietatem & virtutem instituerent: ceteris duobus, Anusch, de quo supra, & Schetel, de quo infra, appellatis. Qui vero nominatus, opinor, non ex הבל *vapor, vanitas* (etymon tanto Genio indignum), sed sive ab חֹבֵל *gubernator* pec. *nauticus* Jon. I. 6, sive ab ܐܒܠ *albicans* pec. *saxum*, ex عبل proprie *contorsit funem ab arbore, foliis una cum cortice nudata & albescente*, improprie *albus fuit*. Ratioque etymi utriusque in promtu; illius I. 20. 4. 10. y) ubi *Dominus terræ* vocatur; hujus I. 216. 7. z) ubi *gaudens splendore* dicitur. Verisimilior tamen, quæ posterior: nomini *Aebel* item *Zivo* i. e. *splendore* adjecto. Quamquam magni non refert, nomen hocce ܗܒܠ an ܐܒܠ transscriptum fuerit. Promiscue enim Nasaræe & Samaritane ܗ & ܐ literæ in usu fuerunt. Genii autem hujus Aebel Socii fuerunt Schetel &

---

y) I. 204. 10. ܐܒܠ ܡܪܐ ܕܐܪܥܐ ܕܒܪܝܬܐ ܚܙܝܘܗܝ ܘܕܚܠܘ „Aebel, Dominus terrae, quo viso, creaturae timuerunt".

z) ܐܒܠ ܒܙܝܘܗ ܚܕܝ „Aebel splendore gaudet".

Anusch. Nomineque ut illius, qui Adami non modo animæ creandæ, sed etiam corpori velando interfuit a), honoris caussa filium, sic istius nepotem, & hujus pronepotem Adami appellatum fuisse b), haud minus probabile est.

ܥܘܬ ܪܘܚܐ *Avat Rubo* (ex עות *pervertit*, & ܪܘܚܐ *Spiritus*) cognomen, Spiritui etiam Venereo, utpote matri meretricum, dominæ caliginis, heræque scortorum innummerabilium, additum c). Tenenturque ejus ergastulo cruciandi,

---

a) II. 120. 15. ܐܬܐ ܐܘܬܪܐ ܡܫܪܗܒܐ ܕܗܝܐ ܫܕܪܘܗ ܠܗ ܘܐܪܡܝܗ ܠܐܕܡ ܘܚܘܐ ܐܢܬܗ ܕܪܒܝܬܐ ܘܡܢ ܕܦܬܚ ܐܕܡ ܥܝܢܗ ܘܚܙܐ ܠܗܝܒܠ ܙܝܘܐ ܐܬܚܝ ,,venit celer ille Genius, quem Vita ad eum miserat, ,,et Adamo suaeque uxori Havae vim propagandi injecit. Quo facto, ,,Adam, oculis apertis, et in Aebel Zivo conjectis, vivere coepit". Cfr. sq. II. 122. 9. ܗܘܐ ܟܕ ܥܒܪ ܗܝܒܠ ܐܡܪ ܠܐܕܡ ܘܠܚܘܐ ܐܢܬܗ ܐܠܒܫܐ ܘܩܪܐ ܐܢܘܢ ܘܟܣܐ ܦܘܠܚܢܗܘܢ ,,transiens Aebel dixit: Adamum ejus- ,,que uxorem Havam vestiam. Iisque advocatis, eorum pudenda ob- ,,texit".

b) II. 122. 14. ܗܘܐ ܠܗ ܠܗܝܒܠ ܒܪ ܐܕܡ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܚܘܐ ܗܝܒܠ ܒܪ ܐܕܡ ܡܬܩܪܐ ܗܘܐ ܘܐܝܬ ܠܗ ܒܪܐ ܠܗܝܒܠ ܫܬܝܠ ܫܡܗ ܘܗܟܢܐ ܠܫܬܝܠ ܐܘܠܕܗ ܒܪܐ ܐܢܘܫ ܫܡܗ ,,Filius Adami, ex Hava natus, Aebel bar Adam appellatus fuit. Qui ,,Abel etiam filium, cujus nomen Schetel, suscepit. Quomodo et ,,Schetel filium, cujus nomen Anusch, generavit".

c) II. 52. 7. ܥܘܬ ܪܘܚܐ ܐܡܗܘܢ ܕܥܠܡܝܐ ܡܚܒܠܢܝܬܐ ܐܡܗܘܢ ܕܙܢܝܬܐ ܡܪܬܐ ܕܓܘܝܐ ܕܚܫܘܟܐ ܕܬܘܚܐ "Avat Spiritus mater puellarum ,,corruptricium, mater meretricum, domina interioris, quae caligi- ,,nis est, testudinis".

quot palam in squalorem & pietatem compositi, intus mala libidine flagrarunt d). Sicut & una cum his ab illo Spiritu ceterisque Septem-Stellaribus in orco pœna repetetur e).

ܥܝܪ *Ir* i. q. Syr. ܥܝܪܐ *Iro* nomen Angeli tutelaris, etiam Gabriel appellati, Spirituique Venereo oppositi f).

ܥܠܓܝܐ *Algi* genus Dæmonum, quod coll. H. עלוקה, Ar. علقة, redditum est *Sanguisugæ*, I. 202. 7; sed, coll. Ar. عولق, forsitan *Libidinosæ* reddendum, utpote ibi cum ܢܝܕܐ *Incubi*, ܫܝܕܢܐ *Incantatores* (de quibus supra), & ܙܢܝܐ *Meretricantes* (de quo infra) constructum. Constructum vero II. 196. 12, cum ܡܘܡܝܐ *Mutis*, ܫܘܪܕܬܐ *Surdastris*, ܕܘܩܐ *Surdis* Dæmonibus, *Balbi* ex H. עלגים vertendum id putavi.

---

d) III. 186. 14. ܡܛܠܠܝܢ ܒܗ ܒܝܬ ܡܛܪܬܐ ܨܝܡܐ ܘܨܝܡܬܐ ܨܝܡܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܒܕܝܢ ܘܡܫܕܝܢ ܨܠܘܬܐ ܕܟܕܒܐ ܗܢܘܢ ܕܟܦܢܝܢ ܠܚܡܐ ܠܐ ܐܟܠܝܢ ܘܨܗܝܢ ܠܡܝܐ ܠܐ ܫܬܝܢ ܘܝܬܒܝܢ ܒܐܒܠܐ ܘܡܣܦܕܢܐ ܢܘܚܐ „obumbrant se in ejus ergastulo jejuni et jejunae, jejunium iniquitatis agentes, preces mendacii fundentes, qui esurientes panem non edunt, sitientes aquam non bibunt, et qui in luctu et lamentis sedent".

e) II. 42. 20. ܬܐܟܘܠ ܘܡܬܥܛܢܢܐ ܘܡܬܓܫܫܢܐ ܢܘܪܐ ܠܡܪܗ ܕܚܫܘܟܐ ܐܘܪ ܐܘܬ ܘܠܪܘܚܐ ܕܫܘܩܪܐ ܫܒܥܐ ܘܠܫܒܝܚܝܐ ܘܠܢܦܫܬܐ ܕܒܝܫܐ ܕܐܘܕܝܘ ܒܗܘܢ „consumet fumigans et agitatus ignis dominum caliginis Ur, Avat „Spiritum mendacem, Septem Stellares, animasque malorum, quae „eis confessionem adhibuere".

f) I. 148. 4. ܦܫܝܛ ܒܢܗܘܪܐ ܢܗܝܪܐ ܡܢ ܒܢܗܘܪܐ ܦܬܓܡܐ ܦܫܝܫܐ ܕܒܝܐ ܘܫܪܝܐ ܡܢ ܢܕܝܐ ܕܢܕܘܬ ܒܥܘܬܒܐ ܕܡܫܪܝܠܐ ܦܫܝܫ ܟܢܐ ܕܟܘܪ

ܥܡܘܢܐܝܠ *Amunil* (i. q. H. עמנואל Jes. 7, 14) *Deus nobiscum*, nomen, quod sibi Messias mendax etiam vindicavit. Sicut & hic ܝܫܘ ܡܚܝܢܐ *Jeschu Vivificans* appellari cupiit g).

ܥܢܢܐ *Anono.* i. e. *Nubes* varii generis III. 60. 14. sq.

1 ܥܢܢܐ ܕܡܪܐ ܕܪܘܡܬܐ *Nubes Domini celsitudinis*, etiam ܢܗܘܪܐ ܚܝܐ *Lux Vitæ* appellata, qua obumbratus hic agit.

2 ܥܢܢܐ ܕܦܪܘܢ ܗܘܐ ܦܩܪܬܐ ex ܦܩܪ pro ܦܩ *præcidit, determinavit*, & ܦܪܘܢ ܗܘܐ n. *Vitis parvulæ* (de qua infra) *Nubes*, qua hæc tecta.

3 ܥܢܢܐ ܦܠܘܬܐ, ex פתל *contorsit, conglobavit, Nubes*, quam Aebel Zivo tenet.

4 ܥܢܢܐ ܡܫܪܬܐ ܟܫܪܬܐ ܘܡܫܪܬܐ (pro quibus II. 280. 15. vitio meo ܡܪܬܐ, sed Codicis ܟܫܪܬܐ ܘܡܫܪܬܐ, ob similitudinem literarum ܕ & ܪ, ܒ & ܟ apud Nasaræos) *Tempestiva, inserviens, & fortunata Nubes*, quam Mano s. Rex lucis

---

ܦܪܝܫܐ ܡܢ ܩܡܪܐ ܕܡܪܘܕܐ „distinctus thronus mitis a throno rebel„li, distinctae commentationes et conciones a praestigiis Hyaenae „terribilis„ distincta natura Angeli tutelaris, obambulantis, a ser„mone Spiritus loquentis.

g) I. 56. 1. ܠܒܝܫ ܢܘܪܐ ܘܡܟܣܝ ܢܘܪܐ ܘܐܬܘܬܐ ܡܚܘܐ ܒܢܘܪܐ ܥܡܘܢܐܝܠ ܫܡܗ ܘܝܫܘ ܡܚܝܢܐ ܐܦ ܩܪܐ ܠܢܦܫܗ „vestitus igne, „igneque tectus, prodigia etiam in igne ostendet. Emanuel ejus no„men: Jeschu Vivificantem se ipse etiam appellabit.

(pro male reddito Aeon) & Netufto insident. Cfr. II. 280. 16.

5 ܫܘܢܫܘܣ ܥܢܢܐ, ex H. שׁוּשׂ *exsultavit, gavisus est,* cum ܢ epenthet. pro Dagesch Forti, *Nubes,* qua *Schar gufno* i. e. *Schar Vitis* (de qua infra) maxima, occultissima, antiquissima, opacatur, atque cujus fruge vigent animæ & florent II. 280. 14.

6 ܥܢܢܐ ܕܢܛܘܪܐ *Nubes,* qua hic, i. e. Sol, etiam ܢܛܘܪܐ *Præsul* h. l. dictus, conditur.

7 ܥܢܢܐ ܛܛܓܡܘܪ *Nubes,* vocata *Tatagmur* (de hac voce infra), quam Juschamin sibi sedem obtinuit.

8 ܥܢܢܐ ܕܡܝܐ *Nubes,* ab *Aqua* nomen adepta, quam hæc a se ipsa arreptam & splendidam Geniis Nesab & Anan Nesab, ex familia Vitæ oriundis, obtulit.

9 ܥܢܢܐ ܕܨܪ ܘܨܪܘܢ *Nubes* Geniorum *Sar* & *Sarvan* (de his supra); quæ utraque clara & magnifica.

10 ܥܢܢܐ ܕܫܠܡܝ ܘܢܕܒܝ *Nubes* Geniorum *Schelmaj* & *Nedbaj* (de his supra); quæ utraque etiam renidens & eminens.

11 ܥܢܢܐ ܪܒܐ *Nubes,* quæ ܪܒܐ *Magna* appellata, *Jamino* (de hoc supra) *puro* data est.

12 ܥܢܢܐ ܛܠܠܐ ܘܢܫܡܐ *Nubes,* ab H. טלל *obumbravit,* & Ch. ונשמא s. נשם *vive, prosit,* appellata; quæ vero item ܨܡܚܐ scribe ܨܡܚܐ ex Syr. ܨܡܚܐ *ornamentum,* nominata est.

13 ܢܬܠܐ ܦܫܡܬܐ corrupte, credo, pro ܦܫܡܠܬܐ, ex Syr. ܡܫܡܠܝܐ *elegans*, appellata *Nubes*, quæ Fetchili parata fuit.

ܐܪܩܒܐ. *Arkebo* (Syr. ܥܩܪܒܐ) *Scorpio* Zodiacalis, animantis cujusque reptilis auctor *).

ܦ

ܦܕܪܝ *Fedri* s. ܦܘܕܪܝ *Fudri* genus Dæmonum, quod I. 194. 11. I. 202. 8, collato Syr. ܦܘܕܪܐ *tympanum*, fuit redditum *Tympanistæ*; quod autem, collato Ch. פדרנית *vagatix, discursitans femina*, cui Ch. פרידרתא ejusdem notionis convenit (hinc Αφροδιτη quis derivaverit) *Libidinosæ* s. *Meretrices* forte reddendum erit.

ܦܝܓܝ *Figi* (coll. Syr. ܦܝܓܐ *milites, satellites*) genus Dæmonum, qui constructi cum ܦܠܓܝ *Tympanistis* & ܟܢܪܝ *Musicis* II. 196. 8, forte Latin. *Apparitoribus* s. *Lictoribus* comparandi erunt.

ܦܠܦܠ ܦܐܦܝ (ex Ch. פפילין *papilio*, & Syr. ܦܐܦܐ *nomen avis*) *Genius inferus*, a Spiritu Venereo eruditus, & ab animis personarum, quæ jus naturæ, sive alieno pa-

*) I. 232. 14. — ܗܘ ܩܠܐ ܕܥܩܪܒܐ ܐܪܡܝ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܪ̈ܚܫܐ ܒܝ̈ܫܐ ܚܡܝ̈ܬܐ ܘܡܡܝ̈ܬܐ „voce, quam Scorpio protulit, exstiterunt omnia reptilia mala, iracunda et mortifera".

trimonio sibi vindicato, sive proprio fœtu necato, violarunt, pœnam in suo carcere repetens h).

ܦܠܓܝܐ *Falgi* (coll. Syr. ܦܠܓܐ *tympanum*, *cymbalum*, instrumentum, in festis sacris, profanis, perinde usitatum) genus Dæmonum, qui *Tympanistæ* appellati, & cum ܠܛܘܦܝܐ *Laris* & ܠܝܠܝܬܐ *Sirenibus* II. 196. 8 constructi.

ܦܣܩܡܐ (ex Ch. פסך pro פסק *abscidit*, unde פסקא *pars decisa*, *frustum*) nominatus Genius *Scheptifer*, ceterasque creaturas illuminans I. 244. 14; cognominatus vero præter 360 alios titulos ܝܬܝܪ ܝܬܪܘܢ *Jatir Jatrun*, i. e. *Excellentissimus*.

ܦܪܘܢ ܙܘܬܐ *Ferun Zuta* (ex פרה *tulit* pec. *fructum*, unde Ch. פרין *fructificatio*, & ܙܘܬܐ *tener*) appellata *Vi-*

---

h) II. 6. 17. [illegible] „obumbraut se in hoc ergastulo duces, ju„dices, qui limites, eorum lapidibus immutatis, pervertunt, quorum„que feminae, lacte suo vendito, suos liberos interimunt, suarum ve„ro sociarum liberos circumspecte sustentant: super talium pingui „bucella poculisque dulcibus fletu, ejulatu, questu in conspectum „Vitae Summae Primae adscendente. At similes hae animae hae„dis pinguibus, quos subito auferunt, quibusque ligamina injiciunt".

*tis*, in regione ܥܡܝܪܬܐ ܠܙܒܢܗ ܘܦܠܚܝܗ (vide supra p. 110, ubi hæc appellatio cuidam *Nubi* competit) i. e. *tempestive sui cultoribus profutura*, auspiciis Genii Javar florens, suaque fruge animas in sede lucis ad lætitiam & salutem lactans i).

ܦܪܚܐ (ex Ch. פרח *volavit*, unde Syr. ܦܪܚܐ *volucris*) *Volucris*, scil. Phœnix, nec mutabilis nec interitura, Divinitatisque Supremæ expressa imago k). Neque hæc otiosa. Numinis sui, ut ignis sui luminis, genetrix fuit, ovoque quasi posito in suo Pleromate ac domicilio splendente (ܐܫܪ), naturas sui similes & perennes, nec diverso symbolo significatas (etiam ܦܪ̈ܚܐ *Ferhi* i. e. *Volucres* hi appellati) peperit l). Parique modo *Aeternus* (יהוה, Theodoreti & Epiphanii *Jobe* i. e. *Jove*, *nomen Aeternitatis* Exod. 3. 14. אהיח אשר אהיה *Ero qui Ero*, i. e. Apoc. I. 4. 8.

---

i) II. 280. 15. ܓܘܦܢܐ ܪܒܐ ܕܒܠܐ ܦܪܚܐ ܕܝܘܪ ܐܠܝܬܗ ܡܪܐ — ܕܢܫܡܬܐ ܕܢܫ̈ܡܬܐ ܕܚܝܘܗ ܕܫܬܝܗ ܡܛܠܝܢ ܘܦܫܝ ܡܢ ܐܒܘܗ ܘܪܘܪ ܢܫܡܬܐ ܘܦܪܝܢ — ܒܒܪܝܬܐ ܕܢܗܘܪܐ ,,magna Vitis, sub germine Genii Javar ,,florens, lactansque animas ; quae vero animae, hausto illius liquo- ,,re, augescentes et vegetae, etiam inter creaturas lucis se profe- ,,rent".

k) I. 130. 12. ܗܘܐ ܦܪܚܐ ܒܓܘ ܦܪܚܐ ,,fuit Ferho per Ferho" i. e. Summum Numen per se fuit.

l) I. 130. 17. ܒܦܪܚܐ ܦܪܚܐ ܗܘܘ ܡܐܠܦ ܐܠܦܐ ܐܠܦܐ ܦܪ̈ܚܐ ܕܠܐ ܡܢܝܢܐ ,,per Ferho exstiterunt mille mille, et innumerabiles Ferhi". Praef. T. I. VII.

ὁ ων, ὁ ἠν, ὁ ερχομενος) sub specie Avis, qui perpetuo & congruente, ut siderum cum motu cœli, cursu orbem suum versavit, noscendus apud Zoroastrem proponitur m). Sicut etiam hujus Angeli in mundi regimine item *Ferouers* (a Pers. پر per *volans*, unde پریدن perriden *volare*, & پرنده *perrende* i. e. *volucres*) ab eodem appellati fuerunt n).

ܦܪܝܟܐ *Ferikæ* (ex Ch. פרך *fregit, disrupit, duriter tractavit*) verisimiliter *Parcæ*, Erebi Noctisque filiæ, Latinis *Sævæ* appellatæ, Numina fatorum. Constructæ hæ cum *Spectris* ܦܩܕ̈ܐ II. 196. 7.

ܦܪܘܢܩܐ *Farvanko* (ex פרק *rupit, eripuit, liberavit*) *Liberator, Redemtor* animæ suo ex corpore o). Quo au-

---

m) Zend-Avesta T. I. P. II. 321. „Je fais Khoschnoumen — à toi, „oiseau, qui veilles bien sur le monde, qui es l'être absorbé dans l'excellence, à toi, revolution du Ciel, donnée de Dieu, au Tems „sans bornes, au tems long donné de Dieu". Cfr. T. I. P. II. 414. N I.

n) Zend-Avesta T. I. P. II. 415, „invoquez, vous, ô Zoroastre, le „Ciel donné de Dieu, le Tems sans bornes, les oiseaux qui agissent „en haut".

o) III. 194. 15. ܦܪܘܢܩܐ ܐܠܟܝ ܫܕܪܘ ܢܦܫܐ ܩܘܡܝ ܦܘܩܝ ܡܢ ܐܓܘܙܐ ܕܐܫܬܕܪܬܝ ܒܗ ܡܢ ܐܓܘܙܐ ܕܪܒܝܬܝ ܒܗ ܩܘܡܝ ܣܩܝ ܠܐܬܪܟܝ ܩܕܡܝܐ ܠܡܫܟܢܟܝ ܛܒܐ ܕܐܬܪ̈ܐ „me Farvanko (Liberatorem) ad te, anima, miserunt. Surge, exi e trunco, in quem missus fuisti, e trunco, in quo „adolevisti. Surge, adscende in locum tuum pristinum, in hospitium tuum felix Geniorum".

tem nomine etiam Adakas cum suo epitheto sive ܡܠܬܐ *Verbum* II. 108. 12. 110. 4, sive ܙܝܘܐ *Splendor* II. 108. 20 cognitus.

ܦܪܨܘܦܐ *Farsufo* (Aram. פרצוף Gr. προ-ωπον) proprie *vultus*, improprie *persona*. Quae autem appellatio, non modo *Domino gloriae*, sociaeque ipsius *Dominae Netufto* II. 248. 15, sed etiam duobus Jordani custodibus *Schelmaj & Nedbaj* II. 254. 19 competit.

ܦܪܫ ܙܝܘܐ *Ferasch Zivo* i. e. *Expansum splendoris*, nomen *strato Jordani* impositum p).

ܦܬܐܗܝܠ *Fetahil* (ex ܦܬܚ *aperuit*, & ܐܝܠ *Deus* q) Genius, ab Abatur, visa sui in orco imagine, procreatus (vide p. 2. N. f), jussusque orbem condensare terrestrem, missis tribus vocibus, quarum unâ undans moles in solidum coiret, alterâ quicquid sui humoris ad liquidum sive fontis sive torrentis sive maris perduceretur, & tertiâ

---

p) III. 128. 9. ܢܣܩܘܢ ܠܦܘܡܐ ܕܦܪܫ ܙܝܘܐ ܘܠܟܐܦܐ ܕܝܪܕܢܐ ܪܒܐ ܕܡܪܐ ܕܗܝܐ ܘܠܒܝܬܐ ܕܐܒܗܬܢ ܘܚܙܝܐ ܠܟܐܦܐ ܕܝܪܕܢܐ ܪܚܝܡܐ ܕܡܫܬܪܝܢ ܗܘܘ ܠܡܚܙܝܢܗܘܢ „ascendamus ad ostium τȢ Ferasch Zivo, ad ripam Jordani, Domini Vitae, et ad aedem Parentum nostrorum, salices Jordani amabiles, qui absolventur, visuri".

q) II. 232. 12. ܩܪܐ ܠܒܪܗ ܠܦܬܐܗܝܠ ܦܬܝܚܐ ܕܚܙܐ ܒܦܬܝܚܘܬܗ ܘܠܐ ܦܬܝܚܝܢ „vocavit filium suum Fetahil, id est Intuentem aperte, apertis oculis, quamquam hi aperti non erant".

nihil non aliti, frugiferi & piscatorii generis fieret r). Quod vero in nomine Vitæ Primæ factum: illuc etiam septemplici veste lucis ac gloriæ una cum nuce dictionis & auditionis congesta. Tamen inceptum prospere non successit II. 310. 3. Ablegavit itaque Vita Secunda, rei male gestæ certior facta, Genium Aebel Zivo, cui etiam Gabriel nomen, ad juga caliginis, qui inde coagulum terræ caperet s). Neque non eventus jam voto respondit. Exstitit enim vi illius coaguli in universum nubes, eaque quasi alata, volans, & in gyrum acta, qua (ܡܘܙܢܐ ܕܟܫܝܛܐ) *Aequilibrium justitiæ* vocata animæ cujusque corpore egressæ opera æstimarentur, ut & orbis continens, nube illa undique cinctus;

r) II. 308. 17. ܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܢܩܦܐ ܘܬܠܬܐ ܩܠܐ ܩܪܝ ܒܩܠܐ ܩܕܡܝܐ ܐܪܥܐ ܩܦܝ ܒܩܠܐ ܬܢܝܢܐ ܝܪܕܢܐ ܘܢܗܪܘܬܐ ܦܬܚ ܒܗ ܘܒܩܠܐ ܬܠܝܬܝܐ ܢܘܢܐ ܒܝܡܐ ܩܪܝ ܕܢܗܘܘܢ ܦܪܚܬܐ ܕܦܪܚܝܢ ܘܟܠܗܘܢ ܙܢܝܐ ܫܬܠܐ ܘܙܪܥܐ ܬܩܢ „abi in orbem terrestrem condensandum, vocesque tres pro-„nuntia. Prima voce terram condensa: voce secunda Jordanos et „torrentes in ea aperi: voceque tertia pisces in mari provoca, ut „et aves alatas, omnisque generis propagines ac semina para".

s) II. 312. 6. ܫܕܪܗ ܗܝܐ ܠܗ ܠܐܒܠ ܙܝܘܐ ܠܛܘܪܐ ܕܚܫܘܟܐ ܘܢܣܒ ܡܢ ܬܡܢ ܩܪܘܫܐ ܘܐܝܬܝܗ ܠܘܬ ܐܒܬܘܪ ܘܐܝܬܝ ܟܪܝܟ ܒܟܠܝܠܐ ܕܟܝܐ ܘܝܗܒܗ ܠܦܬܚܝܠ ܒܪܗ „misit Vita Genium Aebel „Zivo ad juga caliginis: qui inde coagulum cepit, atque id ad Aba-„tur detulit. Quod vero tiarae purae involutum Abatur deinde filio „suo Fetahil tradidit".

speciatim vero exstitit, expanso cœli firmamento, soloque terræ concreto, primum aqua tam marina quam cetera, tum nihil non piscium aviumque, deinde quicquid herbescentis frugiferæque viriditatis compertum, post quod reptile omnis generis II. 312. 11. Ad ultimum massa caliginis exstitit. Atque hinc Spiritus Venereus II. 314. 1. Qui vero callidus & illecebris potens. Fidemque obsequii Demiurgo obtulerat II. 314. 6. Quam etiam hic, sed cum jactura suæ libertatis, accepit. Etenim ipse in carcerem conditus est, inde nonnisi die judicii exiturus III. 314. 13. Opusque creationis, quod susceptum longius Fetahil provexerat, memoratus Gabriel perfecit t). At Demiurgum, in robore & tenebris sedentem, in stuprum Spiritus, promissa ipsi, ut vellet, vivendi potestate, illexit. Natique Septem & Duodecim Stellares I. 312. 13. Quos vero cum idem a Rege caliginis (cui plura nomina) etiam suscepisse memoretur, opinari licebit, hujus & Fetahilis personam pro una eademque habendam esse.

---

t) II. 314. 18. ܫܕܪܘܗ ܠܗܝܒܠ ܙܝܘܐ ܕܢܬܩܢܘܗ ܠܗܢܝܐ ܠܥܠܡܐ ܠܥܘܒܕܝܗ ܠܥܒܕܝܐ ܕܦܬܗܝܠ ܕܫܩܠ ܘܠܐܫܠܡܝܗ ܠܬܩܢܝܗ ܠܡܗܘܐ ܢܛܪܐ ܠܐܕܡ ܘܠܚܘܐ ܐܢܬܗ ܠܘܒܨܘܬܗܘܢ ܨܘܬܐ ܡܢܛܪܬܐ
„missus fuit Aebel Zivo, qui hunc mundum adornaret, opera, quae „Fetahil susceperat, ad finem vero non perduxerat, adornaturus, et „qui custos foret Adami suaeque uxoris Havae, ut ne societas conservatrix eis desset".

ܦܬܟܪܐ *Fatekri* (coll. Ar. فكر *res ingens, stupenda*, Ch. פתכר, Syr. ܦܬܟܪܐ *imago*, admirationem sui faciens, idolum) 1 *Spectra, Phantasmata* II. 196. 7, ubi cum ܠܠܝܬܐ *Larvis*, ܡܘܬܢܐ *Fatiferis*, & ܒܝܫܐ *Parcis* id constructum. 2 *idola* I. 26. 17, ubi cum ܕܨܠܡܐ *imaginibus* id constructum.

ܦܬܘܠܐ *Fetulo* 1 (coll. H. בתולה, Aram. בתולא, Nas. ܦܬܘܠܐ) appellata *Virgo*, filiabus, in libidinem animo cultuque projectis, præsidens u). 2 (coll. פתל *contorsit*) *globus nubium* III. 60. 16.

ܨ

ܕܨܠܡܝ *Selmi* i. e. *Gemini* Zodiacales, instar *Tauri*, cui originem debuere, animantium quoque maleficorum procreatores x).

---

u) II. 2. 17. [illegible] „ejus in conspectu 67 filiae. Quae sedentes, nudatis in ignominiam pectoribus, recisis ad insaniam laciniis, ut „cor Deorum hominumque admirationem caperent“.

x) I. 232. 5. [illegible] „quorum animalium ruminantium

ܨ

ܨܘܪܘܪܝܬܐ *Sururjoto* (coll. Syr. ܨܪܘܪܬܐ) *Salamandræ* vocatæ *Feminæ*, quæ adspectu fœdæ, apud Gaf & Gafan, principes caliginis, serpentibus vero similes, versantur y). De his Plinius Lib. 10. c. 67. *Sicut Salamandra, animal lacerti figura, stellatum, nunquam nisi magnis imbribus proveniens, & serenitate deficiens. Huic tantus rigor, ut ignem tactum exstinguat, non alio modo quam glacies. Ejusdem sanie, quæ lactea ore vomitur, quacumque parte corporis humani contacta, toti defluunt pili; idque quod contactum est, colorem in vitiligenem mutat.* Aristoteles scribit, hoc esse animal in igne vivens.

ܨܘܪܐܝܠ *Savril* & ܟܡܡܝܪ ܙܝܘܐ *Kemamir Zivo* duo Genii, iique appellati, ille a Ch. צוהר *splendidus* & אל *potens*, hic

---

„ruminatione duae Stellae, eadem vero appellatione, quia simul ex„stiterunt, nominatae Gemini, ex quibus ipsis non bonis omnia ani„mantia, quicquid fractum fuerit, colligentia et contorquentia, pro„dierunt“.

y) I. 258. 19. ܓܝܦ ܘܓܦܢ ܕܡܟܪܟܝܗܘܢ ܕܡܘܬܐ ܐܚܘܝܬܐ ܘܕܡܝܢ ܐܠܚܘܝܬܐ ܠܐܢܫܝܐ ܘܐܢܫܝܗܘܢ ܕܠܐ ܕܡܝܢ ܐܠܨܘܪܘܪܝܬܐ — ܐܡܪܝܬ ܠܗܘܢ ܐܢܫܝܟܘܢ ܠܠܝܠܝܬܐ ܘܨܘܪܘܪܝܬܐ ܕܡܘܬܝܬܐ ܐܣܢܝܬܐ ܕܟܠ ܐܣܢܝ ܘܡܟܪܟܝܢ ܘܐܦ ܠܐ ܕܡܘܬܝܗܘܢ ܠܘ ܢܩܒܠܝܗܘܢ ܠܒܪܐ ܕܡܘܬܐ ܐܠܡܘܬܝܗܘܢ „Gaf et Gafan formâ convoluti „et similes serpentibus: neque eorum feminae Salamandris dissimi„les. Dixi eis: feminae vestrae, Larvae illae et Salamandae, ad„spectu sunt adeo deformes, ut quicquid humani abominabile, per„versum et contortum fuerit, earum speciei ac mussitationi com„parari nequeat“.

ab Ar. قمرة *color albus*, & ܙܝܘܐ *splendor*: qui missi a Vita Prima fuerunt, unus ut solveret, alter ut duceret suis ex corporibus animas, in alteram vitam transituras: quemadmodum & hi ablegati, qui Adamo, mille annos nato, mortem nunciarent III. 126. 3. seq.

ܙܝܘܐ ܣܪܟ *Serak Zivo* (ex Ch. צְרוּךְ, Nas. ܣܪܟܐ *commodus, utilis*, & ܙܝܘܐ *splendor*) appellatus Genius, qui animarum, aquam Stygiam in Vitæ sedem transeuntium, dux & comes z).

## ܩ

ܩܕܘܫ *Kadusch* (ex קָדֵשׁ *Veneris cultui consecratus*, קְדֵשָׁה *meretrix*) cognomen Solis I. 46. 4. 88. 5, ipsi, quia Spiritui (id non impune) concubuerat, additum a);

---

z) III. 296. 18. [illegible] „pergens anima ad canales aquae (Stygiae, cujus loco per errorem vivae irrepsit) ubi ad canales hujus aquae pervenerat, „Serak Zivo D., dextrâ porrecta, eam excepit, per canales hujus „aquae trajecit, et in sede, quam Vita tenet, collocavit".

a) I. 222. 17. [illegible] „Solem, in suo arcano deprehensum, constitui „instar mulieris, quia Spiritui concubuerat".

ut etiam gente, quam Sol condidit (de qua autem infra), non alia libidinosior.

ܩܘܕܫܐ ܕܫܒܥܐ ܩܘܕܫܐ *Kudscho di Schubæo Kudscho* i. e. *Festivitas Septem Festivitatum.* Eaque tam sanguini, sive cæsi hominis sive menstrualis mulieris fuso, quam aquæ, ex Jordano surreptæ, & in sacramentum baptismi Christiani versæ, dedicata b).

ܩܘܕܫܐ ܕܐܬܢܐ *Kudscho di Atono* i. e. *Festivitas Asini.* Eaque sexus utriusque, masculini, feminini, deformiter corruptrix: irritamentis nefandæ libidinis ex occulto monstratis c).

---

b) II. 88. r. [Syriac text] „Abortivi, ubi aliquis occisus fuit, „sanguinem ejus sumtum, et cum pane coctum, cibo praebent, ut et „menstrua et polluta virginum, vino mista, potui propinant — at„que aquam Jordano surripiunt, et, igne hac calefacta, atque in quaestum versa, viros feminasque, descensione illuc facta, ut Apostoli „baptizant, aquâ autem ipsis propinata, in nomine Patris, Filii, et „Spiritus Sancti baptizant".

c) II. 88 12. [Syriac text]

ܩܘܕܫܐ ܕܒܝܬ ܡܩܕܫܐ *Kudscho dibet mekadsche* i. e. *Festivitas Sanctuarii*, item ܫܒܥܐ ܛܘܒܢܝܐ ܟܢܦܐ *Schubæo Tubone Kanfe* i. e. *Septem felicium alarum* vocata. Eaque oleo fausti ominis (ex cerebro fœtus per vim editi hoc paratum), quo non aliud ad magicam aut veneream fallendi artem utilius, sacrata d). Quæ autem, nomine etiam ܩܘܕܫܐ ܕܓܘܡܪܬܐ *Kudscho di gumarto* i. e. *Sanctitas ardentis cupidinis* nota, Nomadibus adspectu horridis, moreque pecudum in solitudine viventibus, (*Vagi Pastores* hi appellati) sed supra hominem ambitiosis, præsertim culta e).

---

„ejus ope tota animae cujusque natura irretitur. Existunt inde ju„venes cinaedi, in insidiis consistentes; quibusque originem cor„ruptores et corruptrices debent",

d) II. 90. 10. ܕܟܠܗ̇ ܐܝܬܐ ܡܚܠܬܐ ܘܙܪܥܐ ܦܪܝܫܗ ܘܡܢܝܢܝܗܘܢ ܟܕ ܚܠܝܢ ܘܗܘܐ ܠܫܒܥܐ ܝܪܚܝܢ ܡܚܘܬܐ ܕܡܚܝܢ ܠܗ ܘܡܦܩܝܢ ܠܗ ܘܡܢ ܩܪܩܦܬܗ ܡܫܚܐ ܕܒܘܪܟܬܐ ܥܒܕܝܢ ܘܡܢ ܛܡܐܬܐ ܕܕܡܐ ܘܙܒܠܐ ܘܝܘܩܕܢܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܡܒܫܠܝܢ ܒܡܝܐ ܘܥܡ ܟܘܪܟܡܐ ܘܒܠܘܛܐ ܡܢ ܓܪܡܘܗܝ ܦܪܫ ܘܥܒܕܝܢ ܚܪܫܐ ܘܙܢܝܘܬܐ ܘܡܨܪܝܢ ܥܡܗ
„haec eorum est, qui, compressa muliere, eaque semine soluto gra„vida facta, septem post menses ictu inflicto foetum exprimunt, „atque, hoc in defluvio, sanguine, fimo et menstruis excepto, ex ejus „cerebro oleum benedictionis parant: sicut et, re ista arcana in „aqua elixata, placentisque sanctitatis ex ejus ossibus cum croco et „glande paratis et coctis, praestigias et libidinem exercent".

e) II. 90. 18. ܒܥܒܕܐ ܘܢܟܣܬܐ ܘܡܫܚܬܐ ܐܟܡܐ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܠܒܪܝܬܐ ܕܪܓܬܐ ܡܫܡܫܐ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܠܒܪܝܬܐ ܐܝܟ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܚܝܘܬܐ ܡܢ ܟܠܟܠ —

ܩܒܙܐܝܠ *Kabziel* (ex ܩܒܙܐ *parvus* & ܐܝܠ *potens*) vocatus Genius natu minimus, ideoque duorum fratrum suorum tutelæ commendatus II. 138. 11.

ܩܝܢ *Kin*, quam matrem Ur, & quam uxorem Anatan, uterque rex caliginis, habuit, nominata a Syr. ܩܘܢܐ *violaceo* colore, ut illa *Kin*, a cujus stirpe hæc generata erat, a ܣܘܡܩܬ ܩܡܐ *rubedine* cognominata fuit I. 268. 11. I. 270. 4.

ܩܝܢܐ *Kajno* i e. *Libra* Zodiacalis, aquaticæ cujusque & letiferæ bestiæ procreatrix *).

ܩܪܕܘܢ f) *Kardun*, Græc. Γορδυαιων ορος, H. אררט, mons Armeniæ. Refert Berosus Chaldæus apud Josephum Lib.

---

ܕܗܘܝܢ ܐܟܠܝܢ ـ ܛܘܪܐ ـ ܘܪܡܬܐ ܕܐܟܠܗ ܦܓܪܝܗܘܢ ـ ܘܦܓܪܐ ܕܫܡܝܐ ܢܫܡܬܐ ܒܛܘܪܐ ܒܪܡܬܐ ܘܒܡܕܒܪܐ ܙܥܘܪܝܢ „errantes per montes, colles, et „solitudines, similesque Diabolis, ii ad nudum exuti: tali coma, „qualis hircorum, eaque specie, quae foedior nocte: herbescentes„que viriditates hi edentes: et mussitantes, Deum cum illis esse, „contendunt: ut et sumtum mortui Messiae pulverem omni „operis ac cibi generi miscent“.

*) I. 132. 13. ܩܠܐ ܕܪܡܐ ܩܝܢܐ ܒܩܠܗܘܢ، ܗܘܐ ܩܡ ܒܡܩܠܐ ܗܘܝ ܕܒܝܫܝ ܡܩܛܠܢܐ ܠܟܠܗܘܢ „voce, quam Libra protulit, exstiterunt omnes ii „aquae proventus, qui mali, et creaturis letiferi“.

f) III. 72. 11. ܩܒܘܬܐ ܥܠ ܛܘܪܐ ܕܩܪܕܘܢ ܢܚܬܬ ܘܩܡܬ „arca No„achi, super montem Kardun descendens, ibi haesit“.

X. c. 11, de Sanheribi, Assyriorum regis, parricidis filiis, eos εις την Αρμενιαν απηεσαν *in Armeniam aufugisse*, pro quo Jes. 37. 38 dixit in והמה נמלטו ארץ אררט *qui fuga in terram Ararat evaserunt*. Qui etiam apud Josephum Lib. V. c. IV addit: λεγεται και του πλοιου εν Αρμενια προς τω ορει των Κορδυαιων ετι μερος τι ειναι. *Fertur & navigii illius in Armenia ad montem Cordyæorum pars quædam superesse.* Neque dissentit Onkelos, qui vertit הרי אררט Gen. 8, 4. טורי קרדו *montes Kardu.*

ܩܪܒܬܘܢܐ *Karabtono* s. ܩܪܦܬܘܢܐ *Karaftono* i. e. *Belliger* appellatus ܫܕܘܡ *Schedum*, nomini item ܒܘܪܐ *Buro* cognitus, princeps caliginis I. 264. 1, cui Spiritus Venereus ter concumbens prima vice Septem Stellares I. 178. 8, secunda autem Duodecim Stellares I. 180. 4, & tertia Quinque Stellares I. 182. 5 concepit. Sic etiam ܩܪܦܬܘܢܐ *Karaftoni* i. e. *Belligeri* vocati Dæmones, qui a Spiritu Venereo perinde procreati, huic regi caliginis Socii fuerunt I. 298. 14. I. 302. 6.

ܪ

ܪܒ ܙܝܘܐ *Rab Zivo* i. e. *Dominus splendoris*, cui, ubi Ur, rex caliginis, vinctus fuerat, thronus sceptrumque mundi tradebatur I. 172. 5.

ܪܒ ܥܠܡܐ vide ܟܢܝܪܐ.

ܪܒܐ ܪܙܐ *Rozo Rebo* (ex ܪܙܐ *arcanum*, & ܪܒܐ *magnus, magister*) vocatus Genius, a Jufin Jufafin non differens, comesque Genii Aebel Zivo, in mundum, cui Zartaj Zartanaj præerat, se conferentis I. 238. 18.

ܪܘܙ *Revaz* (ex ܪܘܙ *exsultavit, lætatus est*) nomen *Vitis*, cui vim salutiferam Vita tribuit, & cujus odore omnes Genii exsultant II. 280. 8.

ܪܘܚܐ *Rubi*, ut τα πνευματα Matth. 8. 16. Luc. 10. 20, *Spiritus mali:* qui etiam cum Satanis, Diabolis, & Dæmonibus I. 114. 15 constructi.

ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ *Rubo di Kudscho* nominatus *Spiritus Venereus* Septem-Stellaris, qui cognominatus *Astro s. Aschtero* (Stella Veneris), *Lebbat* (Inflammans), *Hamamet* (Incendens), & *Namrus* (Calefaciens), de quibus nominibus supra I. 54. 3. I. 156. 3. 16. Quas vero appellationes accepit, quia, ut supra dictum est, non modo Demiurgum ad stuprum pellexit, sed etiam hoc nefas cum Sole, qui item ܩܕܝܫ *Veneris cultui consecratus* exinde vocatus est, commisit. Quibusque accesserunt ܢܥܒܥܒܬܐ ܬܢܘܠ *Hyæna*, callide sæviens, ܣܡܘܪܐ *Chimæra* ignem spirans, & ܕܒܘܪܐ *Sacrificula* sanguinem effundens g). Neque non titulum res

---

g) I. 154. 1. ܪܘܚܐ ܩܪܝܣܬܐ ܐܘܪܐ ܕܡܝܬܐ ܕܪܒܬܐ ܐܘܪܐ ܕܪܘܚܐ ܩܪܝܣܬܐ ܘܩܠܒܘܗ ܢܒܪܐ ܡܠܐ ܕܠܒܬܐ ܚܢܘܠ ܣܡܘܪܬܐ ܪܘܚܐ ܣܡܘܪܐ ܕܒܘܪܐ

etiam secuta est. Etenim partim ipse per irritamenta libidinis *) partim per suos Dæmones, de quibus supra, genus humanum afflixit h). Quamquam non impune. Dejectus suo gradu sublime vinctus est **). Cui autem apud Sabios hic honos, auctore Muhammed Abi Taleb, fuit i): *Templum Veneris forma trigonum, opere eminens, colore*-

---

ܢܦܫܐ ܕܪܘܚܐ ܗܝ ܟܕܒܬܐ ܘܡܫܥܒܕܢܘܬܐ ܡܠܝܐ „Spiritus Venereus est „animus fraudulentus, mendax est animus Spiritus mendacis, totus „praestigiarum plenus: sedens haec Hyaena, Chimaera, Sacrificula, „utitur praestigiis mendacii, callideque circumit".

*) I. 210. 21. ܠܪܘܚܐ ܐܬܝܗܒ ܠܗ ܙܝܘܐ ܕܒܗ ܢܚܙܘܢ ܒܪܝܬܐ ܘܢܫܚܡܘܢ „tributus fuit Spiritui nitor, quo viso creaturae incale„scerent".

h) I. 226. 7. ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܪܝܗ ܪܘܚܐ ܗܝ ܝܘܡܐ ܒܨܘܡܐ ܝܬܒܐ ܗܝ ܝܘܡܐ ܒܐܒܠܐ ܝܬܒܐ „res quaevis, cujus conditor Spiritus, ea „indies in jejunio sedens, ea indies in luctu sedens".

**) I. 222. 15. ܐܚܬܬܗ ܠܪܘܚܐ ܡܢ ܟܘܪܣܝܗ ܘܣܡܬܗ ܠܓܡܐ ܕܓܡܠܐ ܘܡܚܝܬܗ ܒܫܒܛܐ ܘܐܚܕܬܗ ܒܣܥܪܗ ܘܐܣܪܬܗ ܒܡܨܥܬ ܫܡܝܐ „deturbavi Spiritum suo solio, fraeno cameli injecto, meo„que baculo expedito percussi, suaque comâ prehensa, centro coeli illigavi".

i) هيكل الزهرة هو مثلث الشكل مستطيل ولونه أزرق لازوردي جدرانه وسوره وفيه من آلات الطرب واللهو والملاهي كل نوع وسدنته لا يزالون يلعبون وغالبهم

*que, qui illitus erat muris, obscure cæruleum. Neque instrumentis musicis, iisque omnis generis, quibus pulcherrimæ virgines seu ancillæ (plurima ex parte hæ ibi sacerdotes) ludebant, illud destitutum. Eoque in medio simulacrum Veneris, æreum & rubrum, quod solio quinque graduum impositum fuit, cultum. Nam die Veneris, Stellaque hac verticem cœli assecuta, illuc concursum est. Tamen nemini, nisi candide vestito, introire licuit. Ductusque tum sacer chorus. Qui vero interfuerunt, ii palmam suis quisque manibus gesserunt. Atque vetulâ circa idolum in gyrum acta, solutum hoc votum fuit: tibi, Domina augustissima, hanc mulierem, candore vultus tui similem, nec ingenii acumine tui dissimilem, obtulimus; quam accipias, rogamus. Quo facto, struequc lignorum circa*

---

جواري ابكار حسان وفي وسط هذا الهيكل كرسي
عليه صنم من نحاس احمر من فوق خمس درجات
فاذا كانت الزهرة في شرفها اتوا الي الهيكل يوم
الجمعة وطافوا بالصنم وعليهم البياض وبايديهم العيدان
ومعهم عجوز يطوفون بها حول الصنم قايلين قولا
معناه قد جيناك ايها الربة السعيدة قد قربنا اليك
ما يشبهك بيضا كبياضك ظريفة كظرفك فتقبلها
منا ثم ياتون بالحطب فيجعلونه حول العجوز
ثم يحرقونها ويحثون الرمد علي الصنم *

*illam anum congesta, subjectis facibus eam combusserunt, atque idolum cineribus consperserunt.*

ܪܥܡܐ ܪܒܙܐ scribe ܪܥܡ ܪܒܙܐ *Ream Rebzo* (ex רעם *tonuit*, & Syr. ܪܗܙ, Ar. رهز *agitatus, concussus fuit.* Vide Lexid. Cod. Nas.) *altitonans*, (ut Hom. ὑψιβρεμέτης, & Βοανεργές Marc. 3. 17. ex Ch. בני הרגש *filii tonitru*) nomen Genii, qui sicut Adakas Mano, ne speciem ejus ceteri Genii viderent, velamine lucis indutus fuit I. 2;6. 1.

ܪܐܡ *Ram* & ܪܘܕ *Rud* duæ voces (probabiliter illa ex רעם *tonuit*, hæc ex רעד *tremuit*) totidemque appellationes, una viri, altera feminæ, quæ personæ, generi humano, armis castrisque sublato, superstites, ipsius restauratores forent k); sicut etiam *Filii Zebedæi* υἱοὶ βροντῆς nominati fuerunt Marc. 3, 17, atque Genius proxime memoratus item ܪܥܡ ܪܒܙܐ Gr. ὑψιβρεμέτης *Altitonans* vocatus est.

---

k) I. 50. 15. ܥܠܡܐ ܒܚܪܒܐ ܘܡܘܬܢܐ ܡܬܢܣܒ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܫܒܩܝܢ ܐܠܐ ܪܐܡ ܓܒܪܐ ܘܪܘܕ ܐܢܬܬܐ ܕܡܫܬܚܪܝܢ ܕܠܗܘܢ ܢܬܩܪܐ ܫܡܐ ܪܝܫ ܕܪܐ ܘܡܢܗܘܢ ܡܬܥܝܪ ܥܠܡܐ ܘܡܬܚܝܐ „mundus bello et internecione tolle„tur: nec nisi Ram vir et Rud femina superstites erunt: quibus„que nomen Caput generationis dicetur, et a quibus excitabitur „mundus ac animabitur". Cfr. I. 52. 5. I. 94. 11. 18. II. 160. 11. III. 70. 15.

ܫܐܕܘܡ *Schedum* (ex שדד *vastavit*, *destruxit*, unde שַׁדַּי Ar. شديد *validus*, *robustus*, cum י *parag.* & *intens.*, ut H. מלכם 1 Chr. 20, 2. 1 Reg. II. 5. 33. *rex maximus*, Deaster Moabitarum) appellatus princeps caliginis; qui præterea ܒܪ ܒܪܗ ܕܚܫܘܟܐ *Nepos caliginis*, item ܩܪܒܬܢܐ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܚܫܘܟܐ *Belliger rex mundi caliginosi*, alioque nomine ܒܘܪܐ *Buro* vocatus est I. 262. 16. I. 264. 1.

ܫܐܕܐ (H. שֵׁדִים, Syr. ܫܐܕܐ ex שוד, cogn. שרר *vastavit*, *destruxit*, ut Ἀπολλυων Apoc. 9. 11. *Vastator*) *Diaboli*, qui I. 114. 15 *cum Satanis* & *Dæmonibus* constructi.

ܡܫܬܚܒܘܣܐ *Maschtehusi* (ex H. & Ch. שחץ proprie *superciliosus* ex Ar. شخص *supercilia sustulit intuens*, unde شاخص *arrogans*, *vexans*. Hinc H. שחץ proprie *elatio*, improprie *ferocia* Job. 28, 8. 41, 26 בני שחץ *filii ferociæ* i. e. *animalia ferocissima*; & Ch. שחץ, שחצן *elatus*, *superbus*, *ferox leo*) *Feroces*, epitheton *Duodecim Stellarium*. Neque aliud eis convenientius. Animantia, quæ Arietis, horrisona: quæ Tauri, malefica: quæ Geminorum, confringentia: quæ Cancri, serpentia & venenata: quæ Leonis, voracia: quæ Scorpionis, reptilia & letifera: quæ Capricorni, generis volucris pessima: &, quæ Piscium, item sui generis nocitura. Sicut etiam Libra, Sagittarius & Aqua-

rius dicuntur anctores, illa damni, quod herba aliqua aquatilis, iste calamitatis, quam ira, & hic perniciei, quam fera marina attulerit. Neque Virgo innocens; restituto I. 232. 13, ubi de ejus prole fit sermo, ܒܢܝܐ, quod post ܡܐܙܢܐ omissum fuit (integrum hoc in lin. seq., ubi mentio de Libræ sobole est, mansit). Sensusque, respectu contextus, obscuri hujus loci erit: *quæ malæ in mundo vigent* pro reddito *quæ in mundo vigent.* Neque opus tum erit correctione in Lex., p. 227. lin. 21, quæ oblivione nostri p. præc. lin. 20 facta est.

ܫܟܝܢܬܐ *Schekinoto* (ex Hebræorum שכינה *præsentiâ* pec. Dei gloriosa, nubeculam sibi circumdans in arca fœderis 1 Sam. 4, 12, interdum omne templum implens 2 Paral. 7. 12. Vide Buxt. Lex. p. 2354. Quæ vocata ἡ σκηνη τȣ Θεȣ μετα των ανθρωπων Apoc. 21. 3, & δοξα Luc. 2. 9. Joh. 1. 14. 1 Cor. 11. 7). *Gloriæ* s. *Majestates*, totidem Divinitatis personatæ imagines; ut etiam δοξα Κυριȣ 2 Cor. 3, 18, coll. Joh. 1. 14 est *divina Christi persona* atque αἱ δοξαι 2 Petr. 2, 10. Jud. v. 8 sunt *personæ*, in dignitate *magistratus* constitutæ 1).

ܫܘܒܚܐ vide ܫܒܚ.

1) I. 130. 17. ܒܦܪܗܘܬܐ ܩܡܘ ܗܘܘ ܪܒܘ ܪܒܘ̈ܢ ܫܘ̈ܒܚܐ ܕܠܐ ܡܬܡܢܝܢ ܡܢܝܢܐ „per Ferho exstiterunt myriades myriades Majestatum, quae „innumerabiles“.

ܫܘܡܒܠܬܐ *Schumbelto* (Syr. ܫܒܠܬܐ) *Virgo Spicifera* Zodiacalis, herbæ cujusque & frugis noxiæ genetrix m).

ܫܡܝܫ *Schamesch* (Indianorum *Schiva*, quod ex شوية *calor, sol*), vide supra ܐܕܘܢܝ *).

ܫܪ ܓܘܦܢܐ *Schar gufno* (ex H. שר *princeps*, & גפן, Ch. גופנא *vitis*) *Vitis primaria* Vitæ, quæ in sede Domini Juro (hic Rex lucis) posita II. 280. 14, suaque proceritate & amplitudine religiosum quemcumque obumbrans III. 68. 2.

ܫܪܬ ܓܘܦܢܐ *Scharat Gufno* (ex H. שרת *ministravit*) *Vitis administra*, maxima, occulta; qua non alia tempore prior, & quæ Nube Jasmus obumbrata III. 60. 18.

ܫܪ ܐܢܫܐ vide ܫܪ ܡܫܡܫܐ.

ܫܘܪܝܐܝܠ *Schuril* (ex Aram. שהר *vigilavit*, unde Nas. ܫܗܪܐ *vigil*) cognomen *Lunæ*, item *Sehro*, *Siro*, *Sin* nominatæ, (de quibus supra) quæ etiam Latine *Pernox* dicta. Quæ

m) I. 232. 21. ܩܠܐ ܕܐܡܪܬ ܫܘܡܒܠܬܐ ܕܗܘܘ ܦܐܪܐ ܡܬܩܢܝܢ ܗܘܘ ܗܘܢ ܡܬܩܢܝܢ ܦܐܪܐ ܐܥܣܒܐ ܘܐܝܠܢܐ ܕܡܬܪܘܒܝܢ ܒܥܠܡܐ „voce, quam Virgo protulit, exstiterunt fruges, herbae et arbores, „quae malae (ܒܝܫܐ in Cod. omissum videtur) in mun- „do vigent“.

*) I. 212. 4. ܠܫܡܫ ܐܬܝܗܒ ܟܕܒܐ ܕܒܗ ܡܫܬܒܚ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܪܝܬܐ „tributum fuit Soli mendacium, quo ab omnibus creaturis „coleretur“.

origo composita magis, quam simplex Syr. ܚܘܪܐ *albugo* (qui color Lunæ), formâ hujus obstante, forsitan placebit I. 54. 4. I. 98. 1.

ܫܘܪܒܝ *Schurbaj* & ܫܪܗܒܐܝܠ *Scharhabil* duo nomina; illud viri (ex שרביה Esr. 8, 18. 24 *liberatus per Dominum*), hoc feminæ (ex ܫܪܗܒ *procreavit* II. 120. 1. III. 58. 12), quæ personæ, mundo cremato superstites, de integro generis humani parentes exstiterunt I. 52. 2. I. 94. 16. II. 162. 2. III. 70. 19. Innotuere autem nomine etiam *Scharhabil*, 1 Mano, Rex lucis, Vitæ splendorem sui impertiens n); 2 Vitis, in regione Genii Aebel Zivo vigens II. 280. 10; 3 Genius quidam, Genium Anusch collustrans & commonefaciens o).

ܫܬܠ vide ܟܬܠ.

---

n) II. 114. 5. ܫܪܗܒܐܝܠ ܫܘܡܗ ܘܢܦܩ ܙܝܘܐ ܡܢ ܓܠܝܢܗ ܕܢܦܫܗ ܘܙܝܘ ܢܗܘܪܐ ܥܠܠ ܓܠܝܢܗ — ܩܪܐ ܠܢܦܫܗ ܐܡܐ ܕܙܝܘܐ ܘܢܗܘܪܐ ܕܡܢ ܢܦܫܗ ܢܦܩ ܙܝܘܐ ܘܢܗܪ ܢܗܘܪܐ „Scharhabil ejus nomen: et exiit splendor ex sua ipsius patefactione: quam patefactionem lux „etiam tenuit — Vocavit se ipsum splendoris ac lucis originem: „cujus ex anima accensus splendor, lux accensa".

o) II. 138. 6. ܐܠܒܫܢܝ ܢܗܘܪܐ ܛܒܐ ܡܠܟܝܢ ܡܠܟܐ ܛܒܬܐ ܠܐܚܝ ܕܥܠܝ ܘܩܪܒܝܢ ܠܐܚܝ ܪܒܐ ܘܙܥܘܪܐ „induit mihi bonam „lucem, bonaque mei respectu consilia fratribus meis, natu tam ma- „joribus quam minoribus, injunxit".

ܬܠܬܘܢ vide ܟܘܕܡܐ.

ܬܬܓܡܘܪ *Tatagmur* (incertæ originis, forte, permutatis literis cognatis, ex כפר, كفر *obtexit*, *operuit*, unde 1 כֹּפֶר *vitis cypria* Cant. I. 14: אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי *uva cypria est amicus meus*, *ex vineis Engeddensibus*; 2 كفر *caligo noctis* i. e. *obtecta*, *obnubilata lux* diei) appellatur 1 *species arboris* probabiliter *Vitis cypria*, apud Jordanum, Domino celsitudinis proprium, vigens; 2 *Nubes*, quam Vita Secunda Juschamin sibi sedem obtinuit II. 280. 7.

ܬܪ *Tar* & ܬܪܘܢ *Tarvan* (verisimiliter ex ܬܡܗ *admirabilis fuit*) nominati duo Genii, qui apud Jurbo (Solem) versantes II. 76. 20. Regioque, quæ eorum sedes, item ܬܪܘܢ *Tarvan* cum epitheto ܕܟܝܐ *pura*, appellata II. 244. 15. Quæ autem ex regione Vitæ Secundæ generata, sed regione Vitæ Primæ Ajar ætate minor III. 36. 5, collustrata & in sempiternum renidens dicitur; quæ Geniis, a Vita procreatis data sedes est II. 248. 10; & cujus custos Genius splendidissimus, a Nebat generatus, Geniumque Javar habitu referens, celebratur p).

---

p) III. 34. 17. ܐܠܒܫܢ ܙܝܘܐ ܕܟܝܐ — ܕܡܘܬܝ ܕܡܘܬܐ ܕܝܘܐܪ — ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܚܫܘܟܐ ܡܘܡܐ ܘܣܘܪܚܢܐ ܠܝܬ ܒܗ „vestivit me splendore puro: mea forma forma Genii Javar: quae ex caligine non orta nihil vitiosi et mendosi habet".

ܬܘܪܐ *Tauro* i. e. *Taurus* Septem-Stellaris, animantium, quæ ruminantia, sed malefica sunt, procreator *).

ܬܘܪܝܠ *Tavril* (probabiliter ex H. תאר *forma, species*, & איל *potens*, appellata Vitis Formosissima, apud Jordanum puræ regionis Tarvan vigens II. 280. 6.

ܬܡܘܙ *Tamuz* i. q. Deaster H. תמוז Hez. 8. 14. הנה שם הנשים ישבות מבכות את התמוז *En! ibi sedebant mulieres lugentes ob Tammuz*, & Syr. ܬܡܘܙ, de quo Bar Bahlul ita apud Castellum: *insignis venator, quem cum Venus inter venandum adamaret, rapuit eam Tamuz a marito suo; hunc foras exeuntem ad quærendum uxorem suam interfecit Tamuz; ipsi paullo post Tamuzo e deserto occurrens aper sylvestris, eum neci dedit; hinc planctum pro eo fecerunt parentes ejus, luctumque ingentem mense Tamuz. Alios inter ritus pessimos, ab Ethnicis acceptos, hunc etiam amplexi sunt Judæi, & festum similiter ei hoc ipso mense instituebant.* Neque hic ab

*) I. 232. 3. ܩܠܐ ܕܪܓܙ ܬܘܪܐ ܒܟܠ ܕܗܘܐ ܢܦܩ ܚܝܘܬܐ ܡܒܝܫܢܝܬܐ ܗܘܐ ܕܡܢ ܒܡܦܘܡܗܘܢ ܡܗܦܟܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܡܗܦܟܢ ܡܢ ܒܡܦܘܡܗܘܢ ܟܗܢܐ ܐܟܝܠܬܐ ܕܢܬܡܫܚ ܕܡܦܩܢ ܒܗ ܚܡܬܐ. „Voce, quam protulit Taurus, exstiterunt animantia, omnis generis malefica, quae reciprocant ore, quicquid haustum fuerit; quae autem id ore liquefactum reciprocantia eodem actu ardorem animi sui proferunt“.

Adonide diversus, de quo sic Hieronymus in Hezechielem: *qui juxta gentilem fabulam in mense Junio,* (Adonis) *amasius Veneris & pulcherrimus juvenis occisus, & deinceps revixisse narratur, eundem Junium mensem eodem appellant nomine, & anniversariam ei celebrant solennitatem, in qua plangitur quasi mortuus, & postea reviviscens canitur atque laudatur.* Qui cultus, teste Luciano de Dea Syra, quotannis a mulieribus in vicinia montis Libani & urbe Byblo repetitus est. Neque, qui nostro Tamuz tribuitur, ei dissimilis. Ipsi enim nec sui cultores defuerunt. In quibus vero memorabiles præcipue mulieres. Eæque haud degener proles earum Septem, quas Roseas, cultu habituque in scortandi libidinem compositas Fetahil procreavit, quarumque animabus in carcere imperavit q).

---

q) II. 178. 6. [illegible] „haec custodia pertinet ad Formas Septem (forsitan Stellares) quas Fetahil procreavit. Eaeque Rosae vestitae, Rosae velatae coronâ lasciviae et fornicationis capiti earum imposita, lasciviâ cum flagitio sinui earum immissa, brachiis in nefas nudatis, vesteque in insaniam substricta, mutua autem lite et discordia subjecta, et improbitate obtecta". Quibus haec de illius Deastri festo accedant

ܬܪܥܐ *Teræ* (H. שׁער, Aram. תרעא) *portæ*, meton. *principes*, *magistratus*, synecd. *Aulæ*, ut Porta Ottom.) *Portæ* Geniorum, c. c. ܡܪ̈ܘܬܐ *Majestates* I. 130, 19, ut *θρονοι, κυριοτητες, αρχαι, εξουσιαι* Col. I. 16.

---

lin. 12. ܐܙܠܝܢ ܠܒܝܬ ܬܡܘܙ ܘܝܬܒܝܢ ܬܡܢܝܐ ܘܥܣܪܝܢ ܕܒܚܝܐ ܘܡܥܪܒܝܢ ܟܣܐ ܘܦܬܘܪܐ
ܡܩܪܒܝܢ ܕܝܬܒܝܢ ܕܒܚܬܐ ܘܫܬܝܢ ܕܒܚܬܐ ܕܐܟܠܝܢ ܚܪܫܐ ܘܚܪܫܬܐ ܘܚܪܫܐ
ܘܚܪܫܬܐ ܓܝܪܐ ܘܓܝܪܬܐ ܓܢܒܐ ܘܓܢܒܬܐ

„contendunt ad templum Beastri Tamuz, qui sedentes octo et „viginti immolatores, miscent convivis phialas, placentasque ad„jiciunt; qui sedentes victimam immolatam hauriunt, harioli et „hariolae, venefici et veneficae, adulteri et adulterae, atque fures „tam viri quam feminae“.

## REGES PERSARUM STIRPIS PISCHDADI.

I ܓܝܘܡܪܬ *Gajmurat* corrupte pro كيومرث *Kejumerth* appellatus rex Persarum primus (ex P. كي *dominus*, *rex*, mutato כ in cogn. ג, & H. אמירה *sermo*) significatu *Princeps facundus* a): qui suis consiliis & verbis vitæ cultioris auctor celebratur. Hominibus cavernæ frigoris, caloris suffugio, pellis velamini, victui herba fuerat. Condere vero tecta, vestes conficere, agrosque colere hic eos docuit. Sicut & qui hostis cominus manuque pulsus fuerat, ille eminus telisque, hoc magistro, petitus est. Quamobrem primus ut Nimrod venator, ita Kejumerth fundator nuncupatus est. Regnavit hic (sua familia) 900 a. (Cod. Nas.) sed vixit 1000 a. regnavit vero 30 a. (Lubb Ettavarich) aut 40 a. (Tarich Fenai).

---

a) Tableau Hist. de l'Orient T. I. 80. on proclame Emin (le premier Chef des tribus) en lui donnant le surnom de Keyoumers, qui, en idiòme Syriaque signifie le doué d'uné bonne elocution. et cela à cause de la facilité avec laquelle il s'exprimoit. Tarich Fenai: كيومرث ديرلر قولي اوزره معناسي حي ناطق ديمكك اولور „Kejumurth ille vocatus: vocabulo hoc animal „ eloquens significante.

II ܠܚܡܘܪܬ ܝܬܐ ܙܪܕܢܐ (scribe ܠܛܗܡܘܪܬ) *Zardono Jato Lahmurat* probabiliter duplicis personæ appellatio, deficiente quamvis particula conjunctionis; una ܝܬܐ ܙܪܕܢܐ scribe ܝܬܢܐ ex Syr. ܝܬܘܢܐ *herba lactaria*, & ܙܪܕܢܐ ex Syr. ܙܪܘܥܐ *sator*, cui verisimiliter respondet هوشنك *Huschenk* ex هوش P. *intellectus, judicium*, cum termin. Pers. *concreti* ناك (serendæ rigandæque vineæ hic magister dictus); altera ܠܛܗܡܘܪܬ corrupte pro طهمورث ex H. טהור *purus, nitidus*, mutato ו in cogn. ט (religionis virtutisque ut parens antecessor, sic patronus hic celebratus); dominatione utriusque (NP. familiæ), illius 500 a., hujus 30 a., eam quæ nostri in Cod. Nas. 600 prope æquante; unde opinioni nostræ etiam fides accedit b).

---

b) Tarich Fenai: هوشنگ عدل ودادي زيادلكندن اكا پيشداد ديديلر - وارقلر قازوب صو صالوب باغ وباغچه زينتن اول ايلدي - وتقوا ايله روزكار كچوردي „Huschenk, cui sua justitia et beneficentia cognomen Pischdad (ex پيشداد praecellens beneficiis), quod etiam „in posteros hujus stirpis transiit, fecerant, primus „fuit, qui, apertis canalibus, vineta olivetaque irrigaret. Qui idem „religiose quoque vitam traduxit". Quin etiam, ut memoria est, inventa arte scribendi libroque composito, subditos jure divino humanoque devinxit. Parique modo Tahmurat, hujus successor, providit, ne quid contra fas et morem fieret Tarich Fenai: طهمورث خلايق رعايتنه وممالك حمايتنه جد وجهد ايله مشغول

III افرشزیگ ܠܦܪܫ ܙܝܓ *Lafresch Zisag* (ex Syr. ܨܘܪܐ *imago, idolum* cum termin. Pers. *abstracti* ش, & Syr. ܙܝܩܐ *faces*) propr. *Imago scintillans*, impropr. appellatio Regis *illustris*, alio nomine جمشید *Gemschid* ex P. جام *speculum*, & شید *clare lucens*, (sicut etiam inde, sed شیر *leo* addito, جمشیر *Gemschir*, nomen antiquissimi Persarum regis, originem duxit). Quod autem ob pulchritudinem tam moris quam oris ipsi dictum fuit c). Numaque

---

اولدي - انکا صورتن دوزوب اکلمکه حرستي اولوردي
تاکم بو حال ایله بت پرستلکه منجر اولدي
„Tahmurat curae civium regnique tutamini magnopere intentus fu-„erat. Fingere itaque ejus simulacra, haec in universum pietas „erat. Atque hinc idololatriae origo". Coluisse vero Persas regem, quasi Deum facerent, res nota est. Cfr. Lubb Ettavarich et Gihan Numa.

c) Fenai Tarich: جمشید جهان ملکنه عدل وداد ایله
زیب وزینت ویردي . حسن وجماله بي نظیر وفضل
وکماله داپذیر ایدي - عاقبت مغرط وجاه وغروري -
دماغنه فاسد خیال صالوب عالم اهلی کندو عبادتنه
امر قلوب کندو صورتنه بتلر دوزدروب خلقي
کندویه طپنغه امر ایدوب بت پرست ایلدي
„Gemschid summae imperii, quod adspectu ille victuque formosissi-„mus acceperat, tam juste et humane, ut nihil supra, praefuit. Sed „ad ultimum fastigii sui pertaesum est. Nam superbiens, majori-„que quam humana ambitione Deo se aequans, cultum sui divinum „subditis imperavit. Nec obsequium defuit. Fictis ejus simulacris,

Pompilio hic comparandus. Etenim non modo sollemne pietatis instituit, sed & annum ad lunæ cursum in duodecim menses, triginta singulos dierum, descripsit, diebus quinque additis, ut eorum numerus orbi solstitiali solidoque anni spatio congrueret. Quamquam templis & effigie Numinis per flamines se demum coli voluit. Regnavitque hic 750 a. (Cod. Nas.).

IV ܐܣܕܗܒܓ ܒܪ ܐܣܦܓ *Asdahag bar Asfag*, etiam vocatus ܒܥܘܪܢ, scribe ܒܥܘܪܢ *Baaran*, cognomen tribus compositum vocabulis, uno ex ضحاك *ridiculus*, altero ex Ch. ספק *percussit*, tertio ex H. בעיר *bestia*, Syr. ܒܥܝܪܐ *ferox*, idque principis proprie appellari بیوراسب *Bujurasp* ex P. پیراستن *pejrasten* i. e. *ornare*, ob habitum moresque ipsi juveni additum; qui vero regnans impius, specieque humana instar belluæ ferox, tyrannus evasit. Regnavit 300 a.; (Cod. Nas.) sed (ut in Tarich Finai, & Lubb Ettavarich) 1000 a. d).

---

„loco Numinis ille habitus est. Tableau hist. de l'Orient T. I. p. 90: „il etoit d'ailleurs d'une beauté ravissante. Aussi „eut-il le nom, qui signifie Miroir brillant. Sa science egaloit sa „justice et ses vertus". Cfr. Lubb Ettavarich, et Gihan Numa.

d) Tarich Fenai: ضحاك ـ تختنه اوتوروب ظالم وستم اغاز ايلدي ـ سلطنتي وظلمي چوق زمان اوزادي شويله كه خلق عاجز اولديلر „Dahak rerum potitus saevire coepit. „Ejusque tyrannis quo longior, eo majori desperatione sui populum

V فريدون بر تبيان *Faridun bar tebjan* (ex فريد *unicus, singularis, incomparabilis,* بر *filius,* & تبيان *declaratio*) nomen *Singularis Clarissimique* Regis, item كي *Kej* i. e. *Domini* cognominati. Cujus ductu & auspicio non modo memorata tyrannis destructa, sed etiam fines regni prolati fuerunt. Qui autem hoc, pro numero filiorum, in tres partes, unde odio & certamini origo, imprudenter divisit, orbusque demum, & imperio abdicato, in solitudinem Numinisque religionem se abdidit. Regnavit (sua familia), ut in Cod. Nas., 450 a., secundum alios 500 a. e).

---

„affecit“. Saevitiae vero genus, ipsi ultimum, et reipublicae prope supremum, hoc erat. Natus in utroque ejus humero cancer fuerat: cui cerebrum humanum remedio quaesitum fuit Ex quo pavor ubique et fuga: votumque adversus tyrannum in commune susceptum. Facinus vero, quod omnes voluerunt, unus ausus est. Faber hic ferrarius. Qui, suo etiam filio ad supplicium duci viso, hoc monstrum, sublato rebellis signo, magnoque hominum concursu facto, publicis cervicibus depulit. Cfr. Lib. cit. Lubb Ettavarich. Gihan Numa. Tableau hist. de l'Orient T. I. p 97.

e) Tableau hist. de l'Orient T. I. p 106: „Ce Schah illustre devoit à „ses exploits le titre de Key, qui signifie Grand, et à ses vertus le „surnom de Ferroukh (P. فرخ fortunatus), qui repond à „liberal ou fortuné. Tarich Fenai: فريدون ايو اخلاقلي عالم وعادل پادشاه ايدي عالم اهالسني خوش حال قلوب ضحاكك جوردن اولان زخملره عدل ايله مرهم اوردي ـ وعالمك اكثر بلادني الدي „Feridun princeps

VI ܦܫܐܡ ܢܪܝܡܢ ܒܪ ܕܝ ܐܣܪܐ *Faschem Nariman bàr di Asro* (ex H. בשם *aroma*, Aram. בסם *svavis, jucundus fuit*, P. نريمان *heros*, & Syr. ܕܝ ܐܣܝܪܐ *captivus*) nomen Regis *humanissimi & fortissimi*, sed *devicti*, ideoque etiam vocati ܟܘܪܟܡܐ ex H. כרכם, P. كركم *crocus, flavescens, pallescens*, ut Ch. נתכרכמו פניו *pallescebat ejus facies* præ metu, pudore. Cujus vero longa dominatio (duravit hæc, ut in Cod. Nas., 500 a.), complexa videtur eam, quæ fuit regum, in Cod. Nas intermissorum, scil. tam τȣ منوجهر *Menugcher* (ex جهر *præstrinxit oculos* pec. splendore, unde جهير *conspicuus*, Ch. גיהר n. *lapidis pretiosi*) & τȣ زاب *Zab* (ex P. زهاب *quicquid percolatur*, H. זהב *aurum* propr. *percolatum, purgatum*, impr. *fulgor*), quam τȣ نوذر *Nauder* (ex Ar. نذر *rarus fuit*), etiam appellati فيروز *Firuz* (ex P. فيروز *felix fuit* *) & كرشاسب *Gerschasp* ex H. כורש

„optimae indolis, parique sapientia et justitia cognitus, non solum, „sublata tyrannide, vulnereque quod inde inflictum fuerat curato, „subditis egregie satisfecit, sed etiam pleraque orbis terrestris regna „suo adjecit". Cfr. Lubb Ettavarich. Gihan Numa.

*) Tableau hist. de l'Orient. T. I. p. 145: „le Prince (Nouder) avoit „eu dans son enfance le surnom de Firouz, qui signifie l'Eclatant „ou l'Heureux (confudit Auctor duas diversas voces „Pers., unam فروز accendens, illuminans, alteram فيروز „victoriosus, felix): c'etoit d'après les prédictions favorables des „Devins; et jamais prédictions n'ont été plus fausses et plus tróm-

Gr. Κυρος **), significante, testibus Ctesia, Plutarcho, Hesychio &c., *Solem* (ab H. חרס id.); ita ut sui ævi quod felix fuerit, nominibus ܒܣܝܡ & ܓܢܒܪܐ, quod vero infelix verbis [illegible] [illegible] significatum putetur f).

---

„peuses". Nam ita de hoc in Tarich Fenai: نودر منوجهرك اوغلي در اتاسندن صكره ملك اكا ايرشدي اما اول غايتده عياش ودني پروا كشي ايدي منوجهر قورودوغي قانون وقاعده اول رعايت اتمدي وملكه خلل يول بولدي عاقبت افراسياب انك اوزرينه عسكر چكوب كلوب اني طوتوب اولدردي „Nauder, qui Me„nugeher patrem habuit, avitum quoque in regnum successit. Sed „vinolentus, malique praeterea moris, ut consilii etiam paterni im„memor, compagem reipublicae solvit, ductoque adversus Efrasjab „exercitu, captus et interfectus fuit".

**) Distinguendus hic a כורש Jes. 44. 28. Dan. 10. 1, de quo infra.

f) Menugeher, nomine ܒܣܝܡ Jucundus, ut opinor, notatus, princeps bonus (in Tarich Fenai عالم وعادل sapiens et justus ille vocatus) non fortis fuit. Ideoque, cum Efrasjab arma ipsi inferret, necessaria magis, quam honesta pax petita est. Zab vicissim, nomine ܓܢܒܪܐ heros distinctus, tyrannide Turamensi, victo Efrasjab, regnum liberavit. Quare sic de eo in Tarich Fenai: زاب — جوق زمان افراسياب ايرانده ويران قلدوغي يرلرك اصلاح وتعميرينه مشغول اولدي „Quae loca Iraniae Efrasjab diu (NB. per 12 a.) „devastaverat, iis, hoc pulso, reparandis cultisque reddendis Zab „operam dedit". Nauder vero et Gerschasp monstrati nomine

VII ܦܪܣܘܓ ܕܛܘܪܐ *Farsojo di Turak* i. e. *Efrasjab*, rex *Turaniæ*, corrupte *Turak* vocatæ: qui tribus vicibus cum totidem Iraniæ regibus bellum feliciter gessit, & qui, altera & tertia victis Nauder & Gerschasp, in eorum subditos per duodecim annos sævit g).

REGES PERSARUM STIRPIS KIJANI *).

I ܩܝܩܘܒܣ *Kajkubas* i. q. كيقباد *Kejkubad* (ex P. كي *rex*, *dominus* **), & H. כבד *gravis*, *honoratus*

---

ܫܒܝܐ ܟܕ captivus simul videntur. Uterque enim in proelio cum rege Turaniae commisso periit. De illo supra dictum. De hoc ita etiam in Tableau hist. de l'Orient. T. I. p. 153 etc. „le Prince „aussi vicieux que Nouder, éprouva le même sort. Injuste, cruel, „orgueilleux, il fut bientôt détesté des Grands et du Peuple — Il „marcha en personne contre l'ennemi (Efrasjab) — dans une der„nière bataille — il perdit la vie, et presque toute son armée fut „détruite; ce qui mit le comble à la désolation de l'Iran". Cui consentit Tarich Fenai: افراسياب ينه عسكر جكوب ايران اوستنه كلوب كرشاسب ايله مصاف قلوب رزم دوزدي وافراسياب جنكنده فوت اولدي „Efrasjab, iterum „copiis adversus Iran expeditis, cum Gerschasp, tum hoc occum„bente, manus conseruit".

g) Tableau hist. de l'Orient T. I. p. 146 etc. 153 etc. Lubb Ettavarich. Tarich Fenai. Gihan Numa.

* Cod. Nas. T. III. p. 76.

**) Obsolevit vero vocabulum hoc honoris, aeque ac quod پيشداد Pischdad fuerat, imperante Behemen; cui utpote ex veteri Persarum lingua sumtum illud displicuit.

*fuit*, unde P. کو *magnificus, venerandus*, mutato ܒ in cogn. ܘ, & sublato pro Persarum more ܕ finali, ut فرو pro فرود) significatu *Rex Magnus*, qui oppressæ a rege Turanensî patriæ liberator fuit. Regnavit (sua familia) 503 a., ut in Cod. Nas., sed, ut in Lubb Ettavarich & Tarich Fenai, 120 a.

II ܟܝܟܣܪܘ ܒܪ ܣܝܐܘܫܢ *Kajkasru bar Siavischan* i. q. کیخسرو بن سیاوش *Kejchosru filius Siauschi* (ex کي *Kej dominus, princeps*, & کسري *victoriosus*) Rex domi militiæque clarissimus. Tantaque in ipso virtutum concordia fuit, ut altioris quam humanæ indolis suæ fidem fecerit. Neque aliud nomen in monumentis Persarum illustrius est. Regnavit, communi Auctorum consensu, 60 a. h).

III ܐܓܒ ܒܪ ܒܘܪܙܝܢ *Agab bar Burzin* vocatus in Cod. Nas. proxime memorati Kej Chosru successor, qui vero ejus antecessor, neque a کیکاوس *Kejkaus* diversus fuisse videtur. Nomen utriusque, me judice, appella-

---

h) Tarich Fenaj: کیخسرو کندوسي عظیم عسکر جکوب افراسیاب اوزرینه یوریوب افراسیابک مقابلیه قدرتي اولمیوب جنکدن یوز دوندروب قاجدي ـ بعضیلر اني پیغمبر ایدي دیدیلر اول قدر بخشي صفاتي وایو اثاري وار ایدیکه کیانیلرده انکک کبي پادشاه کلمدي „Kej Chosru, contractis magnis copiis, iisque in aciem

tivum, sensuque eodem: illud ex H. עגב *admiratus est*, Ar. عجب *mirus, portentosus fuit*, unde معجب *admirator, ostentator, audacia tumidus*, addito حماني ex Ar. فرزال, (permutatis *liquidis*) cum بن *filius, concreti* nota, *vinculum captivi*: hoc ex كي *rex*, & كاس *inversus capite* i. e. stultus *fuit*. Ratioque appellationis, quod tribus vicibus, suscepto temere bello, ille captus, totidemque, opem ferente Rustem heroë, liberatus fuit. Quæ tamen calamitas eum prudentiorem non fecit. Etiam hoc sui ludibrium edidit. Voluit, junctis arculæ avibus, abire sublimis, sed præceps ivit i).

---

„adversus Efrasjab eductis, regem hunc in fugam conjecit. Tanti„que quibusdam ille visus est, ut pro Nuntio Divino habitus fuerit, „Atque inter principes Pischdadiae stirpis (haec sors sui animi, „suaeque virtutis magnitudo) singularis tantumque sui similis exi„stimatus est". Cfr. Lubb Ettavarich. Gihan Numa. Tableau Hist. de l'Orient. T. I. p. 226 etc.

i) Tarich Fenai: اول مختلف مزاج ومتلون طبيعت ومنقلب راي كشي ايدي باوجود عظيم سلطنت ايله نيجه كره كندويي مهلكهلره براغوب بندلره دوشدي „Ille magna ingenii varietate, pari inconstantia animi, „nec minori perversitate consilii, periculum sibi magnoque imperio „facessivit, etiam ipse saepius ab hoste captus". Cfr. Lubb Ettavarich. Gihan Numa. Tableau historique de l'Orient. T. I. p. 158 etc.

IV ܠܗܘܪܣܦ i. q. لهراسب *Lohorasp* (ex لهاور Lahaver n. civitatis Indianæ) ab Antecessore in imperium adoptatus, bonus & magnus princeps: qui, re equestri & pedestri instituta, fecit, ut & libentius & constantius pugnaretur. Sed ejus animus in Nebukadnesarem usque ad culpam inclinavit. Quem vero favorem in sui deminutionem suus filius Gustasp accepit. Antevertit vero pater infestum hujus consilium, missis ei insignibus imperii, & quod supererat vitæ, id recessui Numinisque cultui dicavit. Regnavit (sua familia), ut in Cod. Nas. 365 a., sed, ut in Lubb Ettavarich, & Tarich Fenai, 120 a. k).

---

k) Tarich Fenai: كيخسرو اوغلي يوغيدي ملكي اكا ويرجك خلفه كوج كلدي (لهراسب) بو ايشي فهم ايدوب خلقله بر وجه اوزره معاش ايلدي كم جملهسي راضي وشاكر اولوب جان ودلدن محبت ايلديلر „Caruit Kejchosru filio, cui regnum traderet. Neque sine „invidia populi id Lohorasp per adoptionem acceperat. Quod vero „ille hujus offensionis haud nescius sic administravit, ut nullius „non voto satisfaceret, plurimumque amoris in universum sibi pa„raret". Ibidem: بختنصر لهراسبك كماشتهسي ايدي كم ايكي كره بيت المقدس يرايله برابر ايلدي „Nebukadnesar, quem provinciae cuidam Lohorasp praefe„cerat, hoc regnante, Hierosolymam bis solo aequavit". Quae vero provincia erat Parthia. Qua tamen ille non contemtus, etiam Chaldaeam, Syriam, Palaestinam et Aegytum expugnavit (Tableau Hist. de l'Orient T. I. p. 297 etc.).

V ܓܘܫܬܐܣܦ ܒܪܐ ܕܠܗܘܪܐܣܦ *Guschtasp* (*bero di Lohorasp* i. e. *filius Loboraspi*) ex کشتی *gjuschti* i. e. *lucta*, unde کشتی کردن *luctari*, *fortem*, *bellicosum esse*, conspicuus bellica & civili laude princeps, sed avitæ religionis non constans, ut & contra naturam ambitiosus. Imbutus ipse superstitione Zoroastris, etiam alios hac imbui jussit. Quo autem facto, hujus regnum procellis externis, internis, agitatum est. Etenim adversus eum non solum Ergjasp, Turaniæ princeps, bellavit, sed etiam Nebukadnesar rebellavit. Injuriam vero utriusque sic ultus est, ut unum, misso suo filio Esfendiar, vita regnoque *), alterum sua præfectura, quæ Cyro tum delata fuit, privaret **). Sed laudem filio ille invidens, perniciem ei molitus est. Vin-

---

*) Tarich Fenai: کندو اوغلی اسفندیار ارجاسب انتقامنه گوندردی اسفندیار دخی واروب ارجاسبی اولدروب توران ملکنی الدی „Ipse (Guschtasp) caedem parentis sui „(Lohorasp) vindicaturus, filium suum Effendiar misit: qui „filius etiam Ergjasp, Turaniae regem (caedis illius auctorem), „occidit, ejusque regnum occupavit“.

**) Tableau Hist. de l'Orient T. I. p. 346: „C'est alors que la „maison de Rouhham (Nabuchodonosor) fait des tentatives pour se„couer le joug d'Istakhar, et se permet de nouvelles oppressions en „Syrie, sartout contre les Juifs de la Palestine. Guchtasb disgracie „cette maison, et y substitue Kiouresch (Cyrus), Prince du sang „royal, et depuis si célèbre, lui et ses successeurs par leur domi„nation dans cette partie de l'Orient“.

dictam occisi Lohorasp sui avi hic susceperat. Qui tamen, & struente suo patre Guschtasp, certans fortissime cum Rustem occubuit. Neque crimen, cujus pœna auctoris sui conscientiâ luebatur, adoptione sui nepotis Behemen expiari potuit l). Regnavit, ut in Cod. Nas., 14 a., sed, ut in Lubb Ettavarich & Tarich Fenai, 120 a.

VI. ܐܕܫܝܪ ܒܪ ܐܣܦܢܕܝܪ *Adscir* (*bar Esfendiar* i. e. *filius τȣ Esfendiar*) i. q. بهمن *Behemen* (ex بهمة *heros*), cognominatus اردشير (ex P. ارد *magnus* & شير *leo*: frequenti syllaba *arta*, quæ ejusdem est originis, ab initio Nominum Pers., ut *Artabanus*, *Artabazus*, *Artaphernes* &c.) i. q. ארתחשׁשׁתא, *Artaxerxes* Esr. 4, 8. 11. 13, etiam vocatus Per. دراز دست *Diráz dest* i. e. *Longimannus*. Qui, cæde parentis sui Esfendiar graviter vindicata, imperium Babyloniæ sævo Nebukadnesaris filio abrogavit, fineque servituti Judaicæ allato, filiam suam Homaj loco sui filii Susan hæredem regni nuncupavit m). Regnavit, (sua familia) Cod. Nas. cum Lubb Ettavarich & Tarich Fenai consentiente, 112 a.

---

l) Lubb Ettavarich. Tarich Fenai.

m) Tarich Fenai: آتاسي اسفنديار قاتن طلب ايلدي جون اول زمانده رستم كنجدي ايدي اوغلي فرامرزي داره

VII ܢܘܪܝܬܐܫ ܗܘܪܝܙܕܢ *Nurajtasch Hurizdan*, cui etiam accessit appellatio ܫܡܝܕܐ *Schamida*, tria vocabula, illud ex נור, نور, نير *luxit*, *splenduit*, cum terminatione Pers. *concreti* طاش pro داش, ut طاش pro داش *lapis* occurrit; istud ex ܗܘܪ *amor*, & terminatione Pers. *concreti* دان; & hoc ex P. شيفته *amore obstupescens*; quibus probabiliter cognominata fuit Homaj, filia Behemenis, ipsi ob pulchritudinem in thalami regnique sortem juncta. Filium vero, quem a patre susceperat, & in aquam profluentem (nomini suo داراب *Darab* ex دار *tenens* & اب *aqua* origo) miserat n), repertum a fullone educatumque ubi agnoverat,

———

اصدي — وبخت نصر اوغلي بابلدن عزل ايدوب —
بيوردیکم بني اسرايل — بيت المقدسي معمور ايلديلر
وبهمنك اناسي طاوت نسلندن ايدي — وهماي كم قزي
در بهمن كندو عقدنه قويمش ايدي (Behemen) „ulciscens caedem, quam sui parentis Esfendiar ediderat Rustem, hoc „non reperto, filium ejus Feramzed in crucem sustulit. Sicut et, „ubi filio Nebukadnezaris provinciam Babyloniae ademerat, Israëli„tas templum Hierosolymae reaedificare jussit. Scilicet matrem, ab „origine stirpis Davidicae generatam, hic habebat. Filiam vero „suam Homaj, (cui nupserat), heredem imperii ex testamento „scripsit". Cfr. Lubb Ettavarich et Tableau Hist, de l'Orient T. I. p. 368 etc.

n) Tarich Fenai: هماي — اوغلني بر صندوغه قويوب اغزني زفتله محكم ايدوب دريايه صالدي كه بر

jure imperii tituloque ipsi delato, servire Numini, quam humano generi imperare, maluit. Spatium vero sui imperii, & hoc 80 a. (Cod. Nas.) complexum videtur id, quod sigillatim, scil. 32 a. ipsi, 12 a. ejus filio *Darab*, & 14 a. ejus nepoti دارا *Dara* (nomen hoc apocopatum ex داراب) tribuitur, sed quod nominatim in Cod. Nas. non distinguitur. Cfr. Lubb Ettavarich. Tarich Fenai. Neque alia occurrit ratio, cur *Darab* & *Dara*, ille, cui suam filiam in matrimonium Philippus, rex Macedonum, dederat o), & hic,

---

قصار انی بولوب کندو اوغلی بسلیوب بلوغ حدنه ایرنجه تربیت قلدی „Homaj filium suum natum et ar„cae bene picatae inclusum in aquam praecipitem dederat. Quem ve„ro repertum ut suum sanguinem, donec adolevisset, fullo fovens „educavit“.

o) Lib. cit. داراب خلقه عدل وداد ایلدی اول زماننده روم قیصری فیلبوس ایدی . قزنی الوب تخت نکاحنه قویوب صکره قزی ینه کوندردی . اول قز دارابدن حامله ایدی . اوغلی طوغدقدن صکره (فیلیبوس) کندو اوغلی کبی صقلیوب ادنی اسکندر قویوب ولی عهدی قلدی „Darab suo populo juste benigneque im„peravit. Filiam vero Philippi, regis Graeci, quam uxorem duxe„rat, domum remisit. Foetus tamen conceptus fuerat. Editumque „illum Philippus non solum ut filium suum eduxit, sed etiam Ale„xandri nomine appellatum regni sui heredem reliquit“.

qui victus ab Alexandro ultimus hujus stirpis princeps fuit p), commemorati non fuerint q).

VIII اسکندر *Eskender*, cognominatus ذو القرنين *Bicornis* i. q. *Alexander M.*: quem Filia Philippi, ut supra dictum est, a. Darab suscepit; qui vero hujus filium Dara vita & regno privavit r).

---

p) Lib. cit. دارا اسم کوندروب اول بیک بیضه التوني طلب ایلدي اسکندر دخي جواب کوندردي کم اول یومرطلاین قوش بو یوادن اوچدي ـ اوستنه جري چکوب ایکي چرینک ایکي جانبدن صفلري دوزلدوکي وقت ـ دارایي هلاک ایلدیلر „Miserat Darius legatum, qui „tributum mille aureorum ovorum, regi Graecorum ab ejus „patre imperatum, exigeret. Avem vero, haec parituram, „suo e nido evolasse, Alexander respondit. Caussa inde belli: et „utrimque concursum: quo autem in proelio Darius occubuit.

q) Cfr. Lubb Ettavarich. Gihan Numa. Tableau hist. de l'Orient. T. I. p. 371 etc.

r) Tarich Fenai: اسکندر بر پادشاه ایدي کم اندن اول کلن وصکره کلن پادشاهلردن بریسي ایو ایشلدوکي ایشي اشلمدي „Alexander princeps tantum sui „similis erat. Nec alius fuit aut futurus erit, qui benefactis cum „eo contendi poterit".

## REGES PERSARUM STIRPIS UTRIUSQUE ASCHGANI ET SASANI.

Quæ de his Nasaræi (Cod. III. p. 76 &c.), etiam ipsi Persæ dixerim (Tarich Fenai, Lubb Ettavarich. Tableau Hist. de l'Orient T. I. p. 129 &c.), memoriæ prodiderunt, tam manca aut inchoata, tam varia aut fabulosa sunt, ut nominatim ea persequi, operæ pretium non duxerim.

---

### *Corrigenda.*

P. 17. lin. 20. immanibat pro imminebat. 31. 22. fena pro femina. 32. 18. ܐܘܕܥܐ pro ܐܥܕܐ. 43. 7. rar delendum. 47. 8. quos pro quas. 47. 23. contraheret pro contraherent. 49. 3. iracundae nociferaeque pro iracundi nociferique. 51. 22. Aquor pro Aequor. 63. 4. 360 pro 360000. lin. 5 mundo pro mundos. 65. 17. monstrualium pro menstrualium. 75. 4. proverso pro perverso. 83. 7. princeps horrendus pro horrendus princeps. 95. 17. ܘܐܬܥܒܕ pro ܘܐܬܥܒܕܬ. 97. 16 ورنع pro وروع 111. 5. perecurri pro percurri. I. 148. 1. Omissa in fin. lin. III. 76. 2. 150. 10. قاكم pro تاكم. 155. 17. افراساب pro افراسياب. 158. 24. contemtus pro contentus.